

عہدہ بی - کوردی

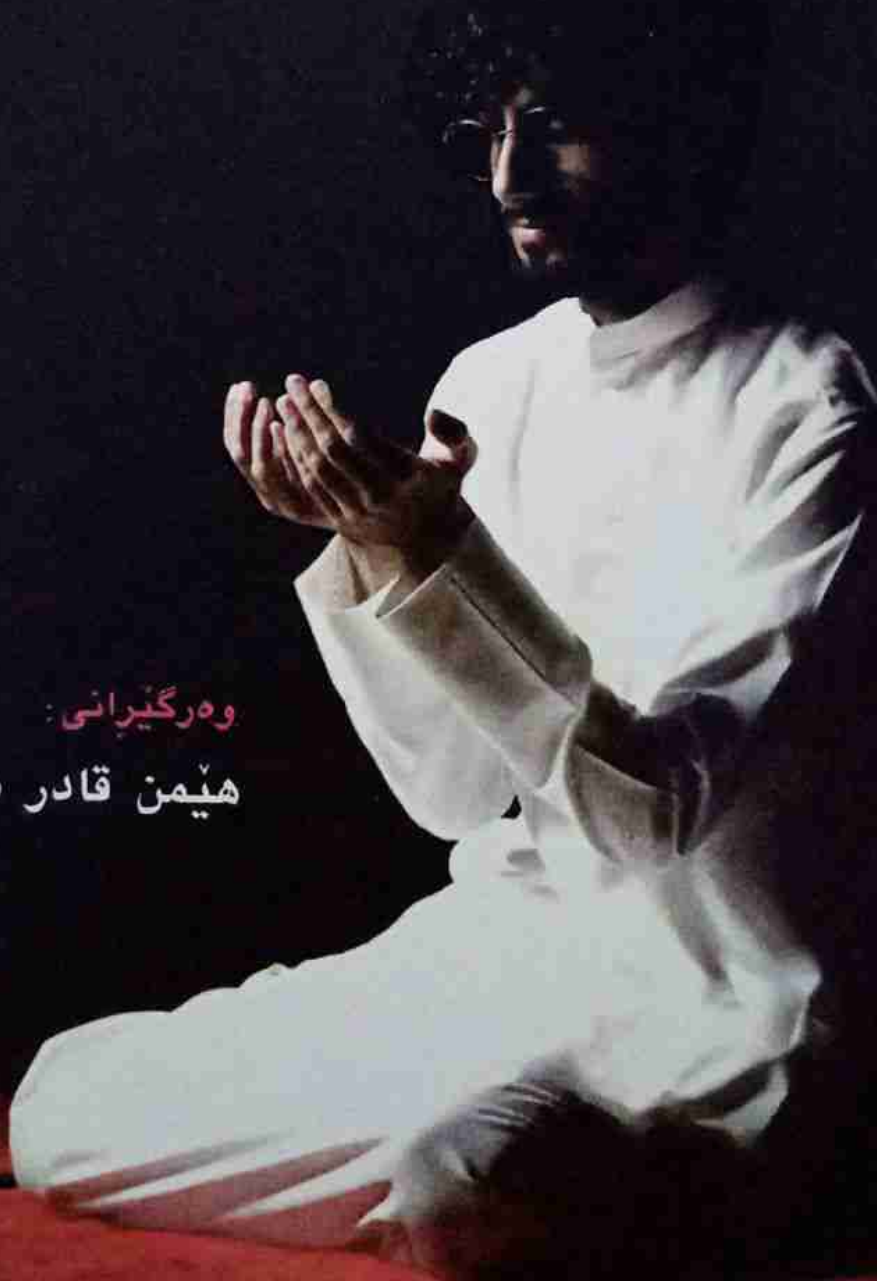

چونکہ بہندہ می تووم

عومہر ئال عۆزه

وہر گئیرانی:

ہیمن قادر شناسواری

اطلاعات

زۆر به خیربین بۆ گروپ چاتی کتب خانہ PDF
لیره ئالوگۆری باشتترین کتیبه کان ده کهین به فایل PDF
[بیشتر](#)

t.me/ktexanaypdfgroup

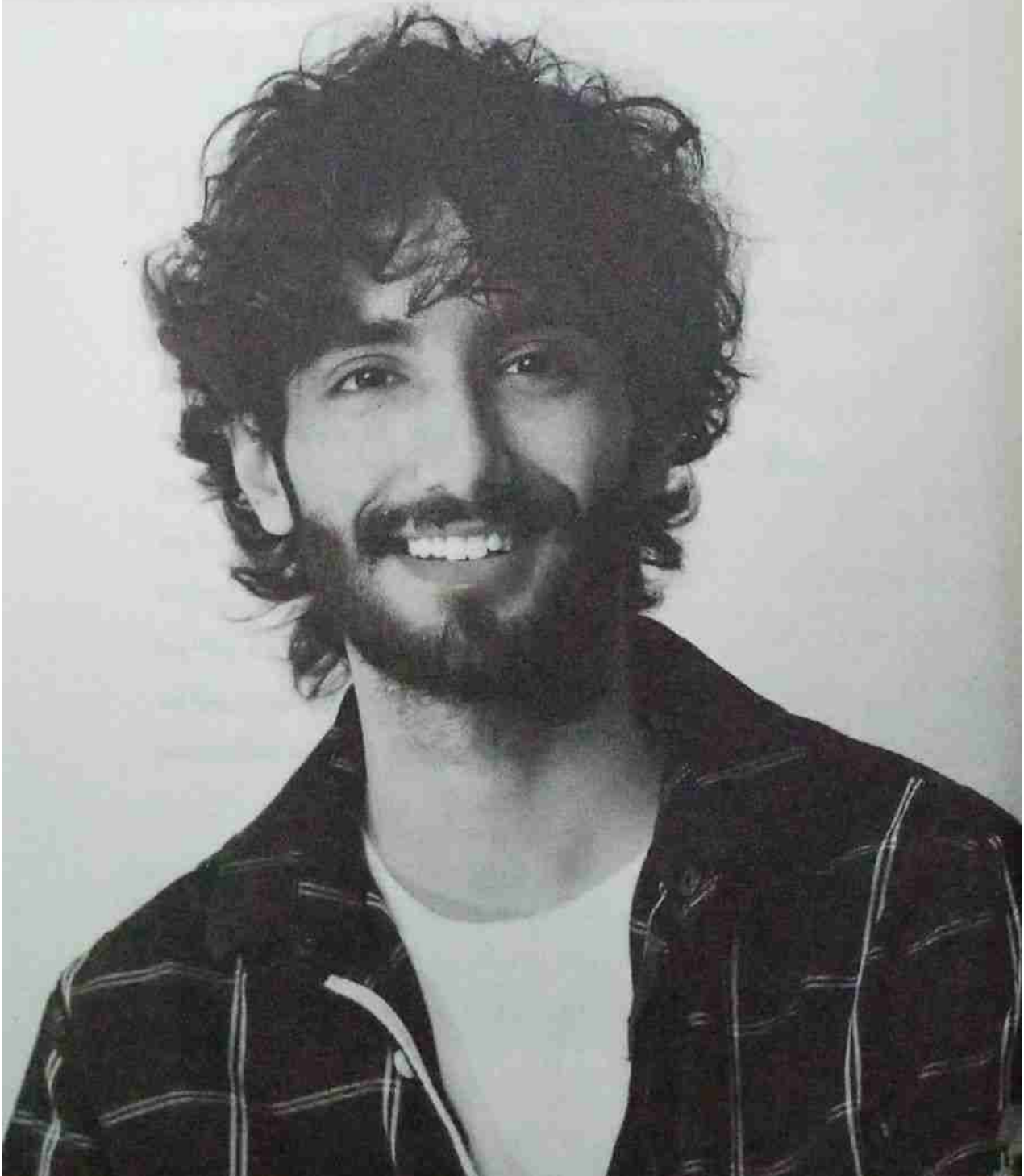
لینک دعوت

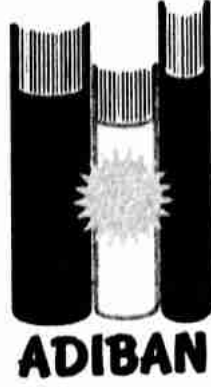
له لایهن (محمد عبدالرحمن) به pdf کراوه

چونکہ بەندەى تۆم

عومەر ئال عۆزە

وەرگىرانى: ھىمىن قادر شاسوارى

ADIBAN

ناوہندی روشنییری ئادیبان

بہرئوہیری گشتی: ئارامی مہلا محمد

ناوہنیشان: سلیمانی، شہقامی ئیبراہیم پاشا، فولکھی گوزہکان، نزیك ناوہندی رۆژھلاتی کوران.

بہرئوہندی: 07701974656 - 07501590032 - 07731974646 - 07501696369

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامہی کتیب

ناوہنیشان: چونکہ بہندی تۆم

نووسەر: عومەر ئال عۆزہ

بابەت: ئاینی

وہرگیئانی: ہیمن قادر شاسواری

ھەلەبۆ: شوخان عەلی

دیزاینی بەرگ: عیسا عوسمان

دیزاینی دەق: ئارام مہلا محمد

بەخشانگە: ناوہندی روشنییری ئادیبان

لہ بہرئوہیرایہ تیی گشتی کتیبخانہ گشتیہکان، ژمارہی سپاردنی (۱۱۸۵) سالی (۲۰۲۱) پی دراوہ، ئەم کتیبہ لہ بلاوکراوہکانی ناوہندی روشنییری ئادیبانہ، مافی لہ چاپدان و کوپیکردنی پاریزراوہ بۆ ناوہندی روشنییری ئادیبان.

به رچا و رونی :

سه رجه م ته فسیری نایه ته پیروژه کانی
قورئانم له ته فسیری (ره وانه وه) وه رگرتو وه
له وه رگیزانی ماموستای به ریز (ماموستا
مه لامه حمود گه لالی) به سپاسه وه

پیشکش:

- بۆ ئۇ كەسەي بەھيز لاواز دەكات و بېھيزيش بەھيز دەكات.
- بۆ ئۇ كەسەي ھەموومان بە ترس و بيم و تكاوہ رادەكەين بەرەو پووی.
- بۆ ئۇ كەسەي سەرئەنجامی سەرجم دلەكانی بەدەستە.
- بۆ ئۇ كەسەي ھەموو گەردوونی بەدەستە..
- بۆ خۆشەويستم..
- بۆ خودای پەروردگار..

دروود و سهلام له سهر په يامبهړ و سه رجه م په يامبهړان و خانه واده
و هاوېل و دوست و شوينکه و توانيان بيت تا رڼوژي دوايي، به
نه نذازه ي نه وه ي دوستانيان باسيان ده کهن و، بي ناگايان مه دهوشن
له باسکردني.

پاشان:

چهند ه لوه سته يه کي جوان و، پينگه يه کي مه زنه و، له هه مان کاتيشدا
کارينکي زور گرانيشه!

نه و پرتووکي له سهر په يامي خوداي په روه ردگار ده دويت هاووينه ي
نيه و، له گڼل کتبيبه کاني دیکه به راوديش ناکريت.

نهم پرتووکي وهک نه و کتبيبه نييه که سه رچاوه که ي به هوي نيگاي
خه يال و ناوه زه وه نووسر ابيت، به پرته چاوينک بيخوينيته وه، به لکوو
نهمه چاره ي دله بيچاره کانه، ده ي دهرمانيش کاتیک سوو دبه خشه که
چاره سه ره که له ريگي نه وه وه بيت.

پشتيوان به خودا نيمه پينگه وه به ره و جيهانينکي جوان و دونيايه کي
قه شنگ ده رڼين و، نهم په يامه ي به ده ستي خومان به رزي ده کينه وه
بو خوداي په روره دگار.

من له م کتبيبه دا له سهر چهند نايه تیک نووسيو مه که ده ستي له
دلماوه و کارينگري له سهر ي به جيهانستووه، قورئاني پيروز هه مووي
به رکته و به نرخه، به لام هه نديک نايه ت هه يه ده توه ستي نيت وهک
نه وه ي بو حالي تو هاتووه، بو نه وه ي توشدارت بکات و، هاوده مي
ته نهايت بيت.

زوربه ي عه ره به کان له زوربه ي قورئان تیده گهن، به لام بړواداران
بيرده که نه وه و راده مينن له وته کاني په روره دگار،

بۆيە لە ھەموو ئايەتتە پۈوناككيبەك دەبينن و، دەيكەنە سەر مەشقى
خۆيان، بەلام ئەو عەودالانەى لە كاتى خويندەنەوھى قورئاندا

ھېچ ھەستىكيان لا دروست ناييت و پيستیان ناخروشىت، من زور لەر
بيئاگايیەيان دەترسم ئەگەر نەگەرپینەوھە بۆلای پەرورەدگار و،

لە ئايەتەکانى خودای پەرورەدگار پانەمیتن كە دەفەرمويت: قَالَ تَعَالَى:

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴾ ﴿١١﴾ محمد: ٢٤

((ئەرى ئەو دوو روو مو شريك و بى بروايانە بۆ چى لە قورئان وردنابنەوھو
بەدل ناخويندەنەوھە؟ بۆ ئەوھى پابەندى فەرمان و نامۆزگارپيەکانى بن،
بەلگەو نى شانەکانى كاريان تى بكاو لە خراپە كاری و تاوان بگەرپینەوھە؟
بەلگەو لە سەر دئيان پەردە ھەيە دەرگای دئيان داخراوھو لە پەيامى قورئان
حالى نابن)).

من ئوميدى زۆرم ھەيە كە ئەم پەرتووگە پەنجە لە دلى برواداران
وهربدات و، من ئەمە بە راقەيەكى وردى قورئان نازانم و ناييبنم،
بەلام وامکردووھە ئايەتەکان نزيك بيتهوھە لە تيگەيشتتى گەنجانى
ئەمرو، بە راستى ئەم ئايەتەنەى قورئانى پيرۆز وەستاندمنى،
ھەركاتتەك لەسەر ھەر ئايەتتەك كاری تىكردبيتم، دلم نەرم بووييت، لە
ناخى دلمەوھە رازيكم لەسەر نوسيووھە و، مانايەكم لى دەرھيتاوە، يان
بەكردهى سووادم لى دەرھيتاوە، بەراستى ئايەتەکانى خودای
پەرورەدگار، تيمارى برينەکان دەكات و، چارەى نيگەرانيیەکان دەكات،

خودايە بەدەم بانگەوازەكەتەوھە ھاتم، خوينەرى خوشەويست، بزانه
ئەم كتيبەى بەردەستت لە كۆمەليک بىر و ئەنديشە پيگھاتووھە، بە
شيۆەيەك ئەم ئايەتەنەى باسەم کردووھە ماناکەى بە تەواوى ئەو
مەبەستەى نيبە من نوسيووھە، بەلگەو بۆيە دەربارەى دەدويت بۆ

ئەوھى تو نەلىتت ئەو ئايەتەنە ھەمان واتايە، ھەرچەند ئەمە گۆپىنى
ماناي ئايەتەكانى نىيە، ئەو ئايەتەنەى باس مكر دووہ بۆشتى دىكە
ھاتوون، جياوازه لەو ئايەتەنەى كە دەست دەدەن لە دلت و تۆزى
سەر دەروونت لادەبەن.

پاشان..

به ره له وهی په ره که هه لبدنه وه و برونه سه ر په ره ی نوی..
له خودای په روه ردگار ده پاریمه وه ئه م کتیبه بکاته په ندیکی باش بو
به خه به رهینانه وهی ئیمانته و، شادی به خشی ته نهایت بیت و، رازیک
بیت بو رینموونی کردنی ریکای راستت..

به ناوی خودا.. پشتیوان به خودا.. هیچ په نا و هنزیک جگه له په نای
خودا نییه...

چونکه بهندهی تۆم

به نرخترین نازناویک مروقی پی بناسریتتهوه، نازناوی (بهندهی بوونه) بۆ خودای پهروهردگار، هر له بهر ئەمهیه خودای پهروهردگار له شکۆمەندترین و جوانترین حالەتدا بانگی په یامبەر دهکات، ده فەرموینت:

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾ الإسراء: ١

((پاک و مونهزهو بی عهیب و بی هاوهل و هاو شانە نه و خودا بهده سه لاتەمی، که له به شیکی شهودا شهورهوی به بهندهی خوئی، موحه مەهد ﷺ کرد، له مزگهوتی که عه به وه بۆ مزگهوتی قودس؛ که به گوێرهی وهسانیلی هاتوچوئی نه و رۆژگارە چل قوناغه ری لیک دوور بوون، نه م نيسراو ميعراجە سائیک پيش کۆ چکردن بووه. نيين و سه عد له کتیبی (الطبقات) دا دهلی: شهورهوی کردنی پیغه مبه ر هه ژمه ده مانگ پيش کۆ چکردن بووه)).

نه ی فەرموو به په یامبەر که م، یا خود به نیردراوه که م...

هه روه ها خودای پهروهردگار ده رباره ی په یامبەر (ﷺ) ده فەرموینت:

﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدَا﴾ الجن: ١٩

((کاتیک پیغه مبه ر ﷺ به ندا په تی خودای دمکرد، نه و کۆمه له بهر په له (وادی. النخلة) پی گه ی شتن و گوێیان له هورنان خویندنی پیغه مبه ر بوو، نه وه منده یان نارمۆ له بیستنی هورنان بوو، واله دهوری پیغه مبه ر ﷺ کۆ بوونه وه که له که یان کردو به مل په کانیشتن، خه ریک بوو ببن به یه ک پارچه و هک وو (لباد) یان لی بی، یان بینه پارچه گۆشتیک له جهسته ی پیغه مبه ر ﷺ)).

﴿ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ ﴾ وهك بهندهیهك په سنی دهكات، چونكه په رستش بۇ په روهردگار بنه مای شكومه ندى مروقه.

كاتيك عيسا سهلامى خودای له سهر بيت به مندالی هاتهكو، فهرموى:

قَالَ تَمَّانٌ: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴾ مريم: ۳۰

((عيسا وتى: من بهندهیهكى راستالی خودام، نهوپهړى بهندایهتى بۇ دهكهم، عيبادمت بۇ كه سى تر ناكهم، سهر بكن: لهوه دوا ئينجيلم بۇ دهنيرى له نه زه لدا برپارى داوه مه زندهى كردوه: كه بيمه پيغه مبهړيكى خاوه ن نامه، ههر چهنده هي شتا نامهى بۇ سهر نازل نه كردوم. ته قديرى نه وهى كردوه: كه بيمه پيغه مبهړ به مەش هه موو نه و ق سهو تو مه تانهى رهنكر دنه وه: كه وهپال دايكيان دابوو، چونكه ههرگيز په روهردگار پيغه مبهړ له ناده ميزادى له زينا پهيدا بوو نانيرى، به لكوو پيغه مبهړان پيريكى پاك و خاوين و ره چه لك و گهرا بى خهوشن)).

ئەى په روهردگار منيش بهندهى توم... تو ده په رستم.

چونكه من بهندهیهكى ئاتاجى به ردهرگای توم... به ملكه چى له به رده ستندام.. له به ردهم دهسه لات و توانای تودا بهوپهړى لاوازيه وه وه ستاوم... له به ردهم به رفروانى زانستى تودا ناشاره زادا ماوم... ليم خوشببه... ئەمه راستيتى ئەو فهرمووده ته: قَالَ تَمَّانٌ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ النساء: ۴۸

((بيگومان په روهردگار خوش نابى له كه سيك شهريك بۇ خودا دابنى، خودا خوش نابى له بهندهیهك به موشريكى مرد بى، مبهه ست به شريك كوفرى ك شتيه كه شيوه كوفرى جووله كه كانيش دهگريته وه، جگه له تاوانى شريك بهم مبهه سته ك شتيه نه گهر خوا مهيلى لى بى له تاوانه كانى تر

خۆش دەبى، كە سىڭ ھاۋەل بۇ خودا دابنى تاۋانى گەورەى ئەنجام دابى، ئەگەر لە سەر ئەو ھالەتە بمرى خودا لىي خۆش نابى. ھەر كە سىڭ ھاۋەل بۇ خودا دابنى، پىي وابى جگە لە خودا كە سىكى تىرش بەدبەھنەرە، ياسادانەرە، ھەرام و ھەلال دەست نىشان دەكا، ئەو تاۋانىكى گەورەى ئەنجام داۋە تاۋانەكانى تر لە ئاستيا خۇ بە بچووك دەنوینن)).

چونكە بەندەى تۆم مېھرت بەسەرمدى ببارىنە... ئەمە راسىتىتى ئەو فەرمودەتە: قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ﴾ ﴿٥٣﴾ الزمر: ٥٣

((ئەى پىغەمبەر! بەو خەلكە بلى: ئەى بەندەكانى خودا ئەوانەى زىدەر موبىيان كىردوۋە لەتاۋان كىردن و سەرپىچىكارى فەرمانى خودا، ھەرگىزا و ھەرگىز لە رەھمەتى خودا نا ئومىد مەبن، ئەى تاۋانباران لە لىخۇ شىبوونى خوا نا ئومىد مەبن. چونكە بىگومان خودا لە ھەموو تاۋانىك خۆش دەبى. مەگەر ھاۋەلدانان بۇ خوداۋ لىشى ژىوان نەبىتەۋە)).

چونكە بەندەى تۆم ۋەلامى داۋاكارىيەكەم بەدەرەۋە.. ئەمە راسىتىتى ئەو فەرمودەتە: قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ﴾ ﴿١٨٦﴾ البقرة: ١٨٦

((ئەى پىغەمبەر ھەر كاتى دەربارەى من بەندەكانەم پىر سىارت لى بكن، تۆ بىيان رابگەيەنەۋ بۆيان روون بگەرەۋە، كە پىۋى ستە لە ھەموو طاعەت و خوداپەر ستىيەكدا ئىخلاص و دۇ سۆزى بەردەوامىيان ھەبى، رووى نزاۋ پارانەۋە با تەنھا ناراستەى من بكن، كەس نەكەن بە ھاۋەش و بەرامبەرم،

بِذِيان رَابِغَه يَه نَه: كَه مَن لِيَا نَه وَه نَزِيكَم، لَه نِيَوَان مَن وَ نَه وَانْدَا پَه رَدَه وَ
 نِيَوَان نِيَه. هَه مَو وَ دَو عَا وَ نَزَا وَ پَارَانَه وَه وَ سَرْتَه وَ وَرْتَه ي لِيَوِيَان دَه بِي سَم،
 كَه س رَا يَه ي نَا كَه وِي جَكَه لَه خَوْم وَه لَامِيَان بَدَا تَه وَه، كَه وَابِي بَا نَه وَان
 پَابَه نَدَبَن بَه شَه رِي عَمَت وَ يَا سَام بَا نَه وَان بَه گَوِيَم بَكَه ن نِي مَانَم پِي بَه يَنَن،
 بَه لَكُو وَ رِي كَا ي حَه ق وَ رَا سَت بَدُو زَنَه وَه وَ بِي گَرَنَه بَه ر. وَاتَه: كَه مَن لِيَا ن نَزِيك
 بَه وَه لَامِي نَزَا وَ پَارَانَه وَه يَان بَدَه مَه وَه، بَا نَه وَان يَش بَه دَه نَك مَنَه وَه بِي ن وَ
 كَارِيك بَكَه ن شَا يَانِي وَه لَام دَانَه وَه بَن، وَه كُو وَ مَن خُو دَا يَه كِي بَه رَحَم وَ
 بَه زَمِي م بُو يَان، بَا نَه وَان يَش بَه نَدَه ي رَا سَتَا ل وَ بَه نَه دَه ب وَ گُو يَرَا يَه ل بَن،
 پَابَه نَدِي فَه ر مَانَه كَانَم بَن. بَه لَكُو نَه وَان يَش شَار مَزَا ي رِي كَه ي رَا سَت بَن وَ
 بَزَانَن خُو دَا پَه رَسْتِي بَه رَا سْتِي چَوْنَه)).

چونكه به ندهى توم بهرگريم ليده كه يت... ئەمه راستيتى ئەو
 فەرمووده ته: قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ ﴿ الحج: ٣٨
 ((بىگومان پهرومردگار شهري شهر خوازان لهو بهنده خاوهن باومرانهى خوي
 دوور ده خاته وه: كه پ شتيان به خودا به ستووه و بولاي ئەو گهراونه وه،
 پاريزگاريان دهكاو يارمه تيان ددها، به سهر دوژمناني خويو ئەوان دا
 سهريان دهخا. بىگومان پهرومردگار هيچ كاتى خائين و كافرو سپله و پي
 نه زاني خوش ناوين. مه به ست ئەوه يه: مو سولمانان خو شه و پستي خودان.
 وه خودا دوژمنانيان سزا ددها)).

چونكه به ندهى توم هه رگيز بيئوميد نابم... هه رچه ند پيويستي و
 غه مبارى و ئاتاجيم هه بيت به دهممه وه ديت و دهروازه م ليده كاته وه...
 ئەمه راستيتى ئەو فەرمووده ته: قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُّ مِنْ رَج
 اللَّهُ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴾ ﴿ يوسف: ٨٧

چونکه بهندهی تۆم سهـرجهـم كاروبارهـكانم بهـپـئـدهـكهـيت، بهـبـن
جياوازي بچووك بيت يان گوره... ئەمه راستيتي ئەو فرمودهته:

قَالَ تَعَالَى: ﴿يُذَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ۝﴾ السجدة: ٥

((نیش و کاری بوونه و مر بهده ست خۆیهتی، راگرتنی بوونه و مرو به پۆم و بردنی
به عالی می بالا و پایینی هه به و شیوه تۆکمە و رێک و پێکه تایبەته به خوداوه
هه ر ئەو هه ئیده سوپینی، هه موو کارو بارێکی بوونه و مر که له ناسمانه کان و
زهوی و ناویان دا هه یه، رۆژی قیامت ناکامه که ی بۆ لای خوا بهرز ده بیته وه،
سه ر نهجای هه موو شتیک بۆ لای ئەوه و ئەو بریاری یه کالاکه ره وه دمر بار میان
د مرده گا. ئەندازه ی ماوه ی رۆژی قیامت هه زار سائی ته واوه له و رۆژ و
مانگانه ی ئیمه له ژبانی دونیادا حی سابیان پی ده که ی ن. دیمه نه که له ذیهنی
ئاده میزاد نزیك ده کاته وه، ئەگینا مه و دای ته دبیر و به پۆم و بردنی خودا
له مه و دای ناسمانه کان و زهوی به رفراوانتره، وه س هه ستی ئاده میزاد
به سیهتی که له به رام به ر ئەو مه جاله فراوانه دا بوه ستی و سه ر نهج بداته
به شتیک له دیارده ی به پۆم و چوونی ناسمانه کان و زهوی)).

چونکه بهندهی تۆم له پیلانی خراپه کاران ده مپاریتیت... ئەمه راستيتي
ئەو فرمودهته: قَالَ تَعَالَى: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۝ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

حَفَظَةً ۝﴾ الأنعام: ٦١

((واته: به روهردگار خودایه کی وه هایه، له شه و دا گیانی به نده گانی
و مرده گرتنه وه له کاتی نوستندا ئاده میزاد وه کوو نیمچه مردوو یه کی لی دئ و
هه ست و خو ستی لی ده بری، ئەمه پپی ده گوتری مردنه ب چکۆله. نیم چه
مردن. خودا ناگاداره و ده زانی به رۆژ حی ده که ن و حی ده ئین، ئەم رسته یه
رسته یه کی تیخزینراوه و ئەوه ده گه یه نی که زان ستی خودا هه موو شتیک

دەگرىتەوۋە ھىچ ھەئس و كەوتىكى مەخلوقاتى خۇي بەشەو بە رۇژ لى ھون
 نابى و ناگاي لە ھەموو كردار و گوڤتارىڭكيا نە، ھەموو جولانەوۋە ئارام
 گرتىڭكيا نەمزانى. پا شان بە ناگاتان دىننىتەوۋە لە رۇژدا بۇ ئەوۋى كاروبارى
 رۇژانەى خۇتان ئەنجام بەدن، ئەم ھاتوو چوو نو ستنو بە ناگاھىنانەوۋە
 ھەولدان و تىكۆ شانە شتان بە رۇژو بە شەو بۇ ئەوۋىيە كە ماوۋى دىارى
 كراوى تەمەنتان بە سەر بەرن، ھەر كە سە ماوۋى ژيانى دونىيى خۇي تەواو
 بكاو رۇلى خۇي ببىنى، چونكە تەمەن و ئەجەل و كاتى مردن و شوپنى، لە
 زانىارى خودادا لەوۋ پىش دىارى كراون و بپراوۋتەوۋە ئەمجار گەرانەوۋەتان
 بۇلاى خودايە، ھەر كە كاتى خۇي ھات زىندووتان دەكاتەوۋە چىتان كردوۋە،
 بىرتان دىننىتەوۋە دەپخاتەوۋە بەردەمتان و بە گوپرەى كردار و گوڤتارتان
 سزاو پادا شتان دەداتەوۋە، خراپە بە خراپە، چاكە بە چاكە. زۆر عادىلانە
 حى سابو لىكۆلىنەومتان لەگەئدا ئەنجام دەدا، كەس نىە دە ست بەردە ستى
 بىنى و بتوانى ببىتە لەمپەر و نەھىلى دادگايى خۇي ئەنجام بەدا، تەنانەت
 بەبى ئىزن و رەزامەندى ئەو، كەسىك نىە بتوانىت شەفاعەت بكا)).

لانى عبدك...

بە تەواوى دەزانىت بۇ كوي دەرۇم و رووم لە كوئىيە!

لە كاتى ناخۇشىيەكانمدا بە ملكەچى و سەركزى دەگەرئىمەوۋە بۇ
 بەردەم دەرگاي تو...

بەلام لە خۇشيشدا ھەر دەگەرئىمەوۋە بۇلاى تو...

سوپاس و ستايش بۇ تو لەسەر سەرجەم بەخششەكانت
 بەسەرمەوۋە...

دەگەرئىمەوۋە بۇلات...

ستایش کردن و پیاھەلدانەکانم بۆ تۆ ھەزارانە، چونکە من بەندە
ھەزارەکەى تۆم...

خودايە من ئەو عومەرەم کە تۆ دەزانیت چیم

نەک ئەوھى کە خەلک دەمناسن

ئەى خودايە ئەوھ منم... عومەر... ئەو بەندە لاوازەت..

بانگى خەلک بۆلای تۆ دەکەم..

چونکە بەندەى تۆم..

بانگیان دەکەم بۆلای تۆ...

چونکە تۆ راستیت.. ئەوھى شوینت بکەویت راستە...

بىنگومان...

تۆ وەرەم دەگریت... سەرفرازیش بۆ تۆ و پەيامبەر و بروادارنە..

بىنگومان...

ھەمیشە لێو بەخەندەم، چونکە بەندەى تۆم...

دەمبىنى دەکەوم، وام لێدەکەیت ھەستمەوھ.. چونکە بەندەى تۆم!

دەمبىنى دەگریم، وام لێدەکەیت پى بکەنم... چونکە بەندەى تۆم!

دەمبىنى خۆم بە بەھیز نیشان دەدەم، چاوپۆشیم لێدەکەى... چونکە
بەندەى تۆم!

دەمبىنى لە ناخى خۆمدا يادت دەکەم، تۆش لەلای خۆت باسم
دەکەیت... چونکە بەندەى تۆم!

دەمبىنى لە بەردەم خەلک باسم دەکەم، تۆش لە ناو کۆر و
کۆبونەوھىکى باشتر لەوھى من باسم دەکەیت.. چونکە بەندەى تۆم!

من به چيروکينكى خوشهويستى تايبهتى له گهل خوداي خۆم ده ژيم...
دهمه ويټ هه ميشه خوشى بويم..
دهمه ويټ هه ميشه خوشنوود بيت ليم..
دهسا خودايه...

ته واو لوتبه رزيم ده خه مه سه رزه وي
((ملکه چى و ترس و ئه وين و خوشهويستيم بۆ تويه، توش ميهر و
سۆز و خوشهويستى و ميهره بانى خۆت له چاره م بنووسه))
چونکه بهنده ي توم.. تو پهروه رينميت..
من هه ست به به خته وه رييه كى بى كۆتا ده كه م..
ته نها ئه وه نده م به سه تو پهروه رداگارم بيت، باشتريه پهروه رينيت!
به سه بۆ من تو خوشهويستم بيت، باشتريه خوشهويستيت!
به سه بۆ من تو نوژدارميت، باشتريه نوژدار!
به سه بۆ من تو جوانيت لام، جوانتريه جوانانيت!
به سه بۆ من تو هه ميشه بيت، هه ر تو نه مریت!
جگه له تو كيم هه يه؟!

هه موو ئاوازيك خوشهويستى خۆى هه يه
من به تامه زرۆيى و خوشييه وه گورانى بۆ تو ده چرم
هه موو چاويك ئاره زوى بينين پرووى خوشهويسته كه ي هه يه
من تامه زرۆيى ديه نه ي پرووخسارى جوانى توم
چونکه بهنده ي توم.. هه رگيز سه رم بۆ بهنده دانا نه وينم.. چۆن ئه وه
بكه م له كاتينكا پاريزه ر و به ديه ينه رميت!؟

تۇ مېھرەبانىت بەرامبەر بەندەكانت
 مېھرت بەسەر ئەم بەندە بچووكە چاولەپىيەت ببارىتە..
 خەرىكە گریان لەناوم دەبات
 لای تۇ تكانان ون نابىت
 تۇ ئارامى بەخش و نزيكىت
 دەستم بۇ تكات بەرزكردووتەوہ
 بەدەم نزاكەمەوہ وەرە..
 بەدېھىتەرى خۇشەويستم..
 من زۇر نوپۇز و پۇژوو و چاكە و يادى تۇم نىيە..
 بەلام دلم پرىەتى لە خۇشەويستى تۇ..
 ھەر لە بنچىنەدا ئەم دلەى كە بەدیت ھىتاوہ لەگەل ھەموو لىدانىكدا بە
 خۇشەويستى تۇ نويدەبىتەوہ دلخوازم..
 وەك ئىبنو تەيمىيە دەفەرموئىت:
 (دل تەنھا بۇ خۇشەويستى پەرورەدگار بەدېھاتوہ)
 دلم بۇتۇ.. ئاوەزم بۇتۇ.. ئەى جوانترىنى گەردوون.
 خودايە.. تۇ خودای من و ئەوانەشیت كە جگە لە تۇ خودای دىكە
 دەپەرستىن!
 من بە تەواوى دەزانم و دلنىام تۇ توانای لىخۇشبوونت ھەيە لە
 توانەكانمان، خودايە لە تاوانەكانم خۇشبە..
 چونكە بەندەى تۇم.. لە ساىەى تۇيە من تەندروسىت و لەشاغم
 سوپاس و ستايش بۇتۇ، پاك و بىگەردى بۇ تۇ كە ھەر كەست وىست

پاوهستاوی دهکهیت لهسهه ئهه دینه.. خودایه من له سهه پردی
پهپینهوهی قیامهه پاوهستاو و راسترهه و بکههیت خودای بهخشنده و
میهرههان..

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

الأنعام: ١٦٢

((ئهی محمدا پئیان بلئ: بیگومان هههوه جوهره خوداپهه ستهیهکم، نوئزو
پارانهوهه وهوربانی و ههجو و هههوه هههوه کرداره و گوفتاریکم له ژیاندا،
ئهه و بیرو باومرهی له سهه دهههه هههوهی بو خودای پهرومردگاره و
مههه سته له ئههجامدانیان بهندایهتهی کردنی زاتی پاکی کردگاره، هههوه
کارو مههه سته و نییهتهه بو رازی کردنی خودای مهزن و بی هاوهئه! بیگومان
ئهه نایهتهه کوکههوهی هههوه کرداریکی چاکهیه، هههوه کرداره و گوفتاریکی
باشی له خو گرتوهه!)).

من هی توم..

کردهوهکانیشم بو تون..

ژیانم بو تویه..

مردنم به دهسته تویه..

من بهندهیهکم دان دهنیم به هههوه تاوانهکاندا..

ئهگهه سزام بدههته به هوی بهدکرداریمهوهیه..

ئهگهه لیم خوشبیهتهه تو باشتهه من دهناسیهتهه.

ئهگهه بههویتهه ههلییم له دهسهلاتتهه بو کوی ههلییم

بهلکوو پهنا بو بهخشندهیهی تو دهههه.

لەگەلم پابمىنە..

كاتىك ھەست دەكەيت كەسىك خوشتيدەويت ھەست بە وزەيەكى زۆر
و ئاسوودەيى دەكەيت..

كاتىك دەزانىت مرقۇئىك خوشىدەويت ئەو بە جوانترىن شتى ژيان
دەزانىت..

كاتىك ھەست دەكەيت مرقۇئىك خوشىدەويت وا ھەست دەكەيت دونيا
بۆ تۆ فراوانبووہ..

ئەى ھەستت چۆن ئەگەر پەرودەگارى مرقۇئەكان خوشىبوويت؟!

ھەستت چۆن كاتىك بەدەيەنەرى وزە و، بەدەيەنەرى جوانى و،
بەدەيەنەرى تەواوکار و، بەدەيەنەرى تەنگانە و ئاسوودەيى تۆى
خوشبوويت؟!

ھەستت چۆن كاتىك بزانىت خودای پەرودەگار لەو بەرزىبەوہ
خوشى دەويت؟!

كاتىك خودا خوشىويستىت خوشەويستى تۆ دەخاتە دللى ھەمووانەوہ!
نەك تەنھا مرقۇئا!

بەلكو تەنانەت فرىشتەكانىشەوہ!

يەكەم كەس كە خوشى ويستى لە فرىشتەكاندا جبريلە،

كەسىك دەبيت لە خوشەويستراوانى زەوى!

ھىچ مرقۇئىك نىيە تۆ ببىنىت پووناكى تۆ لە دللىدا نە چەسپىنىت

سوئىند بەخودا ئەمە لەوپەرى جوانى و تەواويى خودايە ئەگەر خوشتى
بويت.

پووناكىيەكت بۆ تەرخان دەكات لە ناو مرقۇئەكاندا دەپويت!

خۆشەويستى خەلك بەھرەيەكى گەرەيه

ئاي لەو بەھرە گەرەيه!

ئەي چەند گەرەيه ئەگەر خۇشتىبويىت!؟

كاتىك خۇدا خۇشتىبويستى بەردت بۇ نەرم دەبىت، ھەموو شتى بۇ تو
تەرخان دەبىت، يىگيان خۇشتى دەبىت، زەوى و نەيىيەكانىت بۇ
بەردەست دەبىت!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست لە تاوانەكانت خۇشەبىت!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست گويىت دەبىت بەو گويىيە ئەو پىي
دەبىستىت، چاوت دەبىت بەو چاوەي ئەو پى دەبىنيت، دەستت دەبىت
بە دەستى ئەو، قاچت دەبىت بە چاقى ئەو!؟

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست ناوت لە ئاسمان بەرز رادەگرىت!

كاتىك خۇدا خۇشتى ويست براوەي دونيا و دوارپۇژ دەبىت!

كاتىك خۇدا سەيرت بكات، ئەوكاتە ھەرگىز سزات نادت!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست بە خۇيەو ھەرگەرمەت دەكات!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست دانايىت پى دەبەخشىت، ئەو ھى دانايى پى
بەخشىت بە راستى چاكەي زورى دەست كەوتووه!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست وادەكات خەلكانى دىكە كارت بۇ ئاسان
بكەن!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست دەبىتە پەرەشيارى خۇت!

كاتىك خۇدا خۇشتىبويست سەرکەوتنى زور مەزنت پى دەبەخشىت!

ئەو ھى خۇدا لە دەست بدات چى دەست دەكەويت!؟

ئەو ھى خۇدا بەدەست بەيىت چى لە دەست دەدات!؟

دلى زور له مروفه كان هينده په يوه سته به مروفه وه هينده په يوه سته
نيه به به ديهينه ري مروفه وه!

بويه زوريان ده بينين كاتيك په كيكيان له ده ست ددهن توشى
خه موكى و هه ژان و ترس و بيم دايد ه گريت و زور جار په نا ده به نه
به ر خوكوشتن!

من ناليم له ده ستداني نازيزان نازار به خش نيه!

به لام هه ركه س خوب گريت به نارام گرتن و نزا كرده وه هه رچند خه م
و په ژاره له سه ري كه له كه بين؟!

كه مه!

خوداى په روه ردگار باسى نزا و نارام گري ده كات كه چند مه زن!

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ البقرة: ٤٥

((له هه موو تهنگانه و پيداوي ستيه كانتانا، له كاتى به لاو مو سيبه تدا په نا
به رن بو صه برو خورا گري و گه رانه وه بولاى خودا و رزوو گرتن، واته:
صه برو نويز بكن به هه لغان و سوپه ر بو هه موو تهنگانه و ناستهنگو گرو
گرفتنيك. بيگومان به جي هيناني نويزه كان له كاتى خوياندا و نه نجام دانيان
وه كوو پيوپ ست كار يكي قورس و گرانه، مه گه ر بو كه سانيك نه بي كه
له خودا ترسن)).

تو خوو به نويز و نزاو نارام گريه وه بگره به راستى چاره سه ريكي
سه ركه و تووه!

له هه نديك گي رانه وه دا هاتووه:

خودا ده فه رمويت:

نەوہی ئادەم!

تۆم بۆ خۆم بەدی ھیناوە و ھەموو شتم بۆ تۆ بەدی ھیناوە!
بەراستی خۆم سویندت دەدەم سەرقال نەبیت لێی بەو شتانەیی کە
ئەو بۆتۆی بەدی ھیناوە.

خودا تۆی بۆخۆی بەدی ھیناوە!

ئیدی بۆ خۆتی لێ نزیك ناکەیتەوہ؟!؟

خودا ھەموو ئەو شتانەیی بۆ تۆ بەدی ھیناوە..

ئیدی بۆ کاتیک شتیکی بچووک لە دەست دەدەیت ھاوار دەکەیت؟!؟

لە بنچینەدا تۆ ھی خودایت ئەو بەدی ھیناویت!

واتە تۆ بەندەیی ئەویت، تەنھا بلی: گوێرایەلی فەرمانتم!

ئیمە بەندەیی بچووکێ پەرورەدگارین..

بەدی نەھینراوین شانازی بە شیوہی خۆمان بکەین

مەبەستی بەدی ھاتنمان زیندووکردنەوہی بانگەوازە

ئیسلام لە ھەموو جینگەییەک بلاو بکەینەوہ

دەررونەکان بەرەنگالەیی ژیان برازینینەوہ

وہک دلۆپی باران بەردەوام بین.

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾
 الفاتحة: ٦ - ٧

((خودایه! شازمزاایمان بکه بو ریگهی را ستو سهرفرازی و بمانگهیینه
 بهمرازو مههیلله لهریبازی راستهقیینهی خوداپهرستی لابهین، رینوماایمان
 بکه به شیومیهك نهو رینوماایکردنه لهگهلمان بی، رینوماایك بی ده ستی
 هودرمتی لهگهل بی و نههیلئ لهریگای را ست لابهین. رینوماایمان بکه و
 بهردهوامان بکه له سهر ریبازی پیغهمبهران و را ستگویان و را ستالان،
 نهوانهی نیعمهتی عیبادهت و خوداپهرستی و ههقنا سیت پی بهخ شیون،
 دلئان بهخوداپهرستییهوه پهیوه ست بووه و ههموو خیرو خو شیگیان
 لهبهندایهتی و سوپاسگوزاری زاتی پاکت بینیوه و سهرفرازی ههردوو جیهان
 بوون)).

نهمن نهتو هیچ سوودیك به ئیسلام ناگهیینهین!

نهو ههر دهمینیت

ههتا رۆژی زیندوو بوونهوه به شکومهندی بهردهوام دهبیت

بهوهی تو پابهندی فرمانهکانی دینیت له خوت دهرنهچیت

نهو داوای نهوهت لی دهکات که راوهستاو و پابهند بیت لهسهر
 بهرنامهو ریگه راستهکهی، چونکه نهو ریگه راسته ریگهی نهو
 پیغهمبهرانیه که خودا بههرمهندی پابهندبوونی پی بهخشیون، چند

كەسى چاك بەدكردار بووه، چەند كەسى بەد كراديش رينگەى راستى
گرتووه..

چيروكيكى كورتتان بو دەگيرمه وه كه راستى ئەوهى دەيلم
دەسەلمينيت:

ئەبو عەبدوللاى لوغەوى چيروكينمان بو دەگيرتتە وه: گەنجىك ھەبوو،
كورينكى چاكەكاربوو، بەلاى مالى مەسحىيە كدا تىپەرى، چاوى كەوت
بە كچەكەيان، پنى سەرسام بوو، پاشان خۇشى ويست، دەستيان كرد
بە نيكا گورينە وه، تا واى لىنھات دلى داگيركرد، وابەستەى بوو، كەوتە
ئەوينيە وه تاگەيشتە ئەوهى ئەو گەنجە لە بەرخاترى ئەو كچە نەخۇش
كەوت.

چونكە نەيدەتوانى ھاوسەرگيرى لەگەل بكات، ھەروەھا ئەويش
نەخۇش كەوت چونكە بەھەر ھۆكارىك ھەبىت نەيدەتوانى
ھاوسەرگيرى بكن، لەگەل ئەوهى مسولمان دەتوانىت ھاوسەرگيرى
لەگەل ئافرەتى مەسحى و جوولەكە بكات، بەلام بەھۆكارىك بەيەك
نەدەگەيشتن، ئەم گەنجە ھىندە نەخۇشىيەكەى لەسەرى گرانبوو لە
جىداكەوت، خەرىكبوو دەمرد، نان و ئاوى بو نەدەخورا! ئەبو عەبدوللا
دەلىت: سەرم لىندا، بۇئەوهى خوداى بەبىر بەيئەمە وه و، پەشىمان
بىيئە وه، پنى وتم ئەى باوكى عەبدوللا!

وتم: بەلى كورم.

وتى: دەزانى من خۇشم دەويت، تازە ئەوم لە دنيا دەست نەكەوت،
نامەويت لە پوژى دوايش لە دەستى بدەم.

وتم: جا كورم ئىستا چىت دەويت؟!

وتى: ئەو مەسحىيە! ئەوه من شاىەتى دەدەم بروام بە دىنى محمد
نەما!!

لهسەر دینی ئەو کچه دەمرم!!

وتم: تۆ شیت بوویت؟!

گه‌نجه‌که هاواری کرد و مرد!!

باوکی عەبدللا وتی: ئەم رازەم شارده‌وه، بەلکوو خودا لێی خوشبیت.

دوای تێپەر بوونی ماوه‌یه‌ک کچه مه‌سحییە‌که به هۆی له دەستدانی
هاوریکه‌یه‌وه زۆر دلته‌نگ بوو..

بەر له‌وه‌ی بمریت...

ئەبو عەبدللا رۆشت بۆ ئەوه‌ی سەر له کچه‌که بدات، و پرزگاری بکات،
داوای لیکرد مسوڵمان ببیت.

کاتیک کچه مه‌سحییە‌که ئەبو عەبدللا‌ی بینی وتی:

ئە‌ی باوکی عەبدللا!

دەزانی من و ئەو کۆرە چین و چی ئاینیکمان هه‌یه؟!

ئەبو عەبدللا وتی: دەزانم.

وتی: من شایه‌تومان ده‌هینم له‌سەر دینی ئەوم.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) له‌سەر ئیسلام مرد

له دنیا و دوا‌رۆژ له یه‌ک دا‌بران.

هه‌میشه وادینداری بکه ته‌نها له پینا و خودای په‌روه‌ردگار بیت.

ئەمه‌کداری بۆی:

خۆشه‌ویستی راسته‌قینه:

هیچ مرقومیک نییه له م سهرزه وییه دا خوشت بویت و دلسۆز نه بیت
بۆی، خوشه ویستی راسته قینه هه رگیز ناپاکی لی ناکهیت، په نا به خودا
ئه گه ر ناپاکی لی بکهیت.

کارکردن:

((په یمان پاریزی له کرده وه چاکه کاندایه رده و امبوون له سه ر کرده وه ی
په سه ند و چاک: گوپرایه لی، واز هینان له خراپه کاری، واته: تاوان،
چونکه ئەمه راستی په یمان پاریزییه بۆ خوشه ویست)).

پارانه وه ی راست:

((خوشه ویستی نزاکردنه، هه ر له بهر ئەمه یه په یامبه ر (ﷺ) ده فه رمویت:
" خودایه ئه ی ئه و که سه ی دلّه کان هه لده سورینیت دلّه کانمان له سه ر
دینی خۆت راوه ستاو بکه"، هه روه ها کاتیک که سیکت خوشده ویت
هه میشه به باشه ناوی ده بهیت، ئەگه ر به رده وام له گه لت بیت ته نانه ت
دواییش لیپرسینه وه ت بکات هه ستت چون ده بیت به رامبه ری؟!
نموونه ی بالا بۆ خودایه، ده ی له بهر ئەوه ی هه میشه خودا له دلّدایه،
به ونزایه لی بیپایره وه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ

تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ البقرة: ٦

پاک و بیگهردی بو خودا!

هیشتا مرؤف گه لیکى یاخى و رهنجکیش ههیه، لهم ئایه ته دا باسى
چیرۆک و ماجه رای ئه وانه مان بو دهکات!

ئهم ئایه ته ئه وهى فیرکردووم:

مرؤفى زور هه ن که ئیمه به کرده وه و گوفتار چاکه ی زورمان له گه ل
کردوون، به لام ئه وان بر وایان به و خوشه و یستیه ی ئیمه نه کرد جا
ئه گه ر بو یان بسه لمینین یان نا ئه وان بر وایان به خوشه و یستی ئیمه
ناکه ن.

مرؤفه کان جیاوازن له یه کدی، هه ندیکیان زور ده مارگیرن، بو یه
ئارخه یان به، هه رکه س بر وایان به خوشه و یستیت نه کرد
وازی لیبه یته.

((بیگومان ئه وانه ی کافرو بى بر وایان یه ک سانه لایان بیانتر سینى یان
نه بیانتر سینى ئیمان ناهینن، باوه رت بى ناکه ن. به پیغه مبه رت نازان)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَنْبَلُوكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ البقرة: ١٥٥

((مزگینی بو نهوانی هه میسه ئارامگری و له سه رخویان له گه لدایه،
هه رچهند ریگا دوربیت هیوا له دهست نادهن))

به سه بو ئارامگران په روه ردگار دروودیان له سه ر ده دات به هوی
ئارامگریان په یان بهرز ده کاته وه.

ئارام بگره، دونیا خانهی ناهه مواری و تهنگانه یه، وهک خوی گه وره
دهه فرمویت: قَالَ تَعَالَى: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧﴾﴾ الأعلی: ١٧

به هه شت به ره و شت به رزی پوو پووش کراوه

ئه گهر گه یشتن به به هه شت کاریکی ئاسان بوایه

کاتیک ده پروینه ناوییه ئه و چیژه خوشه ی نییه

چونکه پیشتتر چیژی زور شتمان له دنیا کردووه، به لام نه گه یشتووین
به چیژی راستی

بو ئه وهی خو مان بو پروژی دوایی ئاماده ساز بکه یین.

نموونه یه کت بو ده هیتمه وه:

ئه گهر که سیک به واسته زانکو ته واو بکات ئایا وهک ئه و که سه چیژ
له بپروانامه که ی ده بات که به توانا و کوششی خوی بپروانامه به
دهست ده هیتمیت؟!

نەخىر! بە دۇنيايىيەۋە كۆشش كارەكە ئاسوودەتر دەبىت، چۈنكى زۆر ماندووبوۋە ۋ بۇ گەيشتن بەۋ ساتە زۆر كۆششى كىدوۋە.

ھەرۋەھا ئەۋەى كە زۆرتىر بە كۆشش كىدن ماندوۋ دەبىت، ھەرچى خۇدا ۋ پەيامبەرەكەى فەرمانى پى بىكەن دەيكات دەگات بە خۇشنىۋدى پەرۋەردىگار، پىشتىۋان بە خۇدا ھەرگىز بىئومىد ناپىت.

پىئوسىتە بىرۋادار كۆشش بىكات ۋ تاقى كىدەنەۋە ئەنجام بىدات بۇ ئەۋەى بىكات بە بەھەشت، بە ئەندازەيەك ئاسوودە دەبىت كە ھەرگىز نىگەرانى پىۋى تى ناكات، ھەرگىز بە بىرىدا ناپەت كە بۇ ساتىكىش تۋوشى تالى ژيان بوۋىت.

پىسىار لە پىشەۋا ئەحمەد كىرا:

كەى پىشۋ دەدەين؟!

ۋتى: ئەۋكاتەى يەكەم چار قاق دەخەينە ناۋ بەھەشتەۋە.

دەى ئارامبە، چۈنكى پادىشاى گەردوون ئەم مزگىنىيەت پى دەدات!

((سۋىندىبى ئىمە ئىۋە بەتاقى دەكەينەۋە بە كەمىك تر سان لە دوژمنان ۋ بىرى بەلاۋ مو صىبەتى عادەتى ژيان ۋەكۋو بىر سىياپەتى ۋ گرانى ۋ قات ۋ قىرى ۋ فەۋتانى بەرۋوبووم ۋ لەناۋ چۋونى مولك ۋ دارايىتان، مردنى كورۋ كچۋ خاۋ خىزان ۋ خىزم ۋ كەس ۋ كارتان ۋ اتە: ۋامەزانن مو سولمان بوون ۋ چۋونە ناۋ ئى سلامتەن بىبىتە ھۋى دەۋلەمەندى ۋ زۆر بوونى رىزق ۋ رۋزى ۋ فراۋان بوونى سامانتان. بەلكوۋ ئەۋ رووداۋانە روو دەدەن بە گۋىرەى داب ۋ نەرىتىك كە خۇدا لە بوونەۋەردا بۇ درو سىكرانۋانى خۋى داينان، مزگىنى بىدە بەۋانەى خاۋەن صەبىرن، لە كاتى تەنگانە ۋ ھاتنى بەلادا خۇگىرن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ الفجر: ٢٠

هەرچیت ههیه له دارایی و، ناو و، ناوبانگ و، تهنروستی و، جوانی: تاقیکردنه و هه بۆت، خودا له میانهی ئهوانه وه سهیرت دهکات بزانیته چون به سهریان ده بهیت! ئه مان بۆ ریزگرتن و شکودارکردنی تۆ به دی نه هینراون، یان بویه تۆ دیاری کراویت لای خودا په سه ندرت بیت، هه زده کهیت بزانیته ئه و به چ شتیک خوشه و یستانی خۆی دهست نیشان دهکات؟!

کاتیک ئاشنات دهکات به به هه ره مهندی دین و پاره ستاویشت دهکات له سه ری نیشانه ی خوشه و یستی ئه وه بۆ تۆ.

له دنیا دا خوای په روه ردگار هه ریه که مانی به شیوه ی تاییه تی خۆی تاقی کردوه ته وه،

هه ندیک له خه لکی به به خشش تاقی کردوه ته وه، هه ندیکیشی به به لباری تاقی کردوه ته وه.

خۆت بیئاگا و سه ره مست نه کهیت! له هه ر باریکا بوویت، له هه موو ئان و ساتیکا تۆ له ژیر تاقیکردنه وه دایت..

به باشی ده رکی ئه وه بکه بۆ ئه وه ی وه لامی شیوات هه بیته بۆی!

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ الشعراء: ٨٨ - ٨٩

دلینکی ساغ..

ئەو دلەیه ئارەزووی شتیک ناکات خودا پئی خوشنەبیئت...

بپروا بە هەواییک ناکات دژایەتی لەگەڵ نیگای پەروەردگار بکات..

تەنھا بە حوکمی پەروەردگار کاردەکات و، جگە لە خودای پەروەردگار

هیچ پەرستراویکی دیکە بە شیایوی پەرستن نازانیت.

و هک سه عیدی کوری موسه یب ده لیت:

دلی ساغ دلی برواداره

چونکه دلی بییاوهر نه خوشه، خودای پەروەردگار دەفه رموینت:

قَالَ تَعَالَى: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ البقرة: ١٠

((له دل و دموونیاندا نه خو شی دوورویی و فیلابازی ههیه، ناتوانن یان

نایانهوی ئایینی حەق بنا سن و شوینی بکهون. بۆ پتر بەدبەختی و چاره

رهشییان خودا نه خوشی دل و دموونیانی بۆ دوو چەندانە و چەند چەندانە

کردونهوه، تا به تهواوی له قورایی گومرایی دا سه رنگون بین. بۆ ئەوان

سزای به ئی شی دۆزهخ نامادهکراوه به هوی ئەوهوه: که دروو دوو روپیان

له گەڵ پیغه مبهه موسولماناندا کردوووه بهردهوامن له سه ری(()).

قَالَ تَعَالَى: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ ﴿١٤﴾ ﴿الْقِيَامَةِ: ١٤﴾

ئەم ئايەتە مەزنە ئەووت فێردەكات كە هيچ كەس هێندەى خۆت تۆ
ناناسیت!

هەرچەند ستایشت بکەن ئەگەر وانەبیت هیچ تۆ گەورە ناکات
هەرچەندیش بە خراپ باست بکەن ئەگەر تیاتدا نەبیت زیانی نییە
ناخت شاراوێه و، ویزدانت نەبێنراو، جگە لە خودای پەرورەدگار و
خۆت هیچ كەس نازانیت تۆ چی نەینى و مەبەستت كەت لە دلدايە.

تۆ خۆت لەوان باشتر دەناسیت

تۆ لەوان باشتر خۆت دەناسیت

با بەدگۆیان هەر دەربارەت بڵێن، ستایش خوانانیشت هەر بەردەوامین،
تەنها خودای پەرورەدگار تۆ دەناسیت

گرنگترین دەوله مەندییە دونیاییه كان

گرنگترین ساماندارى (دەوله مەندى خودییه)

با ناخت دەوله مەند بیت.

ئەم چیرۆكەم بۆئێوهیە:

پەيامبەر(ﷺ) زۆر كاری دەكرد لەسەر ئەوهی ئەبوجهل برۆا بهینیت
و زۆر تامەزرۆبوو بیتە ناو ئیسلامهوه، دایكو باوكم بە قوربانى بیت

هه موو جاریک که دهیدا به لای ئه بوجهلدا له گهلی دهو هستا و بانگی دهکرد بۆ ئه وهی مسولمان بییت...

پروژیک ئه بوجهل به په یامبهری (ﷺ) وت: ئه ی محمد ئایا تو ده ته ویت من لای خوداکهت شایه تی بدهم که تو بانگه وازه کهیت گه یاندوو به من؟ په یامبهر (ﷺ) فهرموی: ئه ی باوکی حه کهم من ده مه ویت بیته ناو ئیسلام.

ئه بوجهل وتی: ئه ی محمد ئه گه ر بمزانیایه تو په یامبهری خودایت (ﷺ) شوینت ده که وتم! به لام ده لم:

تو درۆز نیت!

ئو وتهیه کاری له په یامبهر (ﷺ) کرد و نیگه ران بوو به و وتهی ئه بوجهل.

پاشان نیگای بۆهات و، خودای په روره دگار به په یامبه ره که ی ده فهرمویت:

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَدْ نَعَلِمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ الأنعام: ٣٣

((ئیمه زانیومانه دمرانین که ئه و کافرو خوانه ناسانه تو به درۆ ده خه نه وه و په یامه کهت رمت ده که نه وه، ئه تۆش به و هه لۆیسته یان دلته نگ دمی و غه م و په زاره داتده گری، چونکه تو دلا سۆزی ئه وانی و به رزه وه ندی ئه و انت مه به سته، به لام ئه وان نه فام و گیل و تی نه گه ی شتوون. سهر چاوه ی ئه م هه لۆیست و به درۆ خسته نه وه ی کافره کان بۆ تو شتیکی ده ست ئه نقه سته و سهر بیی چی کردنی بی بنه ما و بی بناغه یه و به لگه یان به ده سته وه نیه، ئه وانه له را ستیدا تو به درۆزن نازان، ئه تو له دیدی ئه وانه وه را ستگۆ و متمانه بی کراوی، له وه بیس درۆیان لی نه بیی ستووی و خیانه تیان لی

نەبىنىيى، ھەموو كىر دارو گوفتارىكت لە ناوياندا ئەمانەت و را ستى بوو، بەلكوو ئەوانى ستمكارو سەر رەق بەربەرگانى حەق و را ستى دەكەن، ئىنكارى نىشانەگانى ئايەتەگانى خودا دەكەن و بەلگەى تاك و تەنىيى خودا و را ستى پەيامەكەت رەت دەكەنەو! لەبەر كورته نامو سى و لەدە ست نەدانى بەرژەوئىدىيە تايبەتە تە سەكەى خۇيان بىروا ت پى ناكەن و بەربەرگانىت دەكەن، ئەگىنا دەزانن كە پىغەمبەرى و را ست دەكەى!! تۆش ئەى پىغەمبەر خەفەت بەو ھەلوئىستەى ئەوان مەخۇ، پەرۆشى ئەوانت نەبى، صەبر و ئارام بەدە بە دلى خۆت و چا و لە پىغەمبەرەگانى پىش خۆت بكە! ئەو ە سروشتى نادەمىزادە لە سەردەمى كۆن و نویدا).

كاتىك پەيامبەر (ﷺ) رۆشت ئەبوجەھل بەو كەسەى وت كە لە تەنىشتىبوو: سوئند بە خودا دەزانم ئەو راست دەكات!

كاتىك ئەبوجەھل تۆمەتى درۆزنى داىەپال پەيامبەر (ﷺ) ئەمە بەلگە نىيە كە ئەو راست دەكات

ناچار نىن بەو ەسەفەى ئەبوجەھل پەيامبەر بناسىن، بەلكوو ئەمە شىرگىرى و لوتبەرزى و نەخۇشىبوو توشى ئەبوجەھل بوو بوو. سەرچاوەكەى لە: (تۆ! تۆ!) ھاتبوو.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ ﴿٤٧﴾ سبأ: ٤٧

مهركاتيک چاکه يهک دهکەيت ئەمه له ناخی خۆتدا دووباره بکه رهوه،
چاوه پروانی پاداشت و سوپاسی هیچ کهس مهکه، ئەو به باشتەرين و
جوانترین شیوه پاداشتت ده داته وه.

((ئەمن له پاساوی ئەم بانگه وازییه م دا داوای کرئ و پاداشتەن لی
ناکه م به لکوو پاداش و کرئیی من لای خودایه، من داوای پاداش هەر له
ئەو دهکه، پهروه رداگار زاناو ئاگاداره به سه ر هه موو شتیکیک دا))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ * وَالْقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَجِبَالٌ أُوَّيُّ

مَعَهُ وَالطَّيْرُ ۖ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدَ ﴿ ۱۰ ﴾ سبأ: ۱۰

ئەگەر خودا پشتیوانت بێت سەر جەم بوونە و هەرت بۆ رام دەکات،
ئەگەر ئەمە لە دیدی تو

بەدەر لە ئاوەزت بێت، دەپارێمە و ئەمە خودایە هەرکەس دەیهوێت
پشتی بگرە، چون ئارواتە ئاوەزتە و خودات بەس بێت،

بڕوا بوون بەم راستییە پێویستە (واجب)، پرسیار لە چەندی و چۆنیەتی
مەکە، چونکە بەخشینەکانی پەروەردگار

ئاوەزی مەرۆف سەرسام دەکات.

((بێگومان بەخشیمان بە داود لە لایەن خۆمانە و هەچل و ریزی تایبەتی.
پلە و پایە پێغەمبەریتی و ملک و سەلتەنەتی پاشایەتی، دەنگی خوش و
کاریگەر بە جۆریک هەر کاتیک تەسبیحاتی کردبێ کێوکان و بالندەکان
لە گەلیدا دەیانگوتە وە. ئێمە ئاسنمان بۆ داود نەرم کرد، بە ئارەزووی
خۆی شتی لێ دروست دەکرد. بەبێ ئەوەی چەکوش و ئاگر
بە کاربێنی، بە لکوو ئەو ئاسنە رەق و پتە و هەمان لە دەستیدا وەکوو
داو دەزو یان وەکوو هەویرو میوو رۆن و قورپی صەناعی نەرم و
بەیدەست کردبوو، فەرمانمان پێ کرد)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا نَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَةٍ
 الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ الأنعام: ٥٩

ئەى چۆن ئاگای لە رشتنى فرمیسکه کانی چاوت نییه؟!

ئەى چۆن ئاگای لە دلپزانت نییه؟!

ئەى چۆن ئاگای لە هەنيسكى گریان ت نییه؟!

((له هەر شوینینک و له هەر کاتیکیدا بەلگه گه لایهك له دارێك هه ئومرێ خودا پێی دهمزانی ئاگای لێیهتی، ته نانه ت ئاگای له جولان و له رینه وهی هه موو لا شه و قه باره یه که، بهرد بێ یان دار بێ، بێ گیان بێ یان گیاندار بێ، به لکوو بو گیانداران زیاتر ئاگادار و چاودیری هه یه به تایبه تی بو ئه وانهی که موکه له فو بهرپر سیارن له ئه جنده و له ئاده میزاد هه موو حال و چۆنیه تیه کی په یومند پێیان هه به و په ری زانی نه وه دهمزانی. ئه گه ر دانه و ئله یه ک، دهنکه میوه یه ک، بهر داریک، بکه و یتته ناو کونی درزی زه و بیه وه، ک شتیار ژیر خاکی بکا، یان بوخوی بکه و یتته خواری، خودا ئاگای لێیه تی و پێی دهمزانی و لێی بێ ناگا نیه، و شک بێ یان ته ر بێ، گیاندار بێ یان بێ گیان بێ، ب چووک بێ یان گه وره بێ، به نی سبه ت زانیاری خودا وه چوون یه که و یه ک سانه! هه ر به و جو ره زانیاری ته واوی هه یه دهمبارهی هه موو بوونه وهر، هه موو ئه و زان ست و زانیاریانه ی که هه یه تی به رده وام و گ شتی و نه گۆره، هه موو له په راوی په زدانیه یدا که له و حوله حفوظه چه سپاوه ده ست نی شان کراوه، ئه و له و حوله حفوظه ی زانیاری دهمبارهی هه موو شتیکی تیدا روون کراوته وه، ته مه ن و کات و شوین و حال و چۆنیه تی هه موو شتیکی تیدا شی کراوته وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾ لقمان: ٣٤

هه موو ئه وانه ی تو له ئاینده دهر سینن خویان سبه ی چیان
به سه ر دیت!

ئیدی چون نهینی تو و گوزهری جیهان دهران؟!
به نارامی بژی و، دوور بکوه له دوودلی.

((هیچ که سیک نازانی سبهینی چی دهکاو چی به سه ر دی، نازانی ئه وهی بهیانی
دهیکا خیره شه ره با شه خراپه، نازانی بهیانی توو شی نه خو شی دهبی یان
به له ش ساغی ده مینیته وه... هتد. هیچ ئاده میزادیک نازانی له کوئ ده مرئ، نازانی
نایا له ولاتی خوئی ده مرئ یان له ولاتیکی تر سه رده نیته وه. بیگومان خودا زاناو
ناگاداره نه ک هه ر به م پینج شتانه به لکوو زانیاریه که ی هه موو شتیکی کونترۆل
کردوه و نا شکر او نهینی هه موو شتیکی به نه و په ری زانینه وه دهرانی و هیچ وردو
درشتیکی لی په نهان نیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُلْ حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ ﴿١٢٩﴾ التوبة: ١٢٩

ئەگەر خوشەوێستت لیت تورا (بلی حَسْبِيَ اللهُ)

ئەگەر نزیکەکانت لیت دوورکەوتنەوه (بلی حَسْبِيَ اللهُ)

ئەگەر هەموو دونیات لە دەست دەرچوو (بلی حَسْبِيَ اللهُ)

تەنها خودات بەسە و بێنیازیت لە هەموو شتێک بۆیە بە هەموو لە دەستچوووەکانت بلی، هیچم لە دەست نەچوو: ((چونکە خودام لە دەست نەداوه)) ئەمە تەواوی ساماندار و، بێ نیازیته لە مرقوف، ئەوپەری دەستکەوتی مرقوفه.

((ئەگەر ئەو مو شریکانه پ شتیان هەلکردو روویان وەرگیرا، گوێیان بۆ پەيامهكەت نەگرتو ئیمانیا نەهیناو بروایان بەپێغەمبەرێهتی تۆ نەکردو نەیانویست بەگوێرە شەریعەتی خودایی هەلس وکەوت بکەن، ئەوه تۆ بلی: من خودام بەسە، ئەو پ شتیوانم بێ، بە سەر دوژمناندا سەر دەکەومو پێویستیم بەکەسی تر نیه. هەموو هیژو تواناو دەسهلاتیک هی ئەوهو کە سیک پ شت بەئەو ببەستی حەوێجەهی بەکەسی تر نیه. هیچ خودایهکی حەق و شیاو بۆ پەرستن نیه جگە لەزاتی پەروەردگار، هیچ خودایهکی شیاوی ئەوه بێ هانای بۆ ببری و بەندایهتی بۆ بکری جگە لەخودا، من پشتم بەئەو بەستوهو کاری خۆم بەئەو سپاردوهو پ شت بەکەسی تر جگە لەئەو نابەستم! ئەو خوداو خاوهنی عەرشی بەرینە، گەورەترین دروستکراو: کە عەرشه، لەژێر دەسهلاتی ئەودایه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ مريم: ٤

سكالات لای خودا دەربره، هه موو نه هامة تی و نه داری و بیده سه لاتی و لاوازی و شکسته کانت لای ئەو هه لڤڙه.. بۆی به یانکه، هه موو شته کانت به پهروه دگاری خۆت بلئ.

((ئە ی خودایه! ئە من ئیسقانه کانم پۆلکاون، هیزم تیدا نه ماوه، پیرو که نه فت بووم، چونکه: ئیسقان راگرو جیسرو کۆله که ی جهسته یه، که ئەو پۆلکا ئیتر هه موو جهسته ده پۆلکئ، هیچ ئە ندامیکی له ش هیزو توانای تیدا نامینی و ئەرکی خۆیان ئە نجام نادن ههروه ها موی سه رم ده لئی گری تیه ر بووه، زۆر به خیرای ره شی موی سه رم سپی هه لده گه رچئ و هه ر ده لئی ئاگر به ربوو ته پۆشو و په لاش و پیوه ده چی ره شایی له سه رم نه هیلئ. خودایه! من هیچ کاتی له ئاکامی پارانه وهو دوعا کردنم دا بۆلای تۆ ناھومید نه بووم، هه رگیز ره نجه رۆ نه بووم، من له وه پیش له کاتی گه نجی و به هیزو تواناییم دا که هانام بۆ هیناوی فریام که وتووی، کاری گرانم بۆ ئاسان بووه، له ته نگو چه له مه رزگارت کردوم. ئیستا که پیرو بوم و ئیسقانم پۆلکاون، هیزو توانام نه ماوه، زیاتر جیگای به زه ییم و پتر به هیوای فریاره سی توم، زۆر تر پیویستیم به رحمه ت و یارمه تی تۆ هه یه، هیوادارم به هانامه وه بیی و نیعمه ت و رحمتی خۆتم به سه ردا بریژی!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمَهُ ﴾ البقرة: ١٩٧

پاداشتی چاکه کانت لای خودای پهروهردگار پاریزراون، نهگه ر خه لک
سوپاسیشی نه کردیت...

تهنها نیه تیت پاکزبکه ره وه بو پهروهردگارت و، ئارخه یان به.

((همر چی بیکن له کاری باش و خیر ئاومر خودا دمیزانی و پادا شی
چاکه و سزای خرابه تان دهداته وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ﴿١٤﴾ العلق: ١٤

خودا ده تبینیت، خودا چاودنیره به سه رته وه، بیسه ره به وته کانت،
خودا ده زانیت چی به بیر و نه ندیشه تدا دیت..
وامه که که فریشته ی گیان کیشان زور به بینرخ سه یرت بکات.

((ثایا نه و کافره نازانی: که خودا ده بیینی و ناگای له هه لس و که وتیه تی و
نیازو مه به سستی ده زانی و له وه و دوا پراو پر سزای ده داته وه؟ ده ی
چون جورته تی نه وه ده کاو به چ عه قلنیک هه لو یستی ناوا ده نوینی؟))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ * إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلُوتَ عَلَى أَحَدٍ
 وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا
 يَغْمِرُ لِكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا
 أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ آل عمران:

۱۵۳

پاکی و بینگهردی بو پهروهردگار! غه مگینیش پاداشتی له سه ره! بروانه
 پهروهردگار نهی فهرموو
 خودا تووشتان دهکات، به لکوو ده فهرمویت خودا پادشتان پینده داته وه!
 ئه ی خاوهن خه م و نیگه رانی خودا تووشی ئه و تاقیکردنه وه تان دهکات
 بو ئه وهی پله و پایه ی به رزتان پی ببه خشیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَقُولُ يَلِيَّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴾ ﴿٢٤﴾ الفجر: ٢٤

ئىستا ئەمە ئاۋاتى ھەموو مردوۋەكانە!

گەرەتەرىن ئاۋاتى ژيانى بەرزەخ ئەۋەيە بگەرېنەۋە بۇ ژيانى دونيا

بۇ ئەۋەيى كىردەۋەكانيان پېش بخەن بۇ پۇژى دوایی...

ئاۋات و خۆزگەكانى مردوان لە بەردەستى تۆدان!

داۋات لى دەكەم بەرلەۋەيى گىانت لە لاشە دەربچىت ئەنجاميان بەدەيت.

حاتەم دەفەر مویت:

((سەيرى خەلكم كرد ھەمووی خوشەويستىكى ھەيە، كاتىك دەيان

گەياندە گۆرەكەي لە خوشەويستەكەي جيا دەبوویەۋە، منىش

كىردەۋەكانم كىردە خوشەويستى خۆم، بۇ ئەۋەيى لە گۆردا لەگەلم

بیت)).

﴿يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا
تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ﴾

ئايه تيكي مه زن نزايه كي پرشكويه!

هميشه په يامبه ر (ﷺ) به م نزايه ده پارايه وه، ده يفه رموو:

((ئهي نه مري جاويداني، په نا بو ميهره باني تو ده به م، هموو كار و

بارم ريک بخه، بو ساتيکيش مه مده به ده ستي نه فسمه وه))

پشت به خودا ببسته، ئهو به دانايي خوئي، هموو کاروباره کاني ژيانت

ريک ده خات، به گوره يي خوت سهرت ده خات له و شکسته ت، به

به توانايي و ده سله لاتي خوئي هموو نيگه رانيت لا ده بات.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ
 دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي
 لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ البقرة: ١٨٦

وشاربه هه رگیز روو نه که یته خه لک بو داواکارییه کانت!

سویند به خودا نه گهر بتزانیایه که خودا له سه ره جه م بوونه وهر
 نزیکتره لیته وه ئیدی هه رچی نه و شتانه ی نیگه رانت ده کات رایده مالیت
 و ده پروات..

پاز و نیازی خوت نه به یته لای مروقه کان، چونکه سینیه یان زور
 بچووکه

شوینی هه نیسکه کانی توی تیا نابیته وه..

بو نه وه ی په نا ته نها و ته نها به خودا به ریت

نه و خوی بانگت ده کات: ﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾

په له بکه بو لای په روه ردگارت، به دیهینراوه کانیش بده دهستی
 به دیهینه ر.

دهروونت به و گوشاد بکه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾ ﴿القمر: ١٠﴾

نوح سه لامي خواي له سهر بيټ واي فهرموو

خوداي پهروهردگارش دلي نوحى دهويست

دوايي ئه وهبوو نوح ئه م نزاويه كړد!

له بهر خاتري ئه و خودا زهوى نگرؤي ئاو كړد!

له بهر خاتري نوح به ديهيټراوه كاني ديكه ي له ناو برد!

(جگه له و كه سانه ي له گه لي سوارى كه شتيايه كه بوون)

جا خوينه رى به ريز باش بزانه..

پادشاي دلي تاكه مروفيك زهوى له بهر خاتر نوقم كړد، زور دلي

له بهر خاتري دلي ئه و

له ناو برد، چونكه ئه وهى خودا خوښى دهويست خوښيان نهويست!

وهك چون پهروهردگار له فهرموده يه كي قودسيدا ده فهرمويت:

(ههركه س دزايه تي پياوچاكيكم بكات ئه وه جهنگي له گه ل من ساز

كردوه)

هوشدارو ئاگادار به هه رگيز نازارى برواداريك مه ده!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴾ ﴿١٧﴾ عبس: ١٧

له به ردهمت ده وهسیت به جهستهیه کی پیکهاتوو له دهیان ترلیون خانه
هر خانهیه ک پرد و بهستهره و کودی ئالوزی تایبته به خوی هیه
له گهل کودی بوماوهیی تیایدا!

بهو چاوانهیی سهیرت دهکات که له ئامیریکی وردی وینهگری بهدیقهیی
سه رجه م رهنگه کان و، به وردییه کی سه رسورهینه ره به دیهینراوا!
له گهل ئامیریکی پاشه کهوت کردنی سه رجه م وینه و جووله و
سره وته کان!

ته نانهت به هوی میشکیه وه به که مترین سات توانای شیکاری
وینه کانی هیه و راقهی ته واویان بو دهکات!

به جهستهیه کی ریکی پیکهاتوو له (٦٤٠) ماسولکه به پیوه وهستاوه!
دلکی هیه، بو ماوهی بیست ساله یان زیاتر کار دهکات..
شه و رۆژ!

جا نووستییت یان بیدار!

به بی چاکسازی و دهستکاری دهره کی!

له کوتاییدا، زمانیکی به هوی (١٧) ماسولکه وه په یوه ست به
شه ویلگه یه وه ده جولییت!

به زیره کی خوی لیم ده پرسیت!

به لگه چیه له سهر بوونی خودا؟!!

منیش بهم فهرموده ی پهروه ردگار وهلامی ددهمه وه: ﴿قَتَلَ الْإِنْسَانَ
مَا أَكْفَرَهُ﴾

((ئهی پیغه مبهه ره رکاتی دهر بارهی من بهنده کانم پرسیارت لی بکهن،
تو پییان رابگه یه نه و بویان روون بکه ره وه: که پیویسته له هه موو
تاعهت و خودا په رسته یه کدا ئیخلاص و دلسوژی به رده و امییان هه بی،
رووی نزاو پارانه وه با ته نها ئاراسته ی من بکهن، کهس نه کهن به
هاوبه شو به رامبه رم، پییان رابگه یه نه: که من لیئانه وه نزیکم، له نیوان
من و ئه واندا په رده و نیوان نیه. هه موو دوعاو نزاو پارانه وه و سهرته و
ورته ی لیویان ده بیسم، کهس رایه ی ناکه وی جگه له خوم وه لامیان
بداته وه، که وایی با ئه وان پابه ندین به شه ریعت و یاسام با ئه وان
به گویم بکهن ئیمانم پی بهینن، به لکوو ریگی حه ق و راست بدوزنه وه و
بیگرنه بهر. واته: که من لیئان نزیک بم و وهلامی نزاو پارانه وه یان
بدهمه وه، با ئه وانیش به دهنگ منه وه بینو کاریک بکهن شایانی وه لام
دانه وه بن، وه کوو من خودایه کی به ره حم و به زه بییم بویان، با ئه وانیش
به نده ی راستال و به ئه ده ب و گوئرایه لا بن، پابه ندی فرمانه کانم بن.
به لکوو ئه وانیش شاره زای ریگه ی راست بن و بزائن خودا په رسته
به راستی چونه)).

قَالَ تَمَالَى: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ
 فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ
 اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾﴾ الطلاق: ٧

خوینهری به ریز..

بیربکه رهوه و له م نایه ته مه زنه بروانه..

خوای پهروه ردگار له کوتایی نایه ته که دا نووسیویه تی دواى ناخوشی
 خوشی هیه.

واته:

کوتایی نیکه رانی ئاسووده ییه!

کوتایی ناخوشی خوشیییه!

کوتایی کوشش و ماندوو بوون ده سته که وته!

کوتایی بینه شبوون به خششه!

کوتایی شکست متمانیه!

کوتایی بینومیدی هیوایه!

هرچند روزه سهخته کان دریز بن بیگومان به له وهی تیده په پرن!

سویند به وهی به دی هینا وین تیده په پرن!

پوژنیک ئاسووده ده بیت نه مرونا سبهی.

ئه و خودایه ی بهنده کانی تا قی ده کاته وه دنیا به که پاداش تیشیان
 ده داته وه!

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ ﴿٨﴾ العلق: ٨

چی تاوان و هه له یه ک ده که یت بیکه!

دزی بکه!

واز له نویژ بیته!

مالی هه تیوان بخۆ!

دلی دایک و باوک برهنجینه!

به لام بیرت بیت!

له کوتاییدا... ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ ﴿٨﴾

((بیگومان سه ره نجام و گه پانه وهی هه موو ئاده میزاد بۆلای خودایه، نه و
حیساب و لیکۆلینه وهیان له گه ل ده کات، هه موو که سینک پرسیارى لى
ده کرى چۆن مال و سامانى کۆکردۆته وهو له چیدا خه رجى کردوه!))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا

اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ الحجرات: ١٠

که سیک ده لیت:

پوژیک گه نجیکم بینی پیاویکی پیری کردبوو به کوله وه، منیش دهست
خوشیم لیکرد به هوی چاکه ی به رامبر باوکی

که نجه که وتی: به لام نهو باوکم نییه و، ته نانهت خه لکی شاره که ی
منیش نییه!

وتم: نهی کتیه؟!

وتی: له عه ره فه بینیم که سی له گه ل نه بوو، منیش کردم به کوله وه بو
موزده لیفه و، دواتر ده بیهم بو مینا.

وتم: له بهر چی نه مه ده که ییت؟

وتی: پاک و بیگه ردی بو خودا!

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
 وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
 وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿۲۸﴾ الكهف: ۲۸

نه وهتا خودای په روه ردگار رینموونیمان دهکات که هاوړپیه تی
 چاکه کاران بکهین

بو نه وهی زیاتر ثاین و بیر و باوه پمان به هیتر بیت..

هاوړپی چاکان.. بوار نادات دلت له یادی خودا خالی بیته وه، هاوکارت
 ده بیت بو

چاکه کردن، نهک تاوانکردن!

به لام هاوړپی خراب.. دلت له یادی خودا خالی دهکاته وه، هاوکارت
 دهکات بو خرابه کردن، نهک چاکه کردن!

عومهری کوری خه تاب دهفه رمویت:

((دوای نیسلام باشتیرین دیارییهک که خودا به بهندهی داوه

هاوړپیه کی چاکه، هرکه سینک له ئیوه وها هاوړپیه کی باشی هیه، با
 وابهستهی بیت بو نه وهی له دهستی نه دات)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾ ۳۶ قَالَ فَإِنَّكَ
مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿ ۳۷ ﴾ الحجر: ۳۶ - ۳۷

ئیبلیس له خودا پارایه وه ئه ویش وه لامی دایه وه!!!
باشه تو گومان ده به بیت خودا وه لامت نه داته وه، تو خوت رادهستی
ئه و کردو وه،
دانی پیا دهنیت که هاوبه شی نییه، وه لامی فه رمانه که ی دده یته وه،
دهستی بو بهرز ده که یته وه،
ته نها له و داوا ده که یته؟!
نه خیر، به خودای که عبه.. وه ک ئه و که سانه گومانی خراپ نه به بیت
که خودا به دهمیانه وه نایهت..
هه رگیز خودا رینگه نادات سه رگه ردان بیت!

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَّقُوهُنَّ إِعْدْتِهِنَّ
 وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا
 يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ
 يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ
 ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ الطلاق: ١

کاره کانت هرچند له سهر گرانبیت خیرا بیزار مه به، هه لمه یه بو ئه و
 شاره خه مۆکییه ی بیر و هوشت وینای ده کات بو ت،
 په نا مه به بهر ئه و گورانیانه ی باسی ئه م ساته ی تو ده که ن که
 نیگه رانیت!
 سویند به خودا ئه گهر تو له ناخوشتترین و قولترین کیشه کاندای بیت
 بیر له م ئایه ته بکه یته وه...
 به خیرایی ئاگری سینه ت داده مرکیتته وه!
 ئه ی خوینته ری خو شه ویست..
 ده زانیت کللی ئه م ئایه ته چییه؟
 کلله که له سه روو حه وت ئاسمانه وه یه..
 پادشای هه ردوو جیهان هه والت بین ده دات هه رچی کاره کانتته وه ک
 خو یان تی ده په رن،
 با بارودوخی مرقه کان هه رچون بن!
 کی هه یه وته کانی له وته ی په روهر دگار راستتر بیت؟!
 دلنیا و ئارخه یانبه..

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ ﴿٣﴾ ﴾
الأحزاب: ٣

هرکس پشت به خودا بیهستیت، بیزار نابیت، گومرا نابیت، سهرشور
نابیت، که م بایه خ نابیت.

((له هموو کارو باریکتدا پشت به خودا بیهسته، هموو شتیکت
به خودا بسپیره، خودات به سه بؤ پشت پی بهستن، هر که سی پشت
به خودا بیهستی و بؤ لای خودا بگه ریته وه خودای به سه، هر خودا
سود ده به خشی و له زیان دوور ده خاته وه))

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّعِصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا
عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ ﴿٤٣﴾ هود: ٤٣

هه‌رگیز و امه‌زانه ئاوه‌زی له سه‌روو توانای خودایه!

﴿قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّعِصِمُنِي﴾

(ئه‌مه توانای ئاوه‌زی مروقه)

﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾

(ئه‌مه نیگای په‌روه‌ردگاره)

﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ ﴿٤٣﴾﴾

(ئه‌مه ده‌رئه‌نجامی کاری ئاوه‌ز و نیگایه)

هه‌رکاتیک ئاوه‌زت پیش‌خست به‌سه‌ر توانای خودا و، ده‌قه پیروزه‌کانی
قورئان و سوننه‌تی دروستدا، ئه‌وه له ده‌ریای نه‌زانی و تاریکی و
ئاره‌زووبازی و داهینراوه‌کان نغرو ده‌بیت.

هه‌رکەس به هوی ئاوه‌زیه‌وه په‌نای برده به‌ر دژایه‌تی شه‌رع هه‌رگیز
ئیمان له ناو دلیدا ئوقره‌ ناگریت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿الْمَنْ نَشَرَ لَكَ صَدْرَكَ ۝﴾ الشرح: ۱

مرؤف گه لیکی زور هه ن ئه گهر ده رباره مان بدوین پیمان ده لین: (ئایا بریندارمان نه کردیت؟!)
ئه مه راستییه..

وازیان لی بهینه، له گه ل ئه و که سه به به په یامبه ر ده فه رمویت:

﴿الْمَنْ نَشَرَ لَكَ صَدْرَكَ ۝﴾

دوای ئه وهی برینداریان کردیت با هه می شه خاوه نی سینه یه کی فراوان
و گوشاد و، به رین و کراوه بییت..
بویه نیگه ران مه به.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ﴾ الضحى: ٣

گوتاریکی جوان له لایه ن خودای جوانه وه..

خودا به سه رگه ردانی به جیت ناهیلیت، تا رپیهرت نه کات

خودا به گومرایی به جیت ناهیلیت، تا رینمونییت نه کات

خودا به برینداری به جیت ناهیلیت، تا تیمارت نه کات

خودا به شکسته وه به جیت ناهیلیت، تا سه رت نه خات

خودا به دلته نگی به جیت ناهیلیت، تا دلخوشت نه کات.

بویه چاک بزانه؟!

هه رگیز، هه رگیز، هه رگیز خودا ده سستبه ردارت ناییت مادام له ژیر

سایه ی ئه و دایت..

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَهَزِيءَ إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَلِّطُ عَلَيْكَ رُطْبًا

جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ مريم: ٢٥

خودای پەروردگار دەتوانیٲ بە بی دەست لیدان و ھۆکاریک
خورمای گەشتوو

بەربداتەوہ!

بەلام خودای ھۆکارەکان دەیەوێت مریەم کۆشش بکات بۆ ئەوہی

چیژ لە کۆشش و ماندوو بوونەکە ی ببینیٲ

تۆش چیژ لە کۆشش و ماندوو بوونەکە ت ببینە..

پێویستە کۆشش بکەیت و ھەول بدەیت بۆ ئەوہی قۆناغە گرانەکان
ببریت

پێویستە ڕووبەڕووی بارگرانی و بەربەستە ناخۆشەکان ببیتەوہ،

چونکە ئەو بەربەستانە جگە لە خەیاڵات ھیچی دیکە نین!

بزانە لە کۆتایدا چیژ و خۆشی سەرکەوتن بە دەست دەھینیٲ

بزانە ئەو کەسە ی کە لە ناو شوینی نووستنی خۆیەتی و ڕۆزی بۆ
دیت پاداشتی کە مترە

لای ئەو کەسە ی کە کۆششی بۆ دەکریت.

پشت بە خودا ببستە، پاشان دەست بە ھۆکارەکانەوہ بگرە.

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي
وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يُجْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ هود: ٣٥

وابکه تو دهستت نه بیت و دووره پهریز بیت له و: تاوان و خراپه کاری
و ناشه رعیا نه ی له به رده می تو ده کریت و دهیان بینیت!

((به لکوو ئیا نه و کافره سه ره ره قو نه فامه قوره یشییانه ده لین:
موحه ممه د بوخوی قورئان هه لده به ستی و نه م چیرۆکه ی (نوح) یش
که بومان ده گنریته وه بو خوی دایناوه! په روه ردگار فه رمان ده کا
به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ره بی) که ره دیان بداته وه
ده فه رموی: نه ی موحه ممه د! پییان بلئ: نه من نه گه ر نه م قورئانه م
هه لبه ستی وه کوو ئیوه ده لین، نه وه ئیوه هیچتان له سه ره نیه و چ
زیانیکتان پی ناگا، به لکوو سزای تاوانی خۆم خۆم ده یچیژم و بوخۆم
به رپرسیارم! منیش به رپرسیار نیم له تاوانی ئیوه سزای تاوانی خۆتان
له سه ره خۆتانه، حوکمی خودا وایه و بریاری وا داوه هه موو که سیک
به گویره ی کرده وه ی خوی پاداش و سزا وه ربگریته وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا

تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ هود: ٣٢

زور دهنگه دهنگ له گهل گومراکان مه که
چونکه زیاتر خودپه سهند و لوتبه رز دهن..

((قه و مه که ی نوح پییان گوت: نه ی نوح! بیگومان زورت له گهل گوتین و
جه دهل و موناقه شه ی زورت له گهل کردین، له سنوورت تپه پراند!
به لگه یه ک نه مایه وه نه یهینی، شتیک نه ما لامان پیت بلین، تاقه تمان
چوو، کاس بووین، وه ره ز بووین له به لگه هیتانه وهو به رپه رچدانه وه!!))

قَالَ تَعَالَى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
 النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا
 يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ النمل: ١٨

خودا ده زانیت میرووله یه کی می چی ده لیت!
 وته که ی له ناو قورئانی پیروژ تومار ده کات!
 ئای خودای ئیمه چند مه زنه..
 دوای هه زاران سال وته ی میرووله یه کی له بیر نه کرد
 ئه ی چون ئه و هه موو نزیایانه مان ون ده کات به رده وام ده یکه یین؟!
 ترسی ئه وی له یاد نه کرد
 چون ترسی تو له یاد ده کات؟!
 چون ده بیت بو ت؟!
 گومان ده به ییت گوئی له نزا و پارانه وه کانت نه گریت؟!
 په نا به گه وره یی ئه و، خودای ئیمه وانیه..

قَالَ تَعَالَى: ﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِتَّةِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ (١٧) آل عمران: ١٧

عومەری کوری خەتاب دەفەر مویت:

(ئەگەر هەورە بروسکە یەک لە ئاسمانەوێت، بەر ئەو کەسانە
ناکەوێت داوای لێخۆشبوون دەکەن!)

(داوای لێخۆشبوون پۆزش هێنانەوێت)

خودا بە بێ هۆ بە تۆ نالیت داوای لێخۆشبوونی لێ بکەیت، بە لکو
تۆی هەلبژاردووێت بۆ ئەوێت داوای لێخۆشبوونی لێ بکەیت،
هەر ئیستا داوای لێخۆشبوون بکە.

((ئەو خوداپەرستانە ئەو رهوشستانەیان تیدا کۆبۆتەوێت کە هەر
رهوشتەیی پلەو پایەییکی تاییبەتی هەیە ئەو رهوشستانەش ئەمانەن:

١- صەبرو خۆراگرییە، تەواوترین جووری صەبر ئەوێت بەردەوام بێ
لەسەر کردنی گاعاتو وازهێنان لە خراپەکاری، ئەگەر نەفسو
شەهوەت جەختی لێکرد بۆ ئەنجامدانی تاوانیک هیچ رێگاچارە نیە
جگە لە صەبر، هەر بە صەبرو خۆراگری، بڕوا قایمو پتەو دەبێ،

ناھیلدری ئادەمیزاد لە چوارچێوەی شەرع دەربچێ، ھەر بەھۆی
صەبرەو ھە ئینسان دەتوانی شەرفی خۆی بپارێزی، تەنانەت رەوشتی
صەبر رەوشتیکە دەتوانی بگوتری ھەوینی ھەموو رەوشتیکی باشە.

ب- راستگویی: ئەمەش رەوشتیکی ھەرە بەرزى ئینسانییە!

ج- بەردەوام بوون لەسەر خۆدەپەرستی و گەرانەو ھە بۆلای خۆدا
وێرایی ترسان لە خۆداو گەردنکەچی بۆ زاتی پاکى. لەخوداترسانیش
کاکلەى خۆدەپەرستی و گیانی عیبادەتە.

د- مال بەخشین لە ھەموو بواریکدا کە ئایین بە باشى دابنى، جا
مال بەخشینە کە واجب بێ یان سوننەت بێ.

ه- نزاکردن و پارانەو ھە بەرەبەیان، واتە: خۆدەپەرستی لە ئاخرو
ئۆخرى شەوگارد، چونکە ئەو کاتە کاتیکى بێ گەردە، دلا مەشغوولا
نیە بە کاروبارى دونیایییەو.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ * وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الآخِرَةِ إِنَّا هُدَّنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
 وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿ ١٥٦ ﴾ الأعراف: ١٥٦

تهنانهت نه و میهره بانیه هه موو نه و کرده وه ناشرین و خراب و تاوانه
 گه و رانه ی توش دهگریته وه!

تهنانهت میهره بانیه نه و دایکه به سوز و نهرم و نیانهش به راود
 ناکریت به میهره بانیه په روه ردگار،

به راستی میهره بانیه هه موو شتیک دهگریته وه

دایکیش شتیکه له شته کان!

نه گه ر داوا له مروقی فامیده بکریت دایکت لیپرسینه وهت له گه ل بکات
 یان خودا، نه وه خودا هه لده بژیریت!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ

عَدَدًا ۝۱۱﴾ الكهف: ۱۱

هاوه لانی ئەشکهوت نووستن

له سەر ئەو نیازپاکییەى بەرامبەر خودایان هەیانبوو

پاشان له خەو هەستان

هەموو جیهانی دەورووبەریان گۆرابوو

خودای پەروەردگار پاراستنی و له خراپترین میلهتی پزگاری کردن..

مادام تۆش گومانی باشت بە خودا هەیه، پشت بەو ببسته، بە
ئارخەیانى بنوو..

ئەو کەسەى کە نەدەخەوێت و نەوێنەوز دەدات دەتپاریزێت.

((خەویکی قورسمان بەسەردا هێنان و خەویان لێ کەوت بەجۆریک کە
هیچیان گۆی لێ نەبێ و بەهیچ دەنگیک خەبەریان نەبیتەوه چەند
سالێکی ژمێردراو نوستن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ

مُتَّقِبِينَ ﴿٤٧﴾ الحجر: ٤٧

جوانی ژیاڻی دونیا خالی بوونی دلّه له رِق و کینه و ئیرهیی
چونکه یه کتیک له جوانییه کانی به ههشت ریشه کیشی رقه
به وهی خودا پئی داویت و بوی دیاری کردوویت ژیان بگوزهرینه و
خوشنوود به
سوپاسگوزار و ستایشکاری سهرجهم ئه و بهرانه به که خودا پئی
داویت
ئیرهیی به کهس مه به و، رقت له کهس نه بیئت
تهنها سوپاسگوزاری ئه و بهرانه به خودا پئی داویت

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ البقرة: ٩٤

خودا له خوڤه وه ئوميد ناخاته دلته وه!

با له ژياندا ئامانجت هه بيټ، دلنيا به خوداي پهروه ردگار بيټ
ده به خشيت

خودا بيئوميدت ناکات، ئه گهر تو له ژيانندا ئوميد ښکته هه بيټ!

خوداي گوره له هه موو هيوايه ته کان بيئوميدت ناکات

چونکه به خشنده يي پهروه ردگار له خه يالت به ريټره

خوداي پهروه ردگار له پيداويستيه کانت گوره تره، له هيو و
ئامانجه کانيشت به ريټره.

قَالَ تَمَّالٌ: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ (٧٨) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي
وَيَسْقِينِ ﴿٧٦﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ الشعراء: ٧٨ - ٨٠

ئای لهو رهوشت بهرزیه ئیبراهیم کاتیک باسی خودای پهروهردگار
دهکات

ئیبراهیم بهدیهتانی دهداته لای خودا

دهفهرمویت: ﴿خَلَقَنِي﴾

سهرچاوهی پوزی دهداته پال پهروهردگار، دهفهرمویت: ﴿يُطْعِمُنِي﴾

تهنها نهخوشییهکهی نهبیت ئه و بهسهرچاوهی نادیار دهیلیت

دهفهرمویت: (نهخوشک بکهوم) نهی فهرموو: (که نهخشم دهخهیت)

همیشه و بهردهوام رهوشتت بهرز بیت بهرامبهر پهروهردگارت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ
 أَبْنَاهُ وَكَانَ فِي مَعَزِلٍ يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ هود: ٤٢

له گهله ئه وهی بی باوه ربوو به باوکی
 له گهله ئه وهی لووتبهرز و سه ریچی و ته کانی باوکی کرد
 له گهله ئه وهی هه موو خراپه کاری و بی ره و شتییه ی به رامبه ری ده یکرد
 به لام گوتاری نوح بو کوره که ی: ﴿ یَبْنِي ﴾ بوو
 له گهله ئه وهی ده شی زانی کوره که ی سزا ده دریت، له گهله گهله
 تاوانباره که تیا ده چیت،
 به لام هه رچی بی ئه وه دلی باوکه.
 خودایه توانامان بی بدهیت دلی دایک و باوکمان رابگرین، بیانخه یته
 ناو سۆز و میهره بانی خۆته وه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا

شَكُورًا ﴿٣﴾ الإسراء: ٣

شه عراوی ده لیت:

مانای سوپاسگوزاری ئه وهیه هه رچی بخویت یان بپوشیت سوپاس و ستایشی پهروهردگاری له سهه بکهیت..

ئه گهه خواردنیکت خوارد سوپاسی خودای له سهه بکه

ئه گهه خواردنه وهیه کت خوارده وه سوپاسی خودای له سهه بکه

ئه گهه پۆشاکینکت پۆشی سوپاسی خودای له سهه بکه

هه ندیک له پیشین فه رموویانه:

((باسکردنی به هه ره مه ندییه کان خۆشه ویست خودا له دلدا ده چینیئت)).

بیه به به ندهیه کی سوپاسگوزار بزانه خودای پهروهردگار به نده سوپاسگوزاره کانی له یاد ناکات، به لکوو له په یامه کهیدا باسی کردوون.

خودایه هاوکارمانبه بو سوپاسکردن و یادکردن و په رستشه کانمان بو ت خودا ناز و به خششی ستایشکردنی به هه ره کانت به سهه رمانه وه بی بیه خشه، و امان لی بکه هه همیشه خه ریکی کاری چاک بین، ئه ی پهروهردگاری جیهانیان.

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ﴿ ٧٥ ﴾ ﴾

الصافات: ٧٥

له کاتی ناخوشییه کاندا بزانه هاوار له کن ده که یت!
هموو کهس دهنگی تو نایبستیت..
بکه وه سهر ئه ژنق و بلق: خودایه!
خودای پهروه ردگار ده فهرمیت: فهرموو بهنده کهم!
خودای پهروه ردگار فهرموت لی دهکات بق به دهمه وه هاتنی کیشه کهت!
بزانه سهرکه وتنت له پارانه وه و نزا کانتدایه.

((سویند بی بیگومان نوح هاواری لی کردین و لیمان پارایه وه، دوعای فهورتانی له نه ته وه که هی کرد، وتی: (نوح: ٢٦) ئه مه دوعای ئه وه هی ماوه یه کی زور دریز له ناو گه له که یدا مایه وه و بانگه وازی کردن بق ئیمان هینان، ئه وانیش به درویان خسته وه و ده ستیان کرد به ئه زیه تدانی و هه ولی کوشستیان دا، که میکیش نه بی ئیمانیاں بی نه هینا، ئیمه زور به باشی به پیر داواکه یانه وه چوین)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ
 وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾
 البقرة: ٢٦٨

بۆنى بئىئومىدى و بى هيوابوون و ره شىبىنى و خه مۆكى له ئىبلىس
 دىت نهك بۆنى تو!
 په نا به خوا بگره لى..

((شهيتان دوژمنى ئىوهيه، ختۆكهى دلتان دىداو هەلتان دەنى بۆ
 رژدى و چروكى و دەتانتىرسىنى له هەژارى و نەدارايى، ئەوه دەخاتە
 دلتانەوه كه ئەگەر مال و دارايى خۆتان بىهخشن، له شتى باش بهشى
 هەژاران بدەن، خۆتان هەژار دەبن، وىپراى ئەوهش فەرمانتان پى دەكا
 به خراپەكارى، ئەوهتان دەخاتە دلەوه كه نهچن له ترسى هەژارى و
 شتى تر كچ زىنده به چال بكەن، هەلپه هەلپى مال و سامان كۆكردنەوه
 بكەن، سوودو رىبا بخۆن و گوئى نەدەنە حەلال و حەرام و هەر
 خەرىكى سامان كۆكردنەوه بن، ترسى هەژارىتان هەبى، ئەمانە
 هەموويان به فاحىشه دەژمىردىرئىن! پەروەردگار بەلئىنى لىخۆشبوونى
 خۆيتان - به هۆى پىغەمبەرەوه - پى را دەگەيهنى، له پاداشى
 مالبەخشىن و چاكەكارىتاندا گوناھتان رهش دەكاتەوه، زياد لەوهش له
 دونيادا مال و دارايىتان بۆ زياد دەكاو له شوينى ماله به خىراوه كه هى
 ترتان دەداتى، پەروەردگار خەزىنەى رحمت و بەزەبى فراوانە، چ
 بەلئىنىك بدا ئەنجامى دەدا، زاناو ئاگاداره بهو شتى دەبىهخشن و
 پاداشى باشتان دەداتەوه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ
مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ الأنعام: ٥٤

خودا چهند به به زه بیه!

خودا چهند جوانه!

جگه له به زه بی خودای په روه ردگار هیچی له سهر خوی به پیویست
نه کردووه و نهی نووسیوه بویه توش نارخه یان به.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنُصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾﴾ الأنفال: ٦٢

هیچ کات، شوین، ههروهها مرؤف بهس نییه بۆ تو، بهلكوو پادشای
جیهانیان بهسه بۆت
له هه موو كه سینك
له هه موو كاتینك
له هه موو شوینینك
هه ر ئه و خودایه.

((ئهگه ر بیانهوی له ریگه ی بانگه وازی بۆ ئاشستییه وه فیلتان لی بکه ن و
خویان به هیز بکه ن و خویان ئاماده و ته یار بکه ن بۆ لیدانتان ئه وه تو
ئهی پیغه مبه ر! خودات به سه و چاودیریت ده کاو یارمه تیت ده داو زالت
ده کا به سه ریان دا، هه ر خودا بوو که له وه پیش یارمه تی دای و
هۆکاری مادی و مه عنه وی بۆ خولقاندی بۆ ئه وه ی موسو لمانان
به کۆچکارو یاریده ده رانه وه دلیان قایم بی و یه ک بگرن و له ژیر ئالای
ئیسلام داو له ژیر فه رمانده یی تۆدا جیهاد بکه ن!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَبْتِىْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٧﴾ يوسف: ٨٧

کاتیک خودای پهروه‌ر دگار هه‌والت پی دهدات که نائومید بوون له (کوفره!) هوه په‌ئه‌مه که‌وره‌ترین به‌لکه و، که‌وره‌ترین جه‌ختکردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌روازه‌ی رزگار بوون دیت!

بۆیه ده‌روازه‌ی رزگاری بۆ هه‌موو برواداریک بریاری له‌سه‌ر دراوه و گومانی تیانیه.

له‌به‌ر ئه‌وه...

ئارخه‌یان به.

((ئهی کورپه خوشه‌ویسته‌کانم! بچنه‌وه بۆ ولاتی می‌صرو له‌گه‌ل برا که‌وره‌که‌تان یه‌کدی بگرنه‌وه، به‌هیدی و هیمنی به‌وردی و کاراماییه‌وه له‌یوسف و بونیامینی برای بگه‌رین و هه‌ولی دۆزینه‌وه‌و رزگار کردنیان بدن، مه‌هیلن که‌س پیتان بزانی، به‌شیوه‌یه‌کی نه‌ینی و له‌سه‌ره‌خۆیی سۆراغیان بکه‌ن له‌ده‌رو لی‌کردنه‌وه‌ی خودا ناهومید مه‌بن، هه‌میشه‌ گه‌شبین و دل پر هیوا بن، به‌ته‌مای ره‌حمه‌ت و یارمه‌تی خودا بن، هیوا بر او مه‌بن بی‌گومان شه‌ئن و حال وایه: که‌س له‌ده‌رو لی‌کردنه‌وه‌و به‌هانا هانتی خودا ناهومید نابئ مه‌گر که‌سانیک که‌ له‌گرووه‌و تا‌قمی بی بر‌وایان بن، جگه‌ له‌زیانکاران و سه‌رپی‌چیکاران که‌سی تر له‌ره‌حمه‌تی خودا هیوا بر او نابئ)).

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ * نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿ ﴾ ﴾

الحجر: ٤٩

هه رگیز له سۆز و میهره بانی خودای میهره بان نائومید مه به، نه گهر
تاوانه کانت پر یه ک دۆلی گه وره بیت لیت ده بوریت

چونکه نه و به ده قی قورئان به تو ده لیت: ﴿ نَبِيِّ عِبَادِي ﴾

((ئهی موحه ممه د! هه وال به به نده کانم بده، پییان بلی: من خاوه نی
لیخوشبوون و رحمه تی به رفراوانم، هه رکه سی بمه وی لئی خوش بیم
لیی خوش ده بم کهس نیه بتوانی به ره له ستیم بکا. سۆزو به زه بیم
زۆره، به شی هه موویان ده کاو زیاتریش! له هه مان کات دا)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُرَحِّمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عَدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ

لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾ الإسراء: ٨

ئەگەر کەمتەرخەمیت کرد بەرامبەر هەرکاریکی چاک لەگەڵ لە بیرچونەوهی
هەر کاریک چاک یان کەمتەرخەم بوویت بەرامبەری، یەكەسەر ئەم پرستەیه
لە ناختدا دووبارە بکەرەوه: ﴿عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُرَحِّمَكُمْ﴾

((ئەو نەتەوهی ئیسرائیل! لەوانەیه خودا رەحمو بەزەهیی پیتان دا بێتەوه،
دوای ئەوهی لەجاری دووهم دا بەو بەلاو موصییه تانە لەبۆتەهێ دان و
تۆلەهێ لێ ستانندن و تەمبێ خواردوی کردن، ئەگەر تۆبە بکەن و واز
لەتاوان و ستم بینن، ئەو زەهلیلی و ژێردەستەییەتان لەسەر لایبەری؛
بیگومان خودا وهفای بەوادهی خۆی کرد، دوای زەهلیلی شان و شکۆی پێ
بەخشینهوه، مولکو سههلتەنەتی پێ بەخشینهوه، پیغه مبهری تیدا
ناردنەوه، چەند پیغه مبهریان تیدا هەلکەوتەوه، سەرلەنوێ لەزیدو
نیشتمانی خۆیان دا ژیانیان بەئارامی و سەر بەستی بەسەر بردهوه! ئەو
نەتەوهی ئیسرائیل! هەر کاتی ئیوه پاش ئەم جاری دووهمه؛ پاش ئەوهی
لەجاری دووهم دا رزگار بوونەوه ئارامیتان تیکەوتەوه و کەوتنەوه
خۆشی و هەرزانییهوه. ئەمجار بۆ سییه مجار گەرانەوه بۆ سەر رهوشتی
ناباری و خراپه کاریتان دەست پیکردەوه، ئاشووب و فیتنە بیتان
هەلگیرساندەوه، ئیمهیش دەگەرپیینهوه بۆ سەر دابو نەپیتی خۆمان و
یاسا ئەزەلییه کهی خۆمانتان بەسەر دا دەدەینهوه، ئاگری فیتنە و ئاشووب،
قارو غەزەبی خۆمان دەپێژین بەسەر ئەوانە دا ناپاکو ئاشووبگیرن.. ئەم
جۆره سزادانەهێ که باسمان کرد هی دونیایانە بۆ روژی قیامه تیش
دۆزەخمان کردو به شوین و جیگایان و لەهه موو لایه کهوه ئاگر دەوری
کافرو بی پروایان دەدا، فیتنە و ئاشووبگیران دادەگری و کەسیان ناتوانی
لەو شوراو پەرژینه بچیتە دەری!!))

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ ﴿٣٦﴾ طه: ٣٦

خودای پەروەردگار حەوت داواکاری گەرەبی بۆ موسا بەدی هینا،
هەمووی خودا بە یەک نزا وەلامی دایەو! تۆ چوو زانیست لە هەر
ساتیک لە ساتەکاندا پیت نەفەر مویت: ﴿قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ﴾

((پەروەردگار فەرمووی: هەموو داواکاریەکانت پێ دران، هەر چی داوات
کرد ئەوا دەست بەجی پیم بەخشی.))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ
 بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوُّ لَّهُ، وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي
 وَلِتُصْنَعَ عَلَيَّ عَيْنِي ۝﴾ طه: ٣٩

خودای پهروهردگار ئەمەیی له سهروو حەوت ئاسمانەوہ بە بەندەییەکی
 لاوازی خۆی وت له سه زهوی!

خودای پهروهردگاری خاوەنی جیهانیان ئەمەیی بە بەندەییەکی لاوازی
 چاو لە دەست فەرموو

ئەیی تو بۆ ئەم هەستە دەشاریتەوہ و، بە هاوشیوہ مرقەکانت نالیت:
 (خۆشم دەوینت)!

ئەمە ئاماژەییەکی گەورەییە، هەوالتیکی مەزنە له خودای پهروهردگارەوہ..
 تۆش ئەم وشە بەو کەسانە بلی کە خۆشت دەوین، تەنھا بە هاوپی
 خۆشەوینتە کەت یان هاوسەرت مەلی!

بەلکوو هەرکەست خۆشەوینت له خزمان، برادەران، براکانت، پینان
 بلی.

پینان بلی: خۆشم دەوین بە بی بەرژەوہندی و پیوستی و مەبەستیک
 بۆ ئەوہی هەست بە ئاسودەیی بکەن.

قَالَ تَعَالَى: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِّ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ غافر: ٣

خۆت خاوهن بریاریت، خۆت سه‌رپشکیت، تو ئه‌وه‌یت ئاینده‌ی خۆت
دیاری ده‌که‌یت، کرۆکی ئاینده‌ت ئه‌وه‌یه که خۆت هه‌لت بژاردووه.
نه‌ک له‌ خۆوه! زۆر پینداگر به‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بژارده‌که‌ت دروست
بیت له‌گه‌ل خودا.

((بیگومان نه‌و خودایه‌ی قورئانی نازل کردووه نه‌و له‌تاوانی به‌نده‌کانی
خۆش ده‌بی نه‌گه‌ر تۆبه‌ی ئی بکه‌ن، فه‌بوئی تۆبه‌و په‌ شیمانی ده‌کا، تۆله‌و
عیقابی به‌ شیددمته، که سیکی په‌ناداو له‌تاوانی خۆش بوو، ده‌یخاته نازو
نیعمه‌تی به‌هه‌ شتی رازاووه، که سیکیش بگری و بیهوی سزای بدا، عه‌زایی
به‌زه‌بره، خاوه‌نی نازو نیعمه‌تی هه‌می شه‌ نه‌براوویه، بی ناتاجه، پنیوستی
به‌که‌س نیه، به‌مه‌ح ضی ئیج سان و چاکه‌کاری خۆی ده‌به‌خ شی و نازو
نیعمه‌ت ده‌دا. هیج خودا نین جگه‌ له‌ نه‌و، هه‌ر نه‌و خودایه‌و گه‌رانه‌وه‌ی
هه‌موو که‌س هه‌ر بۆلای نه‌وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن
 بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ
 بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ
 بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ البقرة: ١٠٩

بهخته‌وهر له لیبوره‌بییه‌وه له دایک ده‌بیت و، خو‌شنودی ده‌رونی لی
 په‌یدا ده‌بیت، کاتیک لیبوره‌ده ده‌بیت و چاوپوشی ده‌که‌یت نازاد ده‌بیت
 له هه‌ستی بریندارکه‌ر و نازاربه‌خش.

لیبوره‌ده‌به بو‌ئه‌وه‌ی پشوو بده‌یت..

خودا له‌و که‌سه خو‌شبوو که (١٠٠) که‌سی کوشتووه!

خودا به‌هوی ئاوپیدانی سه‌گیک له داوین پیسیک خو‌شبوو!

خودای په‌روه‌ردگار له ئاده‌م خو‌شبوو پاش ئه‌وه‌ی سه‌ره‌پیچی
 فه‌رمانه‌که‌ی کرد!

خودای په‌روه‌ردگار له پیاویکی به‌نی ئیسرائیل خو‌شبوو له کاتیکدا
 پیاویکی زور خراپه‌کار و به‌دکار بوو، ماوه‌ی چل سال سه‌ره‌پیچی
 خودای ده‌کرد، پاشان دوا‌ی ئه‌وه په‌شیمان بوویه‌وه و توبه‌ی کرد،
 که‌راهه‌وه بو‌لای په‌روه‌ردگار، خوداش لی خو‌شبوو!

خودای پەروەردگار لە کەسینکی دیکە ی بەنی ئیسرائیل خۆشبوو و، بە
هۆی ئەوەی ئەم بەندەییە پەشیمان بوویەو و بۆلای خوا گەرایەو
بارانی باراند!

بەخشە ببەخشە..

بۆیە ئیمە مرۆفین راستمان هەیه و هەلەشمان هەیه

ئەگەر (الله) خودامان بیت لەهەلەمان خۆشدهبیت و،

تاوانەکانمان دەپۆشیت و، کەوتنەکانمان راست دەکاتەو،

کاتیک داوای لیخۆشبوونمان لیکرد، چونکە ئیمە بەندەیی بچووکی
ئەوین..

باشە ئیدی ئیمەیی مرۆف بۆچی لە مرۆفی هاوشیۆهیی خۆمان خۆش
نابین؟!

بە تاییەت ئەگەر ئەو کەسە یەکیک بیت لە خۆشەویستانمان، ماویەکی
زۆر بەیەکەو بووین!

بەداخەو تو ئیستا واز لە کەسینک دەهینیت کە خۆشت ویستوو، بە
هۆی ئەوەی لە دەستی دەرچوو هەلەییەکی بەرامبەرت کردوو ئەو
رۆژە خۆشانەیی بەیەکەو بەسەرتان بردوو، داوای ئەو هەست بە
تاوانی خۆی دەکات و بە پەشیمانی دەگەریتەو بۆلات و

پاشان داوای لیبوردنیشت لی دەکات کەچی تو هیچ گوئی پینادەیت!

بیرت بیت.. بزانه ئەو کەسەیی کە دەمریت هەموو یادگارییە جوانەکانی
کە لەگەلی بوویت بە بیرتدا دیت، بەلام هەلە و خراپەکانی لە یاد
دەکەیت! ئاوات دەخوازیت بگەریتەو بۆلات بۆ ئەوێە بیبوری،
بەلام ئەگەر ئەو کەسە بیتەو بۆلات لیتی دەبوری!

زۆر دلنیا بە وادەبیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَأْتِيَنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ مريم: ٤٥

خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌یه بترسیت له‌وه‌ی نه‌که‌وێته ناو سزای خودای
په‌روه‌ردگار هه‌وه..

((ئه‌وه‌ی هه‌یج گرنکی به‌ دواڕۆژی نه‌دات له‌ راستیدا ئه‌ویش گرنکیان
پێ نادات!))

((ئهی باوکی خۆ شه‌وی ستم! ئه‌من تر سی ئه‌وه‌م هه‌یه: که‌ له‌ خوداوه
سزایه‌کی سه‌ختت ئی بکه‌وی، مه‌تر سی ئه‌وه‌ت ئی ده‌که‌م له‌ سه‌ر ئه‌م
بتپه‌ر ستیه‌ت خودای خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه‌یی توو شی سزایه‌کی
سه‌ختت بکا!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ

الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ يوسف: ٨٣

به هموو ئاواته كان بلى.. به هموو خهونه كانت بلى.. به هموو خواسته كانت بلى.. به هموو ويسته كانت بلى..

((پشتیوان به خودا هموویان به دی دین))

((فهرمووی: نه خیر ئەمه شتان فرتو فیلیکی تره و بۆ خۆتان ربه که تان خ ستۆته ناو باری بونیا مینه وه بۆ ئەوهی به گرتی بدن، به لکوو ئە مەش پیلانی که له نهفس و دمروونتان دا داتانر شتوووه بۆ ئەوهی بونیا مینیش وه کوو یو سف له ناوبهرن و خۆتانی لی رزگار بکهن، ئە گەر بۆ خۆتان به ده می خۆتان فتوا نه دهن بۆ عەزیزی می صر: که هەر که سیک ربه که ی له باره که ی دا دۆزرایه وه ده گیری و ده گری ته کۆیله، عەزیزی می صر کوری منی نه ده گرت و گلی نه ده دا یه وه برا گه وره که شتان له می صر هه له و گیر نه ده بوو! حال و وه زعی من له نا کامی ئەم مو صیبه تانه دا خۆگری و دان به خۆدا گرتنه، نه ناخ و ئۆف ده کهم، نه شکایهت و سکالام بۆ لای کهس ده بهم! رازیم به قهزا و قه دهری په رومردگار، سکالام بهس بۆ بارمگای خودا ده بهم، هه روه ها ئەو که سی بی که سانه، هه ر ئەو په نای بۆ ده بری و هاواری لی ده گری، هه رگیز له ره حه متی خودا نا ئوم ی د نابم هوم ی دموارم خودا هه ر سیک کورمه کانم بۆ بگیری ته وه (یوسف و بونیا مین و روبیل) چاوم پروانی بریاری خودا ده کهم ده رباره یان، ئاواته خوازم خودا هه ر سیک کورمه کانم بۆ بنیری ته وه (به نیل هام ئەوهی دهمانی که یوسف نه مردوه). بیگومان خودا بۆ خۆی زانا و ناگاداره به حالی ته نیایی من و فهوتانی کورمه کانم و غه م و نار هه متی من بۆ یان، داناو کارامایه له کردموه کانی دا، هه رچی ده یکا، ئەنجامی بی هۆو حیکمهت نیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ العنكبوت: ٣٣

مهترسه لهوانه‌ی به شهو و به رۆژ له کهمیدان بوټ، نیگه‌ران مه‌به پینان.. خودا باشترین پشتیوانه و، چاکترین پاریزهره خودا ئه‌وه‌ی له تو ده‌ویت که ته‌نھا: ﴿لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ ده‌رئه‌نجامی کوتایی: ﴿إِنَّا مُنْجُوكَ﴾

((که ئه‌م کۆمه‌له فریشته فروستادانه‌ی ئی‌مه هاتنه مالی لوط له‌شیوه‌و روخساری کوری لاوی جوانخاص‌دا، چه‌زهرتی لوط ته‌نگه‌تاو بوو، ترسی ل نه‌نیشت گه‌له‌که‌ی پینان بزانه‌و ده‌ستدریژی بکه‌نه سه‌ریان! وتیان: تو خه‌می ئی‌مه‌ت نه‌بی و له‌وه مه‌تر سه ئه‌وانه بتوانن نه‌زیه‌تی ئی‌مه بدن! خه‌می ئه‌وه شت نه‌بی: که ئی‌مه چپیان پی ده‌که‌ین و چون له‌ناویان ده‌به‌ین! ئی‌مه هاتووین بۆ له‌ناو بردنیان به‌عه‌زابی به شیددمت ئی‌مه خۆت و شوینکه‌وتوانت رزگار ده‌که‌ین و ئه‌و عه‌زابه نایانگریته‌وه جگه له‌زنه‌که‌ت، ئه‌و له‌پیری له‌ناو جوانه، چونکه ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌وان‌دا هاریکارو هه‌منا‌ه‌نگه. دا‌کوکیان ل ع ده‌کاو رازیبه به‌کرده‌وه ناشیرینه‌کانیان!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَا تَطْعُ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعَّ اٰذْنَهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴾ ﴿٤٨﴾ الأحزاب: ٤٨

واز بینه له بیزاری و وه‌رسبوون له خۆت به دوورخه، پشوو ده‌دهیت!

واز له ناخۆشی بهینه و له خۆتی به دوورخه، پشوو ده‌دهیت!

واز له نار‌ه‌ه‌تییه‌کان بهینه و له خۆتی به دوورخه، پشوو ده‌دهیت!

وه‌لامی ئازاره‌کان مه‌ده‌ره‌وه، جا ئه‌و ئازاره له که‌سه‌یکه‌وه بیت یان
شتی دیکه..

وامه‌به له ئازار پیک بییت، به‌لکوو وه‌ک خودا هه‌والی پیداویت له ناوی
به و

پشت به‌و بیهسته

چونکه تو به‌نده‌ی ئه‌ویت.. به‌سه ئه‌و پشتیوانت بیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِلَّا تَصُروهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ
 لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ التوبة: ٤٠

زور جار هه نديک کار ئه نجام ده دهيت:

هه نديکيان ((خوا پيت پيده که نيت))

هه نديکيان ((خودا شهرمت ليده کات))

هه نديکيان ((خودا شانازيت پيوه ده کات))

بيرت بيت که..

نيکه رانيت له کاتي بووني نيکه رانييه که له ناو ده چيت،

چونکه خودا له دله..

قَالَ تَعَالَى: ﴿ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
 رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ
 أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
 اتَّقَى ﴿ ٣٢ ﴾ النجم: ٣٢

بهر له په نجا هه زار سال دروستکردنی بوونه وهران په روه ردگار
 پینووسی به دی هینا، به پینووسی وت: ((بنووسه)).
 هه موو ئه و شتانه ی نووسی که ده یکه ییت!
 هه موو ئه و شتانه ی نووسی که دین ((له پوزی و پاراستن))
 ئارخه یان به..

خودا بهر له بوونت له خوت باشتر ده تناسییت، ئه و باشتر ده زانیت
 چی بو تو باشه بهر له هانتت..
 ئه ی بهنده کانی، ئه وه خودایه، پشتیوان به خودا هه موو شتیک وهک
 خوی ده گوزه ریت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ طه: ٦٨

خودايه ناخم گر ده گريت

﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ﴾

خودايه غمه كانم زور زورن

﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ﴾

خودايه بيستان و گوپرايه لين

ناترسم، چونکه به ندهي توم.

((وتمان مهتر سه بيگومان تو سهرکه وتوي. نه تو حهقت له گه لدايه و نه وان
له سهر به تالن، نه تو بيو باومرت له گه لدايه و نه وان چاوبه سته كي و ده ست
سووكي، نه تو خودات له گه لدايه و نه وان فيرعه ونى مله وري سته مكار
له پشتيانه!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب: ٥٦)

ئىبنو تەيمىيە دەفەر مۆيت:

((سەلاوات و دروود لە سەر پەيامبەر بەر لە نزاکردن و، لەناو
نزاکردن و، پاش نزاکردن لە باشتەرين ئەو ھۆکارانەن کە ئومىد
بەخشن خودا نزاكانت گىرا بکات)).

((واتە: پەروردگار رحەمت و رەزەمانەندى خۆى دەپێژى بە سەر پىغەمبەرى
خۆىدا، فریشتە دوعاى بۆ دەکەن بەلىخۆ شىبون و پلەو پایەى بەرز، کەواتە:
ئىومىش ئەى مو سولمانىنە دوعا و پارانەوى رزانی رحەمت بۆ سەر
پىغەمبەر بکەن داواى بەرزبوونەوى پلەو پایە و شکۆمەندى بۆ بکەن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿* وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
 إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أُفٍّ وَلَا تَنْهَرهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾﴾ الإسراء: ٢٣

له شافيعيان پرسى:

((ثایا مرؤف ئه توانیت دژی دایبابی بیت؟))

وتی: ((نه خیر ته نانهت بوی نییه دژی نه عله کانیشان بیت))

ته نانهت ئه گهر تو له سههه راستی بیت و ئه وانی له سههه شتی راستیش
 نه بن، چونکه ده بیت له دنیا دا به باشی له گه لیان بجوولیتته وه..

خودای پهروه ردگار ده فه رمویت:

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
 وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ
 مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾﴾ لقمان: ١٥

ته فسیری سورتهی لوقمان نایه تی ١٥:

((فهرمانمان به ناده میزاد کردوه له سههه مان پیوی ست کردوه: که گوپرایه لی))

فهرمانی باوک و دایکی بی، چاکه یان له گه ل بکاو مافی باوکا په تی و

دایکایه تی بیان بداتی ئه رکی سههه شانی خوئی بهرام بهریان جی به جی بکا.

بەتايبەتى چاگە لەگەڵ داىكى دا بكا: كە بەزەحمەت و ناپەحەتى بەپى سى
سك نۆ مانگو نۆ رۆژو زياتر هەلى گرتوو، ئەمجار بەو هەموو ئىش و
نازارە بەوئەدى هېناو، پا شان شىر پىدان و لە شىر بېرېنەوئەدى لەماوئە دوو
سال داو بەخىوگرىنى بە شەوو بەرۆژو شەونخونى بە سەريەوئە تا پى
گەياندوئە دەست و دووى خۆى پى ناسىو. بەراستى ئەو فېداكارىەى داىك
بۆ رۆلەى خۆى دەيكا هەر بەداىك دەگرى و هەر لەخۆى دى، ئەو هەموو
ئەرك و ماندووبوونەى پىوئە دەكىشى و سات لەدوای ساتىش پتر ئامادەبا شى
تېدايە بۆ ئەو فېداكارى و شەونخونىيە. بەدلى پى سۆزى بەدە سى نەرمى
بەباو شى گەرمى بەوزمە تواناى لەبن نەهاتووى هەمى شە خەرىكى
بەخىوگرى و پىگەياندنەى، سات دوای ساتىش هە ست بەبەختەومرى
خۆى دەكاو وا دەزانى دەستكەوتى دەست كەوتوو سوپاسى نىعمەتەكانى من
بكە، كە وجودم پى بەخ شىوئە ئەو هەموو نىعمەتە جۆراو جۆرانەم پى
بەخشىوى هەروەها سوپاسى باوك و داىكت بكە چونكە هۆكارى روالەتىن بۆ
پەيدا بوونت، لەدوای پەروەردگار ئەوان سەر چاوى چاگەگرىن لەگەڵ تۆ!
سەرمىچام بۆ لای ئىمە دەگەريەوئە، لە سەر كرىمەكانت سزاو پادا شت
دەدەمەوئە)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ أَفَبِعِنْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴾ النحل: ٧١

ته‌نناوی ده‌لئیت:

هیچ کهس ناتوانیت پوژی تو بیات، هیچ کهسیک ناتوانیت
پوژی کهسی دیکه بو تو بهینیت، هرچی بو تویت هرچند بی
دهسه‌لاتیش بیت دهیبهیت، هرچیش بو کهسی دیکه بیت هرچند
به‌هیزیش بیت ناتوانیت بیبهت بو خوت!
توماره‌که کوکراوه‌ته‌وه و، پینووسه‌که چاره‌ی نویوو.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾

هود: ٦

پۇزى من و پۇزى تو يەكلایى بوو تەوہ.. تەنانت ئەو مىزولەيەي
لەسەر بەردىكە بەو لاوازيە خۇي پۇزى براو تەوہ، خودای
پەروردگارمان ھەتا پۇزى مردنى پۇزى بۇ ديارى کردوود..
تارخەيان بە...

((ھىج پېرۋو خشۆك و بالندمو نازەئىك نىە لەسەر زموى مەگەر خودا رزقو رۇزى
دەداو بژىوى لە سەر پەرومردگارە، ئەمە وینەيەكى ترە لەوینەکانى زانیارى
پەرومردگار؛ كە عەقڵ تىپدا سەرسامو ھەستو شعور لەبەرامبەرىدا داماود! ئەم
ھەموو پېرۋو زىندەمورانە، ھەر چى لە سەر زموى گىيانى تىپدايەو دىئو دە چى؛
نادەمىزادە، نازەلە، خ شۆكە، پەلەومرە، بالندەيە، ھەر چى لەم زىندەمورانە كە
سەرزەوييان پەركردو، لەناو سكى زموىدا خۇيان ھەشارداو، لەكونو كە لەبەرىدا
خۇيان شاردۆتەو، ئەم ھەموو زىندەمورانەي؛ كە ھەر خودا بۇخۇي ژماردو
جۇريان دەزانى و زان ستى نىمە پەييان پى نابا، لای پەرومردگار زانیارى تەواوو
وردو را ست دەربارمیان ھەيە، رزقو رۇزى شيان لە سەر ئەومو ئەو بژىوييان دەدا،
نەك ھەر ئەو ھەندە بەلكوو دەزانى لەكوى دە ھەوینتەوہ لەكوىو ھاتوونو بۇ كوى
دە چى، دەزانى تا لەژياندان جىگىيان كۆيەو پاش مردنەيان بۇ كوى دەپۇنو
ھەريەكى لەم زىندەمورو گىيانلە بەرانە لەنىو زان ستى رەھاو بى سنوورى
پەرومردگاردا تۆمار كراونو كۆنترۆل كراون. ھەموو زىندەمورو گىيانلە بەرىك
چۇنىەتى و چەندىيەتى، تەمەنو شىوازو روخ سارى، ژيانو مردنى بەئەوپەرى
وردى و لىزانى و ناگالىبوونەوہ لە ھەو ھولە ھفوظ دا چەسپىندراونو نوسراون!

قَالَ تَعَالَى: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾﴾ يس: ٦٥

په یامبهری خودا (ﷺ) ده فہرمویت:

((ہەر پوژیک به سەر مروڤدا دیت هه موو ئەندامه کانی جهستهی داوا
له زمان ده کەن: له خوا بترسه تووشی سزایان مه که، ئیمه به تووه
به ندین، ئەگەر تو راست بکهیت ئەوه هه موومان راست ده بین، ئەگەر
تو لار بیت هه موو مان لار ده بین)).

خۆت بو ئەو نمایشه ئاماده بکه!

خودای پهروهردگار پرسبیاری هه موو وشه کانت لیده کات، یان هه
دهسته واژه و دیریک نووسیوته..

خۆت پرگار بکه، ئەگینا له ناو ده چیت!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ

اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ فاطر: ٨

وهڪ ٺهوه وايه خوداي پهروهردگار بفهرمويت:

کاته کانتان به بي هووده به سهر مه بهن!

خوتان له پيناو شتي بيهووده مه رهنجین و داخي بو مه خون!

ٺه گهر به باشه به سهرت بردووه ٺهوه باشتره و، به روشتني هيچ نيگه ران مه به، گيان وو دهرونت ٺارخه يان بکه، کاته کانت هه مووی به چه سهرت و ٺاه هه لکيشانه وه به سهر مه به...

تو ژياني تاييهت به خوت هه يه، دهروونيشت مافي به سهرته وه هه يه..

ژيانتيکی ٺاسووده به سهر به ره، سووود له کاته کانت وه ربگره، کارنيک بکه سوودی بو دهرونت هه بيت و

خوت سه رقال بکه به کارگه ليکوهه بيته هوی خوشنوودی پهروهردگارت، چونکه خوشنوودی ٺه و

ٺامانجي ژيانته، ٺه مه خالی جه وه هری وو بنچينه ی سهره کی هوکاری بونی تويه له

دنیا دا.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ ﴿البقرة: ١٠﴾

زور سهیره؟!

چون توانای ئه وه یان هه یه به ناشرینترین شیوه ئه و دلانه بکشینن که
رۆژنیک

خۆشیان ویستوون!؟

ئیبنو قهیم دهفه رمویت:

((دوورترین دل له پهروه رداگاره وه دلی مروقی بی بهزه ییه)).

((له دل و دهر وونیا نندا نه خۆ شی دووروی و فیلابازی هه یه، ناتوانن یان
نایانه وی ئایینی حه ق بنا سن و شوینی بکه ون. بۆ پتر به دبه ختی و چاره
رهشیان خودا نه خۆشی دل و دهر وونیا نی بۆ دوو چهندانه و چهند چهندانه
کردونه وه، تا به ته واوی له قوراپوی گومپایی دا سه رنگون ببن. بۆ ئه وان
سزای به ئی شی دۆزه خ ناماده کراوه به هۆی ئه وه وه: که درۆ دوو رویان
له گه ل پیغه مبه ر موسولماناندا کردو وه و به رده وامن له سه ری)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ ﴿١٠٣﴾ الكهف: ١٠٣

خودايه نه وانه كين؟!

قَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسَبُونَ أَنَّهم يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ ﴿١٠٤﴾
الكهف: ١٠٤

((نهى موحه ممهدا! بهو كافره سهر رهقانه بلى: نايا من هه والتان نهدهمى
بهخه سارتمه نندترين كه سانيك له كرده وهكانيان دا؟ نه ليم: كى له هه موو
كهس زياتر بهه له جووه؟ نهو كه سانه تان بو ده ست نيا شان نه كه م: كه
خويان مانو كرده له كارو كرده وه كه داو بهه يواى پاداش و جهزا
ومرگرتنه وهن كه چى بهه يلاك چون و ناكام بهه پيچه وانهى مه به ستو هيوايان
بوو. بيتان بليم: نهو كه سانه كين؟

نه وانه كو مه ليكن بهه له چون، هه لئه له تاون و ريگايان لي تيك جووه
گومر ابون و كرده و كويان بيهوده يه و مايه بو چن، له حالايك دا بو خويان وا
دمزانن كرده وهكانيان باشه و سو دبه خسه بويان!))

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ ﴿٣٦﴾ الإسراء: ٣٦

سەرەتای چیرۆکه که: ئەگەر گویدرێژە کهی خانەوادەى خەتاب
موسولمان بىیت، عومەر موسولمان نابىت!
کوتایى چیرۆکه که: لە تەنىشتى پەيامبەر (ﷺ) ئەسپەردەى خاک کرا.
بۆیە.. بۆچوونت بەرامبەر هەر شتىک ناکرىت هەلنەوەشىتەو.

((نزيك مال و سامانى هەتىو مەكەو نەو بە مەبە ستى خواردنى يان
فەوتاندنى، ئاگادارى خۆى و مال و سامانەكەى بن، تە صەروف لەمالى
هەتىوان دا مەكەن مەگەر بەجۆرىك لەبەرژەو ندى هەتىوكان بى، كاتىك
تە صەروف لەمالى هەتىودا بكەن بەئا شكرا بەرژەو ندى ئەوى تىدا بى، بەم
جۆرە بىخەنە مامەلەو و پارىزگارى بكەن گە شەى پى بكەن، تا هەتىومكە
بى دەگا و عەقل و هۆش پەيدا دەگا و رە سىدە دمبى و دەبىتە پياو و دمتوانى
مال و سامانى خۆى رەدام بىنى و سەروكارى بكا. پابەندى وادەو بەئىنى
خۆتان بن، ئەو عەهدو پەيمانەى بەپەكترى دەدەن، ئەو سەودا و مامەلانەى
دايان دەبەستن و لەسەر خۆتانىان پىو پىست دەكەن وەكوو كرىن و فرۆشتن و
ئىجارەو رەهن... هەتد لىيان پاشگەز مەبنەو)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا
 النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
 فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
 الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ البقرة: ٢٢٢

خودای په روره دگار هیڼده توبه کارانی خوشده ویت.. ئەگەر تاوانباران
 بیان زانیبا هه رگیز تاوانیان نه ده کرده وه!

ئەگەر بزنان خاوهنی جیهانیان چون پیشوازی له توبه کاران ده کات و،
 ده رگیان بۆ له سهه پشست ده نیت، تهها بۆ ئەوه بگری که ئەو دیمه نه
 ببینیت!

ئەو خوشه ویستمانه، هاو پازمانه، دلخوشکارمانه، په روه رشیارمانه.

وتراوه که په یامبه ری خودا (ﷻ) رۆژانه نزیکه ی هه فتا جار

په شیمانی و توبه ی بۆ په روره دگار ده برپیوه، که په یامبه ریشه!

ئەو له رۆژیکدا چه ند جار په شیمانی ده رده بریت!؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْرَانَ الْإِنْسَانِ

ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ النساء: ٢٨

ئەي خويئەر بزانە ئەوەی خودا لایمانی دەوێت زۆر ئاسانە بەلام ئەوەی کە ئێمە داوای دەکەین و دەمانەوێت زۆر گرانه، ئەگەر بگەینە تەنگانە ئەو هەوار دەکەین خودایە ئاسانتەر و ئاسانتەری بکە لەسەرمان..

بۆیە.. هەرچەند بەلا و مەینەتی لەسەرت گرانیت و، تەهامەتی دنیا لە سەرت کە لەکە ببیت، خودا دەتگەیهنیت بە خوشگوزەرانى! ئەمەش راستى ئەو فەرموودەیهیه: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ﴾

((پەرۆمردگار بە ناردن و دانانی ئەو حوکمانە، بەو فەرمان و ئەهێ و نامۆزگارییانە، دەیهوێ ئەرکی سەر شانتان سووک بکا! لە کاتی ناتاجی و پێویستیدا مارەکردنی کەنیزەکی بۆ حەلال کردوون، هەندیک دەلێن: مانای ئایەتەکە ئەوەیه: کە پەرۆمردگار هەموو ئەرکیکی بۆ سووک کردوون و لە ئاییندا شتی قورسی ئی داوا نەکردون، ئادەمیزاد دروست کراوە بە جۆریکی وا کە زەبوون و لاوازه لەبەرامبەر هەوا و هەوە سدا خۆرانەگرە، بە تەیبەتی لەبەرامبەر ئافرمتدا زوو دەست لە خۆ بەردەدا، عەقلى لەلای خوی نامینى و دلى ئی دەستیندرى و ناتوانى بەرمنگارى هەوا و هەوسى خوی بکا!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ
 قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ
 شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ يوسف: ٧٧

شاردنه وه و ئيش و ئازار پووخته ي ريبازي په يامبه رن بوون! كاتيك
 تووشى ئازار بوويت به دواى ئازاره كه خوشنوود به، به رامبه ر
 ئازاره كان ليئورده به، چونكه خوداى ميهره بان پاداشتت ده داته وه،
 به زرتت ده كاته وه.

((وتيان: شتيكى سهر سوپه ينه ر نيه كه نه م برا باوكيه مان دزى بكا چونكه
 داىكى جودايه، جا نه گهر نه مرؤ نه م دزى كردبى و دزى بكا نه وه عه جايه ب
 نيه چونكه له وه پيش برايه كى ترى هه بوو نه و يش هه ر وا دزى كرد، نه م
 سروه شته يان له داى كي يانه وه بو ماوتنه وه، هه زرتى يوسف وه لامى نه م سه
 نا شيرينه ي نه دانه وه، ليئانى نه گرت و پيناخؤ شبوونى خؤى به رامبه ر
 دهر نه برى و به درؤى نه خستنه وه، له كاتيك دا لى مه علوم بوو كه خؤيش و
 بونيامينى براشى له تاوانى دزى دوورن، نه وان بوختان يان پى ده كهن، به لكوو
 له دلى خؤيدا به لكوو ئيوه به م درؤه ه لبه ستن و بوختان كردنه تان لاي خودا
 پله و پايه ي خراپتان هه يه، بوختانكه ر زؤر له بوختان پيكر او خراپتره، ئيوه
 خوشه ويسترين جگه ر گو شه تان له باوكتان دزى و به مه به ستى له ناو بردنى
 خ سستانه بيرى كه نعاننه وه، نه مجار درؤى نه و متان هه لبه ست گوايه گورك
 خواردويه تى، خودا له هه موو كه س زانا تره به و تاوانه ي به ناحق وه پالى
 من و بونيامينى برامى ده دن!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ البروج: ١٠

حهسه نی به سری ده فهرمویت:

((سهیری ئەم هه موو لیبو دهیی و به خشندهیی به، پیاوچاکان و
برواداران تووشی کیشه دهبن، دواتر بانگیان دهکات بو ئەوهی
به شیمانی ده برپن و پاشگهز بینه وه)).

((بیگومان ئەوانه ی پیاوو ئا فره تانی موسولمانیان خسته ناو ئا گره وه لییان
نه گه ران به ئازادی په پیره وی ئایینی خۆیان بکه ن، زه ختیان لی کردن: که
ئه گه ر له ئایینی مه سیحی په شیمان نه بنه وه، ده بی بچه ناو ئا گره وه. ئیتر
خوداپه ر سته کان له ئایینی خۆیان په شیمان نه بوونه وه، پا شای کافرو دارو
ده سته ی سته مکاری خ ستیاننه ناو ئا گری هه لگیر ساوه وه، ئەوانه وه هه موو
کافرکی تر: که تۆبه یان نه کردبی و تۆبه نه که ن، عه زابی دۆزه خیان بو
ئاماده کراوه، به ئا گری سوتینه ر ده یاز سوتینه ن. چونکه سزا به گویره ی
کرده ومیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ * يَلْبَنِي ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ (٣١) الأعراف: ٣١

هەندىك لە پىشىن خۆيان بە جوانترىن شىوہ دەپازاندهوہ لە كاتى
نوێخویندندا، دەیان وت: خودا لە پىشى ھەموو شىتىكەوہ بۆ ئەوہى
خۆت بۆ برازىنىتەوہ..

بۆیە..

گرنگى بە بۆنخۆشى و، پاكژى پۆشاكەكەت و خۆت بدە..

ئىبنو كەسىر دەفەر مویت:

((سۆننەتە مرووف بۆ نوێژەكانى خۆى برازىنىتەوہ، بە تايبەت بۆ

پۆژى ھەينى و پۆژى جەژن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَجْلُعَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ ﴿٣٧﴾ الإسراء: ٣٧

خاكيه له پوشتندا!

((بهفيزو خوبه زلزانيه وه به سهر زهوى دا هاتو چو مهكه، چونكه تو
بوخوت درو ستركراوىكى زهبون و لاوازي، چهنديك بهخوت بنازي و خوت
بهبههيز بزاني هي شتا درو ستركراوى لهتو بههيزترو گهورمتر زورنو تو
له چاويان دا ههر هيچ ني، بروانه لهزير قا چتدا زهوى ههيه بهو ههموو
پان و پورپهوه، سهپري نهم لاو نهولاي خوت بكه چهند كيوى بلندو
زهبه للاح دهبينى نهتو چهنديك زل و بههيزبي ناتواني زهوى شق بكه،
به نه ندهى كيوه كانيش بهرزو بلندو سهر كوش ني! دهى كه و ابى نهو
تهكه بپورو خوبه زلزانيهت له چي به؟ بو وهنده بهخوت دهنازى و لهخوت
رازى؟ چهنديك خوت بهقوزو نازاو زيرهك و ههلكه وتوو بزاني، زور كهس
لهوانهى ني ستا لهزير خاك دان له وره و شتانه دا لهتو لهپي شتر بون و
شكومه ندر بوون. كاتيكيان بهخو زانيوه سلار بوونه وهو چوونه توونى
نه مانه وه، هاكا روژيكيش مهرگ بهخه پي گرتى و خوسته ي لى برى!!!))

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾ لقمان: ١٩

به سووکی و لهسه رخوی بدوی!

((بهر ویی شتینیکی مام ناوندی بهریگادا برۆ، وا مهرۆ: که به عا ستم
بجولئییهوه، وایش مهرۆ که مهیلوه راکردن بی. له شوینیکیدا که پیوی ست
بهدهنگ بهرز کردنهوه نیه دهنگ بهرز مهکه رهوه، له ناخاوتن و گفت و گودا
دهنگ نهوی بکه، چونکه دهنگ بهرز کردنهوهوه نه په نه پرکردن نامیری
بی ستنی خه لک نه زیهت دهدا، نی شانهی له خوبایی بون و به خونازین و
به سوکرانین و گرنگی نه دانه به کهسانی دیکه، دهنگ بهرز کردنهوهوه نه رهنه پر
دهشوبه یته زهرهی گویدریژو ناخوشتترین دهنگیش زهرهی گویدریژه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ طه: ۱۳۱

ئاڭات له تېروانينه كانت بيت، چاو زور مه گيره!

((چاو مه بېره نه وهى له لای مو شریکه کان هه یه له نیعمه متو
خو شگوزهرانی، له مال و سامان و کالای جوړاو جوړ، له ش ساغی و
تهدرو ستی، نه وه گوئیکه و زوو سیس ده بی و هه لدمومری، خو شییه کی
کاتی یه و پایه دار نیه، نه وه بو به تاقی کردنه و هو هه ل سەنگان دیانه، تا
دهربکه وئ هه لویستیان چونه و کرداریان چیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ ﴿الحجرات: ١٢﴾

ئاڭگات له چاو و گویت بیت!

((ئهی نهوانهی ئیمانتان به تاك و ته نهایی خودا هیناوهو شوین به یامی نی سلام
کهوتوون و محمد ﷺ به پیغهم بهر دهزان خوتان له زور شك و گومان بپاریزن،
له خوتانهوه به بی به لگهی به هیز گومانی خراب به مو سولمانان مه بهن، وهی گومانی
خراب بردن به کهسانی خراب و رهوش ناشیرین دروسته بو نه وهی خوی لی بپاریزی،
به لام نابی له سهر نهو گومانه هسهی ناراست هه لچنی و غه بیته و بوختان نه نجام بدا،
چونکه هه ندی له گومان تاوانه و له که دار کردنی مو سولمانه و ده بیته هوی لی
ره نجانی په رومردگار. جا سوو سی به سهر په کتره وه مه کهن وله عه یب و عاری په کتری
مه که لته وه، هه ول مه دن نهینی و که مو کوری براکانتان بخه نه پروو، گویتان هه لمه خه ن
بوگفتوگوئی که سانی دیکه که پنیان ناخوشه گوئیان لی لی بگرن با هیج کهس له نیوه
باسی خراپهی که سانی تر له نیوه نه کا، جا باسکردنه که به راسته و خو بی یان ناراسته و
خو بی با سی خودی خوی یا با سی مندال و خیزانی بی، یان ههر شتی که په یومندی
به وه وه هه بی چونکه با سکردنی که سانی دیکه به خراپه ده بیته هوی دلر نجانی
با سکر او که و حیقندو کینه له دلیاندا به دی دینی. ئه مجار په رومردگار غه بیته کردنی
شوبه اندوه به خواردنی گو شتی برای مردووی بو نه وهی مو سولمانان را چله کینی و
قیزیان له غه بیته کردن بیته وه، چونکه خواردنی گو شتی ناده میزاد ته بیعتی سه لیم
قیزی لی ده کاته وه چ جایی به مردووییش و جگه له وهی که له شهر عیشدا حه رانه !!
ته قوای خوداتان هه بی و بتر سن له بی گوئی فه رمان و چله و گیریه کانی، خوتان له سزاو
توله بپاریزن قیزیان له غه بیته بی و توخنی نه که ون، بیگومان خودا توبه و مردمگری و
به زمی دینه وه بهوانهی له تاوان ده گه رینه وه و پشت به خوا ده بهستن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿* يَبْنِيْ اٰدَمَ حُدُوْدًا زَيْنَتِكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا
وَأَشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾﴾ الاعراف: ٣١

خواردن و خواردنه وەت رېك بخه!

((ئەي كۆمەلى ئادەمىزادا! جوانى و شوخ و شەنگى خۇتان لە كاتى ئەنجامدانى
هەموو تاعەتلىك بنوینن لە كاتى نوپۇز يان لە كاتى تەوافدا پۇ شاكى خۇتان
لەبەر بکەن. مەبە ست بە (زینە) پۇ شاكى جوانە، كەمترین پۇ شاك ئەومىه
شەرمگا داپۇ شى، داپۇ شىنى شەرمگا لە نوپۇز تەوافدا واجب و پىويستە!
جگە لە داپۇ شىنى شەرمگا داپۇ شىنى شوپنەكانى تری جە ستە سوننەتە،
شەرمگای پیاو وەكوو لە پى شەوہ گوترا: نيوان ناووك و ئەژنۇپە. جە ستەى
ئافرەت هەمووى شەرمگایە جگە لە دوو دە ست و دەمو چاو. ئەي كۆمەلى
ئادەمىزادا! بۇ ھەر يەكلىك لە ئىوہ رەوايە خواردن و خواردنەومى پاك و
خاوين بخواو بخواتەوہ، دەى ئىوہ لە خواردن و خواردنەومى پاك و بە تام و
لەززەت بخۆن و بخۆنەوہو زىدەرەوى مەكەن، بەلكوو بە شىوہ يەكى مام
ناوہ ندى و ميانەرەوى كەلكيان لى وەربگرن، نە ئەوہ نەدە كەم بخۆن كە
پىداوي ستى جە ستەتان دابىن نەگا، نە ئەوہ نەدەش زۆر بخۆن كە زيان بە
جە ستەو بىرو ھۆشتان بگەيەنى، رۇدو بە خىل مەبن بەجۆرىك دلتان نەيە
بە گوپرەى پىويست لە مالى خۇتان بخۆن، ئەوہ نەدەش دەست بلاوو موسريف
مەبن زياد لە پىوي ست مال و دارايى خۇتان خەرج بکەن! دلتان بن خودا
ئەوانەى خۇش ناوى كە زيادەرەوى دەكەن لە خواردن و خواردنەوہدا واتە:
سزايان دەداو تۆلەيان لى دەستىنى!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِالْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ قَوَّلتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ البقرة: ٨٣

وشه و دهربرینه کانت ریگ بخه!

((نهوه بیری خوتان بیننهوه که وادهو به ئینمان له نهوهی ئی سرائیل و مرگرتو
پیمان گوتن: جگه له خودا که سی تر مه پهرستن به ندایه تی و گهردن که جیی بس
بو خودا بکهن. له گه ل باوک و دایک دا چاکه کاربن یارمه تی و هاریکاری خزم و
کسو و کارتار بن به زه بیتان به هه تیواندا بیته وه و ده ستی یارمه تی و سوزیان بو
دریژ بکهن. چاوتان له فه قیرو هه ژاران بی و دالدهیان بدن، نه مجار قسه ی جوان و
شیرین به خه لک بلین و به با شی له گه ئیندا بجوئینه وه. نویره کانتان بکهن و به
ریگ و پیکی و به ئیخلا سه وه نه نجامیان بدن. زه کات له مال و دارایی خوتان
دهربکهن و مافی فه قیرو هه ژاران پی شیل مه کهن: که چی ئیوهی جووله که له حیاتی
نهوهی پابه ندی ناموژگاریه کان بن. پاش نه م هه موو فه رمان و ناموژگاری کردنه
ئیوه پ شتتان هه لکردو، پابه ندی وادهو به ئینه کانتان نه بوون چهند که سی
که متان نه بی - و مکوو عه بدوللای کوری سه لام و هاورپیکانی پابه ندی نه و پیمانانه
بوون و پهیره ی ته وراتیان کرد، کاتیکیش ئی سلام هات یه ک سه ر ئیمانان هینا.
نه گینا زورینه تان پ شتتان هه لکرد، پابه ندی فه رمان و نه هیه کانی نابین نه بوون.
ئیوه نه ی نه ته وهی ئی سرائیل ئیوه پ شتتان هه لکرد، هه موو پیمان و به ئینه کانتان
پی شیل کردن و له ناخه وه بریاری نه وه شتاندان بو هه تا هه تایه له بیر خوتانی
به رنه وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ الحجرات: ١٢

ئاگات له کور و کوبونه وه کانتان بیت!

((ئهی ئهوانهی ئیمانتان بهتاک و تهنهای خودا هیناوهو شوین په یامی ئی سلام که وتوون و محمد ﷺ به پیغه مبهردمزان، خوتان له زور شک و گومان بپاریزن، له خوتانه وه به بی به لگهی به هیز گومانی خراب به مو سولمانان مه بهن، ودلی گومانی خراب بردن به که سانی خراب و ره وشت ناشیرین درو سته بو ئه وه دی خوئی ل س بپاریزی، به لام نابی له سهر ئه و گومانه قسه ی ناراست هه لچنی و غه یبته و بوختان ئه نجام بدا، چونکه هه ندی له گومان تاوانه و له که دار کردنی موسولمانه و ده بیته هوی ل س رهنجانی په رومردگار. جا سوو سی به سهر یه کتره وه مه که ن وله عه یب و عاری یه کتری مه کوئنه وه، هه ول مه دهن نهینی و که م و کوری براکانتان بخه نه روو، گویتان هه لمه خه ن بوگفتوگوئی که سانی دیکه که پییان ناخوشه گوینان ل س بگرن با هیج که س له ئیوه با سی خرابه ی که سانی تر له ئیوه نه کا، جا با سکردنه که به را سته و خو بی یان ناراسته و خو بی، با سی خودی خوئی یا با سی مندال و خیزانی بی، یان ههر شتی که په یوه ندی به وه وه هه بی چونکه با سکردنی که سانی دیکه به خرابه ده بیته هوی دلره نجانانی با سکراره که و حیقدو کینه له دلیناندا به دی دینی. ئه مچار په رومردگار غه یبته کردنی شوبه اندوه به خواردنی گوشتی برای مردووی بو ئه وه دی موسولمانان را چله کینی و قیزیان له غه یبته تکردن بیته وه، چونکه خواردنی گوشتی ناده میزاد ته بیعه تی سه لیم قیزی ل س دمکاته وه ج جایی به مردووییش و جگه له وه دی که له شهرعی شدا حرامه !! ته هوای خوداتان هه بی و بتر سن له بی گوئی فه رمان و چله و گریه کانی، خوتان له سزاو توله بپاریزن قیزیان له غه یبته بی و توخنی نه که ون، بیگومان خودا توبه و مردمگری و به زمیی دیته وه به وانهی له تاوان ده گه ری نه وه و پشت به خوا ده به ستن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا

اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ الحجرات: ١٠

ئەو نێوەندانەى تىکت داوہ یان کەسانی دیکە تىکی داوہ چاکى بکەرەوہ هیچ کەس مەرەنجینە!

ئەوہى لە دەروونى براکەتدا تىکت داوہ چاکى بکەرەوہ، ھەرگیز دووزمانى نەکەیت و نەبیتە پەيامبەرى شەیتان!

ببە بە پەيامبەرىک لە پەيامبەرەکانى خودا و پەيامبەرەکەى (ﷺ)، ئەو شتەى تۆ و براکەت لەسەر کیشەتان ھەيە چاکى بکەرەوہ، ھەموو برواداران لە دینى خودای پەروردگاردا براى يەکن.

((مو سوئمانان براى ئایینی يەگرتن، پەيوەندى ئایین بەيەکیەوہ بە ستوون و کۆی کردوونەتەوہ، کەواتە صولحى نێوان براکانتان بکەن و رێکیان بخەنەوہ، لەھەموو ھەژ سوکەوتیکى شتان دا تەقواى خودا بکەن و لایەنى رمزامەندى خوداتان لە یاد بى، پابەندى ھەق و عەدالەت بن ناو بژی کردن و نێوان کردنتان عەدالەتکارانە بى، مافى ھىچ لایەنىک بۆ لایەنەکەى تر پى شىل مەکەن، پابەندى فەرمان و جەو گیرىەکانى خودا بن بۆ ئەوہى رحمتان بى بکرى)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَآؤُفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ ﴿٣٤﴾ الإسراء: ٣٤

له هه موو شتینکدا سهر راست به چونکه ئەم ئایه ته به ترساندن و
هه ره شهی مه ترسیدار ته واو ده بیت!

﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾

هه رگیز ناپاکی له ئە سپاردهی خه لک نه که یه!

نزیک مال و سامانی هه تیو مه که ونه وه به مه بهستی خواردن یان فهوتاندنی،
ناگاداری خۆی و مال و سامانه که ی بن، ته صه روف له مالی هه تیوان دا مه که ن
مه گهر به جۆرێک له بهر ژمه و مندی هه تیوه کان بی، کاتیک ته صه روف له مالی
هه تیودا بکه ن به نا شکره بهر ژمه و مندی نه وی تیدا بی، به م جۆره بیخه نه
مامه له وه و پارێزگاری بکه ن گه شه ی بی بکه ن، تا هه تیوه که بی ده گاو
عه قل و هۆش په یدا ده گاو ره سیده دهبی و دهبیته پیاوو ده توانی مال و
سامانی خۆی رهدام بینی و سه روکاری بکا. پابه ندی واده و به ئینی خۆتان بن،
ئه و عه هده و په یمانه ی به یه کتری ده دن، ئه و سه ودا و مامه لانه ی دایان
دبه ستن و له سه ر خۆتان یان پیوی ست ده که ن وه کوو کرین و فرۆ ستن و
ئیه جاره و ره من... هتد لێیان پاشگه ز مه بنه وه)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا

كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ الإسراء: ٢٩

خودای پەرورددگار یه کسانای و هاوسهنگی و نئوه ندگیری و دانایی و دادپه روهری له هه موو کاریکدا خوشده ویت..

بۆیه کاره کانت هاوسهنگ بکه، بۆ ئه وهی ژینت برارینته وه.

((ده ستت به گهر دنته وه شهتهك مه ده، واته: ئه وه منده رژدو چروك مه به، خۆت دوور بখেیته وه له خێرو خیراتو به جیهینانی یا سای خزمایه تی و پیاو منی و به خ شندمی به جۆریك سوتد بۆ خۆتو خزمو كهس و كارو ناتاجان نه بی، صیله ی رحه م به جی نه هی نی و هی چت لی هه لئه وم ری! هه روه ها نه وه مندش ده ست بلاوو به خشنده مه به زیاد له توانای دارایی خۆت بی، نه وه منده ده ست بلاو بی هیج له ده ستی خۆتدا نه هی لیته وه.. به كورتی و پوختی بنه مای مالبه خ شین بریتیه له میانه روه ی له بواره گانی ژیاندا، میانه روه ی له مالبه خشیندا، به بی ده ست قوچاندن و ده ست بلاو كردن؛ رژدی زیدمه روه یبه له خوگرتنه وه له به خشین، ده ست بلاویش بریتیه له زیدمه روه ی له به خ شیندا، هه ردوکیان ناپه سندن، با شترین كار ئه وه یه مامناو مندی بی))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴾ ﴿٣٧﴾ الإسراء: ٣٧

خاکی به.. به رۆشتنت خۆت به سەر زهوی ههلمه کیشه به سهرسام
بوون به خۆته وه کیهو کان ریشه کیش مه که وا مه که به بسته کانی
دهستت شاخه به رزه کان بچووک بکه یته وه، ئیبنو عومەر پیاویکی بینی
زۆر به لووتبه رزییه وه به ریگادا ده رۆشت، پنی وت: ((شهیتان برای
ههیه)).

((به فیزو خوبه زلزانینه وه به سهر زمویدا هاتو چۆ مه که، چونکه تۆ
بۆخۆت درو سترکراویکی زه بون و لاوازی، چه ندیک به خۆت بنازی و خۆت
به به هیز بزانی هی شتا درو سترکراوی له تۆ به هیز تر و گهورمتر زۆرن و تۆ
له چاویان دا ههر هیج نی، بروانه له ژیر قا چتدا زموی ههیه به وه هه مو و
پان و پۆریه وه، سهیری ئەم لاو ئەولای خۆت بکه چه ند کئیوی بلندو
زه به للاح دمبینی ئەتۆ چه ندیک زل و به هیز بی ناتوانی زموی شوق بکه ی،
به ئەندازه ی کیهو کانیش به رزو بلندو سهرکەش نی! دهی کهوایی نه و
ته که ببوو و خوبه زلزانینه مت له چی په؟ بۆ و منده به خۆت دمنازی و له خۆت
رازی؟ چه ندیک خۆت به قۆزو نازاو زهره ک و هه لکه هوتوو بزانی، زۆر کهس
له وانهی نی ستا له ژیر خاک دان له وره و شتانهدا له تۆ له پی شتر بون و
شکۆمەندتر بوون. کاتیکیان به خۆ زانیوه سلار بوونه وه و چوونه توونی
نهمانه وه، هاکا رۆژیکیش مهرگ په خه ی بی گرتی و خوسته ی لی بری!!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ الإسراء: ٢٧

زیاده‌پوویی و مال به فیروندان دوو ره‌وشتی شه‌یتانین، بویه مه‌به به
برا و هاوبه‌شی شه‌یتان!

((بیگومان نه‌وانه‌ی مال و سامانی خو‌یان له‌تاوانکاری‌دا ده‌به‌خ‌شن، له‌پیناو
ره‌زامه‌ندیی خودادا نایبه‌خ‌شن؛ نه‌وانه‌ پیرو تا‌قمی شه‌یتانن، هاو‌هل‌و
هاون‌شیننی شه‌یاتیننی یه‌کانن، واته: شه‌یتان نی‌عمه‌ته‌کانی خودای له‌بهر جاو
نه‌بوو، پینان کافر‌بوو، سو‌پا سی نه‌و نی‌عمه‌تانه‌ی خودای نه‌کرد، س‌پله‌بی
نواند، فه‌رمانی خودای شکاندو روی کرده خراپه‌کاری و سه‌ر‌پ‌ی‌چی کردن،
خوی ته‌رخان کرد بو نه‌نجامدانی تاوان و بلاو‌کردنه‌وی فه‌ سادله سه‌ر
زه‌وی و گو‌مرا‌کردنی خه‌لک)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴾ الشورى: ٣٧

لهسه رخو به..

((لهسه رخویی و ئارامی له په وشته رزی و نه ریتی جوانه کانه))..

خودای په روه رگارمان هیمنه له سهه رخویانی خوشده ویت بویه دان به خودا بگره، ته نها به په وشتی باش وهلامی هموو به دکاران و په وشتی ناشرینه کان بده روه لیبوره به بزانه پاداشت به رامبه ر ئه و کاره یه ده یکه یت لیبوره به بؤ ئه وهی خودای لیبوره بت به خشیت.

((ئهو خاوه ن باوه رانه ی خو یان ده پار یزن له تاوانی گه وره ی ومکوو هاوه لدانان بؤ خودا و گوشتنی ناده میزاد به ناحه ق و نه زیه تدانی باوک و دایک، هه رومها خو یان ده پار یزن له کاری فاحی شه نامیزی ومکوو زینا و درؤزنی و غه یبمت و دزی و چه ته یی و ئاژاوه نانه وه له سهه ر زهوی، نه گه ر خرابه یه کیان له گه ل کرا ره یان هه لساو ده سه لاتیان بوو تو له بسینن رهی خو یان ده خو نه وه، لیبوردن ره چا و ده که ن له به رخاتری خودا تاوانکار عه فوو ده که ن))..

قَالَ تَعَالَى ﴿۳۱﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
 فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى
 جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
 بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
 إِخْوَانِهِنَّ أَوْ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي
 الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
 جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۳۱﴾ النور: ٣١

تهوبه کانت با زور و بهردوامین، هه رگیز له توبه کردن وه پرس مه به،
 په شیمانیت له تاوانه کان
 نیشانه ی چاکه به تیاتدا!

ئەمه ویزدانیک ی زیندوووه و خودا له ناخدا چاندوو یه تی بو ئەوه ی
 ریگه ی به ههشت بگریته بهر،

هیوادارم خۆتی لی بیئاگا نه کهیت و، بهردهوام بیت له سه ری.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾﴾ المطففين: ١

نهكهی هه رگیز دهست دریزی بکه یته سه ر دارایی خه لکی!

((شیوی ناخوشی پر عه زابی دۆزه خ بۆ ئه وانهی له کرین و فرۆشتندا ته رازو
بازی ده کهن. ربه و ق سناغ کیلۆو حوققه ته غاریان که م وزیادی تیدایه.
ئهمجار په روه دگار بۆ خۆی ته فسیری))

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (١) ﴿الهمزة: ١﴾

نه که یت هه رگیز ده ستریزی بکه یته سه ر که سیتی خه لک!

((ریه سوایی و عه زابی دۆزه خ بۆ هه موو ئه وانهی پاشمله با سی
ئاده میزادانی تر ده کهن به شیومیه کی نا شیرین و له ریز داگرتنیان، یان
رۆبه روو تانه یان لی ده دن))

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ القلم: ٤

پهروهردگارت ئه و كه سهيه پهروهردهى كردوويت
له ئاميزى رينموونى كردن چاوديرى كردوويت
پاك و بيگهردى بو ئه و كه سهى لافاوى چاكهى بهسهردا رشتوويت
ئه و چاكهى جگه له تو نه داوه به مروف و جنوكه
له جوانترين و بهرزترين شيوه به دى هيناييت
جوانببكت تيدايه، جكه له تو له كه سدا نيبه
پاك و بيگهردى بو ئه و كه سهى په يامى پيدايت
له ههردوو جيهاندا رينموونى خو ت پى به خشين
خوشه ويستت له روژى په سلاندا تكاى دا به دهسته وه
تو ستايش كراويت ئه وه ته نها به تويه
خودا توى بو ميهره بانى نارد بو مان
هه رگيز يه ك ههنگاوى هه له ت نه نا له ههنگاوه كانت
ئيمه له گيزاوى تاريكيدا بووين، دونيات رووناك كرده وه
خورى رينما، به ستايشى تو دونيا هه مووى دره وشايه وه...

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ

شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿١﴾ ﴿ مريم: ٤

زهكەريا چۆن خودای پەروەردگاری بانگ کرد و لەگەلی دوا؟!!

به نزمی و دەنگیکی شاراوە خودای پەروەردگار و بەدیھینەری ھەموو بوونەوەرانی بانگ کرد بەلام ھەرگیز دەنگی بەندەدیەکی لاواز و بریندار لای خودای بیسەر شاراوە نابیت، خودا وەلامی دایەوہ و داواکە ی پینەخشی.

((ئە ی خودایە! ئەمن ئیسقانەکانم پۆلکان، ھیزم تیدا نەماو، پیرو کەنەفت بووم، چونکە: ئیسقان راگرو جیسرو کۆلەکە ی جەستە یە، کە ئەو پۆلکا نیت ھەموو جە ستە دەپۆلکی، ھیج ئەندامیکی لەش ھیزو توانای تیدا نامینی و ئەرکی خۆیان ئەنجام نادن ھەروەھا موی سەرم دەلئی گری تیبەر بوو، زۆر بەخیرای رە شی مووی سەرم سپی ھەئدەگەری و ھەر دەلئی ناگر بەربوووتە پۆشو پەلاش و پیو دەچی رەشایی لەسەرم نەھیلئی. خودایە! من ھیج کاتی لە ئاکامی پارانەوہو دوعا کردنەدا بۆلای تۆ ناھومید نەبووم، ھەرگیز رەنجەرۆ نەبووم، من لەوہپیش لەکاتی گەنجی و بەھیزو تواناییەدا کە ھانام بۆ ھیناوی فریام کەوتووی، کاری گرانم بۆ ئا سان بوو، لەتەنگو چەئەمە رزگارت کردوم. ئیستا کە پیرم بوم و ئیسقانم پۆلکان، ھیزو توانام نە ماو، زیاتر جیگای بەزەییەم و پتر بەھیوای فریارە سی تۆم، زۆرت پێو ستم بەرەحمەت و یارمەتی تۆ ھە یە، ھیوادارم بە ھاناموہ بی و نیعمەت و رەحمتی خۆتەم بەسەردا برپێزی!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ
 إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ
 عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾ ﴿٧٣﴾ الزمر: ٧٣

ئىبنو قهيم بهم شيوهيه راقهيه ئهم ئايهتهيه كردووه:

((خوداي پهروهردگار ناهيئيت بپرواداران به يهك يهك بپرونه بهههشت،
 بهلكوو هه مووي له گهل هاوه له كهيه دهرؤنه بهههشت)).

بؤيه داوا له خوداي بالادهست و به توانا دهكهه من و ئيوه بخاته ناو
 فيردهوسى بالا.

((نهوانهيه لهزياني دونياياندا خوداپهر ست بوون له لايهن فري شتهكانهوه
 بهريزو حورمهتهوه بهرهو بههه شت بهري دهكرين، كوهمل كوهمل و يهك
 بهدوايهكدا بهگوپرهيه پلهو پايهيه ناو بههه شتيان بهري دهكرين، پيري
 پيغه مبهيران نه مجار را ستگوپيان و لهدواي نهوان شههيدان و بهدواياندا
 زاناياني ئاييني، ههر تاقمهو بهجيا دهنيردرين! ههتا به سمر پردى سراط
 دا تيپهريين و گهيشته بهردهم دمرگاكاني بهههشت دمرگاكانيان بو كراوتهوه
 بهريزهوه پي شوازيان لي دهكري. بهرپرس و دمرگهواناني بههه شت بهخودا
 بهر ستان دهبيرن سلاوتان لي بي، لههه موو ناخو شي و غهه و بهزارميهك
 بهدورن، چاكتان كرد له دنيا دا خوداپه رستي و يهكتا بهرستيتان كرد، هاوهل و
 هاوبه شتان بو خودا بهرهوا نهزاني، بههسه و بهكردهوه خوداپهر ست و گوي
 رايهل بوون، پاداشتان باشه و لي رازي دمبن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ

أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ الإسراء: ٢٤

له جوانترین ئەو یادهوەریانەى مندالی که تیايدا ژيام: له هۆلى ماله وەدابوو، له خەو هەلدەستام و، من لەناو جیگەى خەودابووم! خودایە هەرگیز دەستی دایک و باوک ئاگریان بەرنەکەویت.

((بەکردهوه پ چوکی خۆتیان بۆ بنوینە، بالی بەندایەتی و خزمەت چیهتی خۆتیان بۆ بکەرەوه، بەدل خزمەتکاریان بەو لەناخهوه ریزیان بگره. نهك له بهر لۆمه و رهخنهى ئەم و ئەو. داواى رحمهت و بهزمی خودایان بۆ بکه، بۆ یان بپارێوه، له کاتی پیری و له دوا مردنیان دو عاو پارا نهوه یان بۆ له پهروهردگار بکه، بلێ: خودایه! رحمیان پێ بکه، خودایه! بهرحمهت و چاکهى خۆت دایانپۆ شه، وهکوو چۆن ئەوان له کاتی مندالیما چاکهیان له گهڵ کردوم، بهخۆیان کردوم، پێیان گه یاندوم، خودایه له تاوانیان خۆش به، خێرو خۆ شییان له چاره بنوو سه، بیانخه ره بهر بارانی رحمهتی خۆت!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبِعِيدٌ ﴾ ﴿ ۱۳ ﴾ البروج: ۱۳

خوښی و دلخوښی دهگه پښه وه، ئاسوودهی و خهندهکان دهگه پښه وه،
بهخته وهری ون دووباره ده بیته وه، ناخوښیه کان ده بن به خوښی،
هموو نه و په یوه ندیانه پچراون دهگه پښه وه، هموو شتیک وهک خوښی
لیندیته وه وهک نه وی هیچ رووی نه دابیت، هموووی به دهستی خودایه.

((بیگومان خودا خاومنی ده سه لاتی په هایه، هر نه و سه رتا به دیه پنه ره،
نه و ناده میزادی له دنیا دا دروست کردوه، دواى مردن جاریکى دى زیندویان
دهکاته وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ
 الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ آذَانٌ أَنْ يُعْرِفَنَ
 فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ الأحزاب: ٥٩

باشترین ژنی جیهان! ئەوانەن جەستەیان دادەپۆشن! دەورو بەر بە
 شیوەیەکی شەرم و شکووە سەیری دەکەن، بە تەمەنەکانیش هەمیشە
 نزا بۆ خۆی و ئەوەی پەرودەدی کردووە دەکەن.

((ئەو پێغەمبەری خۆ شەوید ست! فەرمان بەهاو سەردەکانت و ک چەکانت و
 ئافەردتانی مو سولمان بکەو پێیان بۆ: با پە چەو چار شیوەکانیان بە سەر
 خۆیان دا بدەن و دایبەدەنەو بەسەر دەم و چاو و گەردن و ملیان دا، چونکە ئەم
 شیوە نزیکترە بەو: کە ئەوانە بنا سڕین و بزاندڕی کین و ج کە سن، دوروو
 شەقاوەو چاوبرسی و داوین پێسەکان تیبگەن: کە ئەوانە ئافەردتانی روسورو
 خاوەن حەیاو داوینپاک و خاوەن ریزن، لەو ئافەردتانه نین سەردەریان ل س
 بگری و تەماعی بی رەو شتیان ل س بگری. ئیتر لیان دوور دەکەونەووە
 ئافەردتەکان بەق سەو نا شیرین و نابەجی ئازار نادرین، پەرودەردگار
 لەکەمتەرخەمی لەو دەپێ شیان خۆش دەبی: کە بەباشی پە چەو چار شیوی
 خۆیان دانەداوەتەووە پاشگوینیان خستوو، هەرودها لیخووشبوو بو ئەوانە
 پابەندی فەرمانی پەرودەردگارن دەرباری پەچەو چارشیو، وە س بەهەلە و
 ری دەکەوی کەمتەرخەمی تیدا دەکەن، رەحمەت و میهرەبانی خودا و سبوع
 بەرفراوانه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
 وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ
 الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿ ١٨٩ ﴾ البقرة: ١٨٩

خوشکم..

رڻويه فليبازه کان فريوت نه دهن!

به وتهى:

(ژماره که تم بدهرى نه مه ویت بتخوازم)

ببین به هاورى!

نه گهر راست دهکات، با له ده رگای ماله وه تان بیته پیشه وه..

به دهر برینى خوشه ویستی فريوت نه دهن، داوین پاکيت له دهست
 بدهیت!

پابه ندى داوین پاکی خوت به، سه یرى خاتوو عائیشه ی دایکت بکه، به
 دوايدا رابکه، هه رگیز پشتی تی نه که یت، به دواى رڻويه ویله کاندا
 سه رگه ردان نه بیته!..

ئای چهند جوانن نه و ئافره ته بروادارانیه پابه ندى دینن، دهستیان
 به دینى پاکی خوداوه گرتووه و بو ساتیکیش نابزوتن.

قَالَ تَعَالَى: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ الحشر: ٢٣

ههردوو زانای بهرزی فهرموده بوخاری و موسلیم له پهرتووکه کانیاندا فهرموده یه کیان گئیراوه ته وه له په یامبهری خوداوه (ﷻ):

((خودا نه وه د و نو ناوی هه یه هه رکهس له بهریان بکات ده روا ته به هه شته وه)).

به باشی له بهریان بکه، له مانا کانیا ن رابمینه، بزانه مه به ست لیا ن چیه، خو ت بخره ناو نه م ده ست پی شخره ییه گه وره یه.

((خودا خودایه که به دیهینه رو نه ندازه کیشی مه خلوقاته، هه رچی دروستی دهکا به گویره ی داخوازی و ویستی خو یه تی، چو نی بو ی ناوا دروستی دهکا و دهیه نی ته وجود، وینه ی هه مو و مه خلوقاتی دهکی شی له سه ر شیوه ی پیوی ست و به گویره ی حکمه ت، ناوی جوان و صیفا تی جوانی هه ن، که س هاو شانی نا کا و رایه ی نا که و ی هاو شانی بکا له و ناوه جوان و صیفا ته جوانانه دا، چونکه عه زیزو بالاده سته پا که له هه مو و عه یب و له که و که م و کو رپیه ک . بو یه هه ر چی له ناسمانه کان و زه موی دا هه یه به زوبانی حال یان به زوبانی گو تن، ته سبب حاتی زاتی پیروزی ده که ن و به تا ک و ته نه ای ده ناسن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ الْمَلِك: ١٣

ئەو شارەزايە بە خورپەي ناو دلەكانتان، چونكە دەزانیت تۆ بە چی
بارودۆخیکدا گوزەر دەکەیت

ناتوانیت هەمووی ئەوەی لە ناختدایە لە نزاكانتدا بیانلیت!

پاک و بیگەردي بۆ ئەو خودایە کە لە خۆت شارەزاترە،

بۆ تۆ لە خۆت بە بەزەیی ترە..

بۆ تۆ لە خۆت میهرەبانترە..

ئارخەیان بە..

((ئەي بەندەکانم یەك سانه ئیوه هه سهكانتان بهنهینی بکهن یان بهنا شکرا،

خودا ناگادارهو دهمانی چی دهئین و نیازو مه بهستان چی به، نهك ههر ئهوه

بهلكوو خودا ناگای له خهتهراتی دلهو هیچی ئی گوم نابێ.))

قَالَ تَمَّالٌ: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّهْدِينِ﴾ ﴿٩٩﴾ الصافات: ٩٩

مندالەكان ئەگەر سكا لایەكان هەبیت چۆن دەروڤن بۆ لای دایکیان بۆ
ئەوێ بیکەن توش بە هەمان شینوێ ئەگەر سكا لات هەبوو هاوشینوێ
ئەو مندالە سكا لای خۆت بۆ پەرۆردگار دەربرە نموونەى بالا بۆ
پەرۆردگار..

((وتی: من له ولاتو ناو خزم و كەس و كارى خۆم دمرده چم، كۆچ دەكەم، ئەو
نەتەوێ خزمانەم بەجێ دێلم كە سورن لە سەر بئێپەر ستی و ئیمان بە
خودای تاك و تەنھا ناهێنن، من له ناو كۆمەلگە یەكدا نامێنمەوێ پەيامی
خودا بەدرو بزانن و ئەزىهتی پێغەمبەرى بدمن و بانگەوازیی حەق رەت
بكەنەوێ. دمرۆم بۆ ولاتێك خودا بۆم دیاری دەكاو بتوانم خوداپەر ستی تێدا
بكەم، دلنایام خودا هیدایەتم دەدا بۆ هەر شتێك بەرژەوێ ندى دین و
دونایام تێدا بێ)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ (الإسراء: ٦٥)

شەیتان هیچ دەسەلاتیکی ئەوتوی بەسەر بەندەکاندا نییە، ئارخەیان بە، دەسەلاتی ئەو تەنھا دروست کردنی گومان و فریودانە.. ئەوەی زانی شەیتان زالبوو بەسەریدا با پێداچوونەوه بە پەرسشەکانیدا بکات..

((بێگومان بەندە را ستالەکانی من پارێزران، تۆ ئەی شەیتان! ناتوانی ئەوانە لەخستەبەری، دەسەلاتت بەسەریاندا ناشکی، کە سێک دلی پەیووست بێ بەخوداوه، روبکاتە خودا، دە ستی خۆی بە (عورووتولووثقا) وه بگری، کە سێک نەفخە یەزدانی ناو دلی روناک کردبیتەوه هەرگیز شەیتان ناتوانی کاری لی بکاو هەلی خەلەتینی، چونکە ئەو دلە روناکی نۆری ئیمانی تێدا یە. کیفایەتە: کە خودای تۆ پارێزمو چاودێر بێ، یارمەتی موسولمانان بدا نەهێلی شەیتان لەخستەیان بەری، بییان پارێزی، خودا بەتوانایە هەرت و فێلی شەیتان پووچەل دەکاتەوه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا

قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ الإسراء: ٧٤

خودای پهروهردگار بهرامبهر په یامبهر ئەمه دهلیت!
گومانی تیا نییه په یامبهر باشتترین و کاملترین مرۆڤه..
ئەگەر خودای پهروهردگار په یامبهری راوهستاو نه کردایه ئەوه ترس
له سهه په یامبهر (ﷺ) دروست دهبوو!
ئەی چی دهرباره ی خۆت دهلیت؟!
بۆیه تۆش په رستشەکهت له خۆت نه گۆریت
داوای جیگیربوون و خۆراگری له پهروهردگار بکه
بلی: ((خودایه ئەم خاوهنی گۆرانکاری دلەکان دلم له سهه دینهکهی
خۆت جیگیر بکه)).

((ئەگەر ئیمه دلی تۆمان له سهه بیرو باومری را ستهقینهی خۆت
دامهزراو نه کردایه بیرو باومرت به په یامی خۆت تۆکمه و پته و
نه بوایه ن بێگومان نزیکبووی له وهی کهمی به لایاندا مهیل بکهی، وات
به باش بزانیایه: که کهمی له داخواییهکانیان چی به چی بکهی!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ الإسراء: ٤٤

پرسپیار و وهلام: بۆچی خودای پهروهردگار ئەم ئایهتهی بهم دوو ناوهی خۆت کوتای هیناوه!

۱- ئارام: چونکه بهربهستی داناوه لهوهی که ئیمه تهسییحات و زیکی بوونهوهران بییستین، ئەگەر وانهبوایه و بمان بیستایه ئەوه بهرگهیمان نهدهگرت!

۲- بهخشهر: مروّف کهمتهرخهم و بی ئاگان له یادی خودای پهروهردگار، ئەگەر سهیری یادی مروّف و بوونهوهرانی دیکه بکهیت دهبینیت هه مبانهیان بهتاله!!

بهلام خودا بهخشهر و بهخشندهیه، به ئاوهز و گوفتار، ئیمهی بههرهمهاند کردووه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ﴿٣١﴾ مريم: ٣١

ئەگەر هەر یەکیگمان بە شیکێ بچووکی بەههشتمان بدیایه پشتمان له
نوێزگردندا دهچه ماندهوه! ئەمه بو بینینی بهههشەت، ئەه ئهگەر خودا
بینین دهبیت چی بکهین؟! بویه هەرگیز واز له نوێزهکانت مههینه
مادام له ژياندايت بو ئەوهی بهههشتی نه براوه و بینینی رووی جوانی
خودای پهروهردگار بهنسیب ببیت.

((پهرومردگار وای ئی کردوم که سوود بهخس بم بو ئادهمیزاد، فیتری چاکه و
شتی به سوودیان بکه، شارمزیان بکهم بو ریبازی نهجات و سهرفرازی
لههر شوینیک بم. پهرومردگار بو چه سپاندنی ئەم صیفاتانه صیغه
فیعلی ما ضی بهکار هینا، تا ئامازه بی که ئەو کردهوانه له داهاتوودا دینه
جی و گو مان له په یدابوونیاندا نیه. خودای خوّم فهرمانی پی کردوم
به به جیهینانی نوێز: که په یوهندی قایم و پتهوی نیوان بهنده و خودایه و
پاکه رهومی دل و دمروونه. ناهیلی خرابه کاری و کاری فه - شائامیز نه انجام
بدا. ههروهها فهرمانی پی کردوم به دمرکردنی زهکات له مال و سامان: که
دمبته هوی پاکبوونهومی ماله که و یارمهتیدانی فه قیرو ههژار، فهرمانی پی
کردوم که پابهندی به جیهینانی ئەم ئهرکانه بم تا گیانم تیدابی!)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾﴾ الإسراء: ١

كى دەزانیت؟! ڕهنگه شهوێك به خه یالی شتیتکه وه بخهویت و که بیومیند بوو بیت لینی... خودای پهروه ر دگار دواى ئه وه به خووشی به خه بهرت بهینیت وهک ئه وهی له گه ل په یام به ره که ی (ﷺ) له شه و ڕه ویدا ئه نجامیدا و به و گه شته ی دلخووشی کرد.

((پاک و مونه زهو بى عهیب و بى هاو و ل و هاو شان ه ئه و خودا به ده سه لاتهی: که له به شیکى شه ودا شه و په و ی به به نده ی خو ی، موحه ممه د ﷺ کرد، له مزگه وتی که عبه وه بۆ مزگه وتی هودس: که به گوێره ی وه سانیلی ها تو چۆی نه و رۆزگاره چل قۆناغه رى لیک دوور بوون، ئه م ئی سرا و میعراج ه سالیك پيش کۆ چکردن بووه. نیین و سه عد له کتیبی (الطبقات) دا ده ئی، شه و په و ی کردنی پیغه مبه ر هزمده مانگ پيش کۆ چکردن بووه. شه و په و یمان به به نده ی خو مان کرد له مه ککه وه بۆ مزگه وتی هودس، نه و مزگه وته ی که ده ورو به ره که یمان کردۆته خیر و به ره که مت بۆ دانیه شتوانی، زیان و رزق و رۆزی و کیلگه و دار و دره ختی ناو و هه وا و به رو بوومی هه مووی هه ر خیر و به ره که ته. شه و په و یمان پیکرد بۆ نه وه ی به لگه ی تاك و ته نهایی و خودایه تی خو مان نیشان به نده ی به ریزمان بدمین. به لگه ی به هیز و پیز له سه ر به توانایی و ده سه لاتى بى سنوورى خو مانى نیه شان بدمین! بیگومان نه و خودایه ی شه و په و ی به به نده ی خو ی کرد، شه وایه به و ق سه و ق سه لۆکانه ی مو شریکه گانی مه ککه دمه ربه ی ئی سرا و میعراجی پیغه مبه ر ده یکه من، بینایه به کرداره گانیان و له سه ر زه وى و له ناسمانه کان دا هی چی ئی گوم نابى و ناگاداری هه موو هه ئس و که و تیکیان ه، هه موو زانیاریه کی دمه ربه یان هه یه و به هه موو چۆرک کۆنترۆلی کردون و هه موو شتیکیان له سه ر تو مار ده کاو سزا و پادا شیان په را و په ر ده داته وه)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾

الحجرات: ٣

له سهر بابه تیک نامه یه کیان بو عومهری کوری خه تاب نوسیووو:
کامیان باشترن له م دوانه:

پیاویک که ئاره زووبازی به خه یالیدا نه یهت و بیریشی لی نه کاته وه؟!
به لام پیاویک ئاره زووی زور بیت، به لام له پیناو خودا وازی لی
بهینیت؟!

عومهر نوسی:

ئه وهی که ئاره زووی تاوان دهکات، به لام له پیناو خودا وازی لی
دههینیت:

﴿ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾

قَالَ تَعَالَى: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ آل عمران: ٧٦

ئیبنو عوسیمین دهفه رمویت:

خودای په روه ردگار سه رناسییه کی وه های داوه به پاریزکاران، تهنه
به بینینی که سه کان ده زانیت ئه و که سه راست ده کات یان درۆ ده کات،
پیاویکی باشه یان نا.

((به ئی بو چوونه که تان هه ئه یه، هه ئوی سته که تان نار ه وایه، هه رکه سی
وه فا به واده ی خو ی بکا و ته قوای خودا بکا، ئه وه خو پاریزمره و،
خوداش ته قواکارانی خوش دهوین، که و ابو و نابئ ئیوه به نار ه و مالی نا
جوله که و عه رمب و ناعه رمب بخون)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ

دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ غافر: ٦٠

پرسیار له پیاوچاکیک کرا:

پیاویک دهناسیت که نزاو پارانه وه کانی گیرابیت؟

فرموی: نه خیر، به لام ئه و که سه دهناسم که وه لامی پارنه وه کان
دهداته وه!

دلّت وابهسته بکه به به دیهینه ره وه نهک به دیهینراو.

((ئهی بهنده کانم هاوارم لی بکه ن، لیم بپارینه وه دوعاتان گیرا دهکهم، چونکه
دوعا و پارانه وه بۆ خوی عیبادهته، به لکوو کاکلهی عیبادهته، دوعا بریتیه
له وهی له خودا بپارپیه وه بۆ هینانی سوودو لابردنی زیان، بۆ سهرفرازی
دونیا و قیامهت، بۆ بهمرز گه پ شتن و شاد بوون به بههه شت، نه وهشمان
له یاد نه چی پارانه وه له غهیزی خودا بی سوودو بی بایه خه ته نیا خودا
دهتوانی دوعا قبول بکاو مه بهست بینیته چی...)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ

الْمُرْسَلِينَ ﴿ ٦٥ ﴾ القصص: ٦٥

نه له گوردا نه له پروژی قیامت بو ناسینت: پرساری نه ژاد و هوز و
عشیرهت و حیزبت لیناکریت، به لکوو پیت دهوتریت: ﴿ مَاذَا أَجَبْتُمُ

الْمُرْسَلِينَ ﴿

((نهی موحه ممهدا یادی نهو روژه بکهرهوه: که پهروورد گار بانگی
مو شریکهکان دهکاو پییان دهفه رموی: نه ری چیتان وهلامی پیغه مبهرهکان
دا یهوه؟ چوندتان ههلسو کهوت له گهل کردن؟ چوند به پیر
بانگه وزیبه که یانه وه چون؟))

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ النحل: ٨٩

ئەگەر ئەھامەتییەك دابەزییە سەرت بزو له قورئان دەبینیت:

- ١- ھۆکارەکانی.
- ٢- ڕووداوەکە (دەبینی وادەزانیت ئەو ئایەتە بۆ ئەو کێشەییە دابەزیووە).
- ٣- ناخ و کەسیتی ئەوانەیی لە دەور و بەرت و ئەو کارەیان کردووە.
- ٤- چارەسەر.
- ٥- خو پاریزی لینی.

((ئەو پیغەمبەر! با سی تەنگانەیی ئەو رۆژە بکە ئەووە باس بکەو بەخەلگەکی
رابگە یە نە: کە پەرورەدگار لەرۆژی قیامەتدا پیغەمبەری ھەموو گەل و
نەتەوویەک دەکاتە شایەد بە سەر گەل و نەتەووەکەیداو بەرێک و پێکی شایەتیان
لێ دەدا، بەلگەو بیانویان بەدە ستەووە ناهێلێ، بەلگەیان لە سەر را ست دەکاتەووە،
قورپان بەدەمدا دەداو بۆریان دەدا تۆش دینین ئەو موخەمەدا! دەتکەینە شایەدو
گەواھیدەر بەسەر ئوممەتەکەتدا، شایەتیان لێ دەدا جییان کردووە، جییان وەلام
داویتەووە، چون لەگەڵ پەيامەکەیی تۆدا ھەلس و کەوتیان کردووە، جا تۆ ئەو کاتە
رێزو نرخیی خۆت دەزانێ و بۆت دەردەکەوێ چە ند لای خودا رێزداری. ئەو
پیغەمبەر! ئێمە قورئانمان بۆ سەر تۆ نازل کردووە رونکەرەووی ھەموو شتێکە،
ھەر چی ئادەمیزاد پێوێ ستیان بێ لەژانیاندا لەرێنمونی و رێکخ ستنی کۆمەل و
چۆنیەتی ھەلس و کەوتیان لەگەڵ یەکتری دا لەم کتیبە پیرۆزەدا بەیان کراوە، ئەم
قورئانە رێنمونی و رەحمەت و فەرپو مزگینیییە بۆ مو سولمان، بۆ ئەوانەیی بڕوای
پێ دەکەن و بەپێی ئەو بەرنامەییە ھەلس و کەوت دەکەن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٠﴾ فصلت: ٤٠

په يامنيک بؤ هه موو ئه و که سانه ي مولحيان! له م ئايه ته رابمينن و لني
تبيگه ن ئه م به لينه مه ترسييه ي له لايه ن په روه ردگار ه وه ده کان ده کات
به ئاو! له کو تايدا ده لئيت... ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٠﴾﴾

((بيگومان ئه وانه ي روو له حه ق و مرده گيرن، قورئان له پله و پايه ي خوي
داده مبه زينن و گوړانکاري تيدا ده کهن، بروا به حيكمه ت و ده سه لاتي خودا
له بونه و مرده ناکهن، ئه وانه له ئيمه شاره و نين، پييان ده زانين: ناگامان
له هه لس و که وتيانه، تو له يان لي ده ستينين، ناهيلين ئاو بويان سه رب چي.
ئهمجار جوړي تو له ستانده که و سزادانه که يان دياري ده کاو ده فهرموي: ناي
که سي روژي قيامه ت به تو پزي تور بدر يته ناو دوژه خه وه و له تو له ي
به دروخ ستنه وه ي پيغه مبه ردا سزا بدر ي، حالي با شتره يان ئه و که سه ي
روژي قيامه ت ديته ساري مه ح شه ره وه و دنيا يه له سه ره نجامي خوي و
ئهمينه له عه زاب؟ بيگومان چون يه ک نين و ناخري نه تاي ته رازوي يه کتره وه!
ده ي که و ابئ به ويه ستي خو تان چي ده کهن بي که ن، دنيا بن خودا به کردار و
ره فترتان ناگادار و بينايه و هي چي لي گوم نابئ، به گو يره ي کرده وه کانتان
پاداش و سزا و مرده گر نه وه، چاکه به چاکه خرابه به خرابه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١﴾ آل عمران: ١٩

ئىسلام پىك هاتووه له:

پاستگويى، ئارامگرى، چاكه كارى، دلسوزى ، شكۆ ، هيز پاراستن،
 پهله نه كردن، لىبوردن، هاوكارى، شهرم، كار كردن، سۆز، نهرمى، هيو
 بوون، داوین پاکی، سوپاسگوزارى.

خاکی بوون، ئەمهك، نهینی پاریز، دادگهري، خوشهويستی، خو
 نهويستی، ئاشتی ويستی، خوشنوودی، بهخشندهیى.

چاكه كردن.

دلسوزى.

شكۆمهندى ، هيز.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ الإخلاص: ١ - ٤

بوخاری و موسلیم دهگیریتته وه که پیاونیک هه بوو هه میشه سورتهی
(الإخلاص) ی دهخویند.

لینان پرسى: بؤ واده که یت!

وتى: چونکه نه و باسى سیفته تی خودای په روه ردگار دهکات، منیش
هه ز دهکه م بیخوینم.

په یامبهر (ﷺ) فه رموی: پئی بلین خودای په روه ردگاریش نه وی
خوشده ویت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
 نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
 وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ النمل: ١٩

دەتەوئیت رەهۆشتیکى سولەیمانى پەيامبەرت تیا بئیت؟
 نازارى هەستى هېچ مېروولەيەكېش مەدە! تىدەگەیت؟!

زەردەخەنەيەكى لەخۆ شیان هاتى، خىرا ئەم دېمەن و روداوانە ناخيان جولاند و
 لەخۆ شیان وەلەرزە كەوت. دلى گەرايەو بە لای ئەو خودايەى ئەو نىعمەتەنەى
 پىبەخ شىو، نىعمەتەك: كە خۆى لەخۆى دا موعجىزەيە. پەردە لا بىرنە لەنىوان
 حەزرتى سولەيمان عليه السلام ئەو عالەمە دابراوانە لەخەلكى تر، بۆيە لەناخەو روى
 كرده پەروەردگارو لىي پارايەو. وتى: خودايە! هەموو هە ستم نامادەبەكە،
 هەموو ئەندامەكانم رام بکە بۆ ئەوئى بتوانم سوپاسى نىعمەتەكانت بکەم، خودايە
 زوبان و دلم، هە ست. و دەر و ونم، و شەو ر ستەو كارو كردهووم بىروبو چوئەم، هەموو
 هيزو توانام سەرمەتاو كۆتايى ئەوئەل و ناخىرى هەمووى سەركەرمى سوپاس و
 ستايشى نىعمەتى تىگەيشتن لەزمانى بالندەو گيانلەبەرانى تر بن. سوپاسى ئەو
 نىعمەتەو نىعمەتەكانى تى زاتى بى چوئە بکەم: كە بەمەنت بەخ شىون، هەروا
 ئەو نىعمەتە جۆراو جۆرانەى بەخ شىوتن بەباوكم. كە لەهەموو نىعمەتەكان
 بەرزتر و گرنگتر نىعمەتى نىمان و ئى سلامە. خودايە تۆفېقەم بەدە بۆ ئەوئى بتوانم
 كردهوئى پەسندى و ابكەم تۆ پى رازى بى. خودايە بەفەضل و گەورمى خۆت لەو
 دونيادا بمخەرە ناو بەهە شتى رازاوئى خۆت و لەپىرى پياو چاكان و پىغەمبەران و
 خۆشەويستانى خۆت تۆمارم بکە!

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ﴿١٤﴾
الإسراء: ١٤

هەندىك لە پيشين دەلین:

گەرەترین دادگەرییە کاتیک خۆت دەکەیتە بەرپرسی لێپرسینەوه لە
کردهوه کانت.

((دە تۆماری کردەوه کانی ژيانى دونیات بخوینەوه، بزانه، فرید شتەکانی
لای راست و لای چەپت چیان بۆ نوو سیوی و چیان لە سەر تۆمار
کردوی. بۆ خۆت داد گایی خۆت بکە، جا که نادهمیزاد بۆ خۆی
بەپرسیاریی لە کردەوه کانی خۆی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
 مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ يوسف: ٦٤

((مرۆفی بروادار له کونیکدا دووجار مار نایگه زیت)).

ئیتەر چه زرتی یه عقووب کۆنه برینی گولانه وه و سهر له نوئی یو سفی بیر که وته وه،
 فهر مووی: من نه گهر نه مه تان به قسه بکه م شتیکی سهیره، دلنیابن حال و وزعی
 من نه و کاته ی لی تان نه مین دهم دمر باره ی براهه تان و مگوو نه و حال و وزعه م
 وایه: که کاتی خۆی دمر باره ی یو سف لی تان نه مین بووم بردتان و ئیواره گه رانه وه
 و تان: گورک خوار دویه تی! ده ی چۆن ئیستا دمر باره ی بونیامین لی تان نه مین به م؟!
 من خودام به سه بو پارێزگاری کورمه که م! نه و با شترین پارێزهر و چاودیری کاره،
 خودا له هه موو کهس به رهحم تره، سۆزو به زمیی زۆر له وه فراوانتره که پاش نه و
 ناخۆ شییه ی به هۆی یو سف وه تو شم بوو، توو شی ناخۆ شییه کی تری له و جوهره م
 بکاته وه، من ته وای بتمانم به خودای خۆمه و پشت و په نام ههر نه وه کاری خۆم
 به نه و ده سپیرم! ههر نه و به زمیی به جهرگی هه لقر چاوم دادی و رحمم پی دمکاو
 به سه لامه تی بۆم دینیته وه! نه مه نیشانه ی نه ومیه: که چه زرتی یه عقووب له بهر
 ناعیلاجی و پیوی ستیان به خوارده مه نی رازی بوو به نارده نی بونیامین له گه نیان دا،
 به تاییه تی که هیچ دیارده و نی شانیه کی وای هه ست پی نه کرد براهان رقو
 کینه یان له گه ل بونیامین دا هه بی!

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ الشرح: هـ

خودای پهروهردگار فهرمووی لهگهل (مع) نهی فهرموو (بعد) دواى،
خوشهويستان بير لهم ئايهته بکهروهه و لى پابمینه!
ئهم ناخوشییهى ئیستا تیايدان ئاویته و بهستراوتهوه به خوشییهک..
دلنیا به که باش دهبيت.

((بیگومان لهگهل ئهو تهنگانه و ناخو شیانهی لهوهپیش هاتوونه ریت
فهرهحی و خوشی ههیه، لهدوا تهنگانه، ئازادی و خوشی ههیه. بیگومان
لهدوا ناخوشی خوشی ههیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
 رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾ الأنبياء: ٩٠

یه کییک له هۆکاره کانی خوشی دواى نه هامة تى ئەم ئایه ته که پیت
 ده لیت

په له بکه ن له پیشخستنی چاکه کان بۆ خوشنو و دکردنی خودای ئاسمان
 و زهوی..

بزانه دهستکه وت وو پاشکه وتت له کاتی خوشیدا سودی بۆ ته نگانه ت
 ده بیت

په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرمویت: "له خوشیدا خودا بناسه، خوداش
 له کاتی ته نگانه دا تو ده پاریزیت".

ههروهها په یامبه ر (ﷺ) ده فهرمویت:

"هه رکه س پئی خوشه خودا له کاتی ته نگانه دا به فریای بکه ویت، با
 له کاتی خوشیدا زور نزا بکات".

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ

رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

الأنبياء: ٩١

خودای پهروهردگار زور باسی مریه می کردووه، یه که سه ر که خه لک
ناوی ده بیستیت ده لاین ئه و داوین پاکه، بویه داوین پاکی گه وره ییه بؤ
ئافره ت و هیز و شکومه ندی و سه ربه زی پی ده به خشیت.

((ئهی پیغه مبه رﷺ چیرۆکی مریه م بؤ گه له که ت بگیره وه، ئه و مریه مه ی
خوی له هه موو پیاویک پارا ست، نه به چه لالی و نه به چه رامی نه یه یشت پیاو
لی نزیك ببیته وه، له گیانی خۆمان گیانمان به بهر عی سادا کرد له ناو سکی
دایکی دا. واته له و گیانه ی: که ته نیا به فه رمانی ئیمه په یدا بووه و له ناو
درو ستر او هکانماندا زیاتر تایبه تمه ندی و په یوه ندی به ئیمه وه هه یه. ئیمه
خاتو مریه م و عی سای کوریمان کرد به موعجیزه و نیشانه ی به ده سه لاتی بؤ
هه موو عاقله مندانی بوونه و مر. نیشانه ی ئه و مه یه: که خودا ده سه لاتی به سه ر
هه موو شتیك دا هه یه: هه رچی بیه وی ببی ده بی، هه یچی لی عاسی نابی.))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ
 رَواسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنْ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ
 اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾ لقمان: ١٠ - ١١

يه کیک له سووده کانی تیرامان و ورد بوونه وه له به دیهینراوه کانی
 خودا دانایی ده به خشیت به مروف، باوه ری زیاد ده کات، نارامی
 په روه ردگار بال به سه ریدا ده کیشیت، ئەم په رستشه پیی دهوتریت
 په رستشی بیده نگ، بهنده به ئەجامدانی پاداشت وه ریده گریت، ده رگای
 زانست و زانیاری بو ده کریته وه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ القصص: ٦٨

عومەرى كورى خەتاب دەفەرمویت: ھەموو چاکە و خێرىك لە خوشنوودیدایە، ھەتا بۆت دەكریت خوشنوود بە، ئەگەر نەت توانى نارام بگرە.

((واتە، با ئادەمیزاد بۆ خۆى بەراوردیك بكە، بابۆى دەربكەوئى و بزانی، ئەوھى لای خودایەو پە سەندەو با شە ئەوھ ھەلبزێرى و ئەوھ تەرجیح بەدا بە سەر نازو نىعمەت و كالاى دونیایى دا. چۆنیەتى بەراوردیەكە بەم جۆریە: ئایا كە سىك نىمانى بەنامەى خودا ھىناوھو برۆای بەوادەو بەئینى خودا ھەبەو دنیایە: كە خودا بەفەضل و گەورەبى خۆى لەپاداشى كردهوھى چاكى دا نازو نىعمەتى بەھە شتى پى دەدا، ئایا وەكوو كە سىك وایە كافر و بەدروخەرموھ بى برۆای بەھاتنى قىامەت و وادەو ھەرە شەى خودا نەبى؟ ماومبەكى كورت لەزەمت و خۆ شى دە چىزى و دوایى رۆزى قىامەت لەپىرى سزادراوان دەبى و لەناو ناگرى دۆزەخدا دەسووتىندرى)).

قَالَ تَمَّالٌ: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ ﴿١٦﴾ الكهف: ٤٦

چاکه بهره‌وامه‌کان:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ

بویه بهر ناوه ناو نراوه (باقیات الصالحات) چونکه

پاداشتی زور گوره‌ی نه‌براه‌ی هه‌یه

خودایه زمانمان بهر ناوه جوانانه پاراو بکه.

((مال و سامان و کور و نه‌وه زینته‌ت و جوانی ژ یانی دونیان و زینته‌ت و شه‌وکمتی ژ یانی قیامت نین، ژ یانی دنیا که‌مخایه‌ن و زوو به سهر چوو، که‌واته مافی نه‌ومیان نیه بکرینه نامانج و مه‌به ست و پشتیان پی ببه ستری به‌غایه و ناکام ح سیب بکرین! ههر چه‌نده ناپینی نی سلام جله‌وگیری له‌وه ناکات که له چوار چیوه‌ی را ست و ره‌وادا خوش بوید سترین و گرنگیان پی بدری، وه‌لی ههر شتی به‌رده‌وام نه‌بی و زوو به سهر ب چی و به‌زوویی تیپه‌ری نابی گرنگی پی بدری و بکرینه مه‌به‌ست و نامانجی سهر‌مکی! نه و کرده‌وانه‌ی با شن و په سندن و پادا شت و به‌ره‌میان ده‌مینیت‌ه‌وه و بو هه‌تا هه‌تایه سوودبه‌خ شن نه‌وانه لای خودا با شن و له‌روژی دوایی دا پادا شتیان هه‌یه، نه‌وانه شوینی هیوان و خاومنه‌کانیان سویدیان لی دمبین)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴾ ﴿٤٧﴾ الكهف: ٤٧

واگومان ده بهیت توانای نییه ئاواته کانت بهدی بهینیت؟!

ئمه له دهسه لاتی خودا دووره

گومان ده بهیت ناتوانیت وه لامی داواکارییه کانت بهدی بهینیت و،
ناتوانیت ئه و تهنگانه یهت له سهر لابه ریت،

تکا کانت بهدی ناهینیت؟!

به لی ده توانیت!

هوشیار بن

ئوه به دیهینه ره

ئهی بهنده کانی (الله)!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَفَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ
 وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِي هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا
 أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴾ ﴿٤٩﴾ الكهف: ٤٩

هموو ئه وهی کردووته، ئه وهشی هیشتا نه تکر دووه و دهیکهیت له
 رۆژی دوایدا دهیبینیته وه! کرده وهی باش ئه نجام بدهن! بۆ ئه وهی له
 رۆژی دوایدا ئه نجامی جوانتان دهست بکهویت! خودا دادپهروه ره و
 ستهم له هیچ بندهیه کی ناکات.

((دەفتەرو نامە ی کردەوه کانتان به سەردا دابەش دەکری و ئهوی خواپەر ستو
 کردار باش بووه نامە ی عەمەلی دەخریته ده ستی را ستییەوه، ئهوی بێدین و
 کافریش بوو بۆ نامە که ی دەخریته ده ستی چه پیه وه، چییان کردوه له چاکه و
 خراپه له کرده وهی گه وره و پ چوک دیته وه ریگیان و به چاوی خۆیان ناکامی
 کرداره کانیان دەبینن! ئەتۆ دەبینی تاوانبارەکان دەتر سن له وهی نوو سراوه
 له نامە کانیان داو به ترس و له رزه وه سهیری ده کهن و به نا چاری ده یخویننه وه،
 هاواریان ئی هه ئدهستی و ده ئین: ئه ی هاوار بۆ خۆمان و مالتویران خۆمان ئه وه چیه
 ئەم کتیبه؟! ئەم دەفتەرو نامە ی عەمەله هیچ تاوانیکی گه وره و پ چوکی پا شگۆئ
 نه خ ستوو، هیچ کرداریکی دونیای ئیمه ی نه بواردوه، هه موویانی تۆمار کردوه!
 هه رچی گو توومانه، هه رچی کردوومانه تییدا نوو سراوه و شی کراوته وه. هه رچی
 له دونیادا کردویانه به وردو درشتی یه وه له نامە که دا له به رده میان دا ناماده و حازه،
 کهس ناتوانی ئیدکاریان ئی بکا، کهس ئەملا و ئەولای بۆ ناکری، دان
 به تاوانه کانیان دا دەنین و سزای عادلانه ی کرده وه کانیان پرا و پڕ ومردەگر نه وه
 خودای تۆ ستهم له کهس ناکا، هه موو کهس به پیتی کرده وه کانیان سزاو پادا شیان
 دەدریته وه! حوکم و برپاری په رومردگار هیچ سته میکی تییدا نه)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿ ٣٧ ﴾ الكهف: ٣٧

هه جاریک خۆت به گهوره زانی و شانازیت به خۆته وه کرد و خۆت له خه لکی دیکه به گهوره دانا. بیر لهم ئایه ته بکه ره وه لهم ساته به دواوه نه م دیره له ناختدا دووباره بکه ره وه:

((هه رگیز له خۆبایی نابم و خۆم به گهوره نازانم؟!)).

((هاوه له خودا ناسه که ی له حاله تی گفت و گو له گه ل کردن دا پئی گوت و نامۆزگاری کرد و سه رزمه شتی کرد وتی: مالمویران! تو بۆ واز له و بیرو باومرپه بو چه ی خۆت ناهینی و نایه سه ر رینبازی هیدایه ت و خوداپه ر ستی؟ نه وه چۆن تو ریگه به خۆت دمه دی برپوا به و خودایه نه که ی که له گل باوکی تو ی به دیهیناوه؟ بنه مای ئیوه که باوه نادمه له گل درو ستی کردوه، نه مچار چین له دوا ی چین نادمه میزادی لی که وتوونه وه! ههروه ها خۆراکی ئیوه و نازه ل و گیانله به رانی به گ شتی له دانه ویله پهیدا ده بی، بزئوی دره خت و رومکیش له گل و ناو ده سته به ر ده بی! نه مچار نه م خۆراکه ده بیته خۆین و به شیکی ده بیته تو ماو و مندالی لی به دی ده هینری، نه مچار ورده ورده گه شهت پئی ده کا پیت ده گه یه نی تا ده تکاته پیاویکی ریک و پیک و نه ندام ته واوو بی عه یب. نه م شیوه جوانه ت پئی ده به خ شی! ده ی ئیوه چۆن ئینکاری هه بوونی خودایه ک ده که ن که به دیهینه رو په رومرد گاری ئیوه یه؟ نه شانهمکانی درو سته بوونی ئیوه به لگه ی هه بوونی نه وه، هه ر که سیک به وردی له خۆی و نادمه میزادانی تر ورد بیته وه به نا سانی خودای خۆی ده نا سی و برپوا به هه بوون و به ده سه لات و زانایی و دانایی نه و زاته ده کا)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتِكَ قُلْتِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ الكهف: ٣٩

هه رشتتیکت بینى سه رنجى راکیشایت بلئ: (پاک و بیگه ردى بؤ
 دهسه لاتى خودا). هیچ زیانیک ناکهیت نه گهر جوانییه کی په روه ردگار
 ببینیت و نزاى پیت و به ره که تی بؤ بکهیت.. چا و چنوک مه به،
 چا و چنوکى ئازار به خشه بؤ خوټ و، زیان به برا مسولمانه کهت
 دهگه یه نیت.

((نه وه بؤ چی کاتیک چویه ناو باغه که ته وه و له دیمه نه کانت روانی سوپاسی
 خودات نه کرد؟ با نه و کاته ی چویته ناو باغه که ته وه بتگوتایه هه ر شتی
 خودا مه یلی لی بی هه ر نه وه دمبئ و ئیش نه وه یه خودا بیکا، هیچ هیزو
 توانایه ک نیه جگه له هیزو توانای خودا ... واته: ئیعترافت به وه بگردایه:
 که هه ر چی هه ته له مال و سامان و باخ و ک شت و کالی جوان و دره ختی
 تیک چرژاوو کاندیاوو جوگا و جو بار، هه مووی له خودا وه یه و نه و بی
 به خشوی و سوپاست بگردایه؟!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا
 أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ
 بِرَبِّي أَحَدًا ﴿١٢﴾ ﴿ الكهف: ٤٢

گه وره ترين زیان، بیزاراوترین تاوانی مه زن، گه وره ترین گونا،
 نزمترین کار، بریتییه له:

((هاوبه شی دانان بو خودای به دهسه لات))

هاوه لدانان بو په روه ردگار بنچینه ی هه موو شتیکه، یه کتابه رستی
 بنه مای ناردنی په یامی مروفایه تییه، تاجی سه سه ری مروفایه تییه،
 کوله که ی هه موو چاکه و باشه یه که.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَمْ تَكُن لَّهُمْ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ

مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ الكهف: ٤٣

تهنھا ھۆگری خودا به

تهنھا ئه و سهرخه ره

ئه گهر به تهنھا بوویت له گهل ئه و ده بیته کومه ل

ئه گهر ئه وت نه بیته کومه لیش بیت هر به تهنه ایت

تهنھا ئه و کاته تو به هیزیت که له گهل خودا بیت.

((هیچ تاقم و گروھیک نه بوو جگه له خودا یارمه تی بدن، کور و خزمه تکار و
هۆزو ده ست و پیوه ند به فریای نه که وتن، وه کوو به ته ما بوو واد مر نه چوو،
کهس به هانا یه وه نه هات، کهس نه بوو نه هیئاً ح باخه کانی و یران ببنا
بوخوشی ده سه لاتنی نه وه ی نه بوو تو له ی خودا بگیریته وه و بهرگری له خوی
بکات)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنْ
السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾ الكهف: ٤٥

بؤچی خودا ژیانی دونیای به ئاو چواندوووه؟! چونکه ئاو له یهک
جیگه دا نامینیتته وه! دونیاش له سهر یهک حال و شیوه نامینیتته وه. پاک
و بیگه ردی بؤ پهروه ردگار ئه گهر نموونه یه کمان به شتییک بؤ
بهینیتته وه به وردترین و جوانترین شیوه بؤمان باس دهکات.

((نهی موحه ممه دا! به نموونه و مه ئهل په نندیکی تر بؤ مو شریکه کانی قورمیش و
خهلکانی تریش لی بده، په نندو مه ئهل بؤ ئه وانه بیینه ره وه: که شانازی به مال و
مندال و عه شیرمت و بنه ماله ی خو یان به سهر مو سولمانه هه ژارمکان دا دمکه ن،
نموونه یه کیان بؤ بیینه ره وه هیچ و پو چی دونیا و که مخایه نی و زوو به سهر چوونی
روون بکاته وه، په نندو مه ئهل به شتییک بیینه ره وه و مکوو ژیانی دونیا جوان و
شیرین و که مخایه ن بی، نه و نموونه و مه ئله ش و مکوو شیوه ی بارانییک ودهایه
له بهرزیای یه وه دمینیترینه خواری، پاش ماومیه ک نه و هه موو روک و گزو گیایه ی
زوی بی دمروئی و تییک ده چرژئی دیمه نیکی جوان و قه شهنگ پییک دههینن، نه مچار
زور به خیرایی نه و هه موو گیا و گزو روکه ناسک و جوان و شیرین و رازوانه دمبه
پوش و په لاش و و شک هه لدمگه رپن، دمبه قانگه لا شک و پل و پوش و با بلاویان
دهکاته وه. په رومردگار به توانا و ده سه لاته بؤ به دی هینان و فه وتاندن، دمتوانی
هه موو حالیک بخولقیینی، حالته ی سه وزی و گه شی بؤ گیا و گزو روک. هه روا
حالته ی وشک کردن و له ناوبردنی نه و دیمه نه جوانه!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
 وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تَطَّعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
 وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ الكهف: ٢٨

هاورپئی خه لکانیک مه که که سه رگه ردانن..

له گه ل براده رینکت داده نیشیت هه میشه خه ریکی باسکردنی پو شاک و
 گه شت و سهیران و پیشه و کاره کانی خو ده کات، وای داده نا باشتترین
 شتی دونیا قازانکردنی مادییه!

له م ساته وه بیربکه ره وه که هاورپیه تی کی ده که یت..

بزانه له م ساته وه نه وه ی هاورپئی ده که یت نه وه خو ته!

متمانه ی پی بکه یت و تو له وه ه موو شت یان هه ندیک شت وه ربگریت..
 بویه..

هاورپیه تی قورئانخوین بکه وهک نه وان قورئان ده خوینیه وه.

هاورپیه تی خوینهر بکه وهک نه وه ده خوینیه وه..

هاورپی هه لگرانی سوننه ت بکه، ده ست ده که یت به زیندوو کردنه وه ی
 سوننه ته کان..

هاورپیه تی زانست خوازان بکه، وهک نه وانت لیدیت..

ھاورییەتی داھینەرەن بکە وەک ئەوان داھینەر دەبیت..

ھاورییەتی گەشبینان بکە، گەشبین دەبیت..

ھاورییەتی خاوەن چاکە و باشە و سوودبەخشان بکە شیوەی ئەوان دەکەیت.. تەنھا لەگەڵ کەسە چاکەکان دانیشە، راویژ بە ژیرمەندان و زانایان بکە.

((بە صەبر و ئارام بە لەگەڵ ھاوھەڵانی ھەژارتدا، خۆت رام بێنە لە سەر ھەلکردن لەگەڵ ھەژاران و مەکوو و مەماری کۆری یاسرو صوھەیب و بیلال و نەبەن و مە سعوود و ھاو وینەکانیان؛ لەوانە ئیوارە و بەیان و ھەموو کات و ساتیک سەرگەرمی خودا پەر ستین و خەریکی ذیکرو یادی خودان! لەگەڵ ئەوان دانیشە و کۆر و مەجلیس بێ سەتە! ئەو موحەممەد! چا و لەھاوھەڵانت لامەدەو چا و مەبەرە لەکۆبونەووە و مەجلیس گرتن لەگەڵ دەوڵە مەندە مەھورەکان، ھەول و تەقەلای ئەو مەدە؛ واز لە مان بێنی و ئەوان رازی بکە! بەھیوای ئەو ئیمان بەینن! وریابە و نەکە ئیطاعە ئێوانە بکە؛ کە دلیانمان غافل کردووە لەیادی خۆمان. نەکە بەق سە ئێوان، مو سولمانە ھەزارەکان تەرە بکە! ئێوانە بەھۆی کردووە نا شیرینی خۆیانەووە بەو سستی خۆیان ریگای گومرایییان گرتووە و سوورن لە سەر بەردەوام بوون لەسەری! بەھۆی دونیاوہ ناگایان لەنایین و خودا پەرستی نیە. زیدمەروی دیمکەن لەکردمەووە ھەلس و کەوتیان، شوین ھەوا و ئارمزوی خۆیان کەوتوون، بەجوانی و رازاومیی دنیا ھەلخەلەتاون، مال و سامان و لەشساعی و قسە رۆیشتویی بۆغرای کردون!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾ ﴿١١٨﴾ ص: ٩

گنجینهی خودای گوره و میهره بان له بن نایهت!

هرچه ند داواکاریه کانت زوربن لای خودا که من

به ناوه کانی: به خشنده و خوشه ویست (الوهاب، عزیز) بانگی بکه و
هاواری لی بکه تکای لیتکه، چونکه

هموو داواکاریه کان لای خوشه ویست به دست دهه نیریت، هرچی له
به خشرت بویت ئاسانی دهکات بویتان!

همیشه بلی: (یا عزیز، یا وهاب).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ
تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿١١٨﴾ التوبة: ١١٨

ئهم ئایه ته باسی حالی زورینهی ئیمه دهکات، وهک ئه وه وایه بو ئه وان
دابه زیوه و هاتوووه بو ئه وهی برینه کانمان تیمار بکات و مهینه تی
پوژگارمان له سهر ئاسان بکات...

ئارامبه.. خودا ده تناسیت، ئه وه تا خودای میهره بان باسی حالی تو
دهکات، ئه گهر تو نیگه رانیت

ته نها په نا بو ئه و به ره

ئه و چاره سه ره

خودا نوشدارمانه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ وَتَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ النساء: ۳۲

سوفیانی کوری عوبینه دهفه رمویت: ((داوای هرشتیکم کردوه پنی داوم)). خودایه ئیتمه داوی چاکهت له گهنجینهی له بن نهاتوو لی دهکهین.

((ئاواته خوازی نهوه مهبن که نهو مالو سامانهی خودا داویتهی به همدئی کس بدرایه به ئیوه، چونکه نهوه حه سوودی و به خیلییه، نهو مالو ریزه که دراوه به برئی کس دابه شکردنیکی خوداییه به دانایی و زانایی خوی دایناوه بوهر که سنک به شیایوی خوی بو داناوه، هرکه سه به گوپرهی شان و شکوی خوی مالو سامان و ریزو شکومهندی داوتی. پیاوان به شی خویان همیه لهوه که بهرمنجی شان و عمرهقی ناو چهوان په یدای ده کهن، نافرته تانیش به گوپرهی همون وتیکو شانیان به شی دیاری خویان همیه، همدوولایان له بهروبوومی خمبات و تیکو شانی خویان دهخون. داوا له پهرومردگار بکهن نیح سان و نیممتهی خویتان به سهردا برپیزی، چیتان دهوی داوای لی بکهن، نهگمر مهیلی لی بی دهتانداتی، گهنجینهی خودا پره و هیچ کاتی خالی نابی، ئاواته خوازی نهوه مهبن بهشو و باری خه لکی تر بدرئی به ئیوه و حه سوودی بهکس مهبن. بنگومان پهرومردگار زاناو ناگاداره به سهرهموو شتیکدا، دزمانی کی شیایوی نهومیه مالو سامان و پله و پایهی دونیای بدریتی، کی شیایوی نهومیه هزار بی، کی شیایوی نهومیه که پله و پایهی قیامتهی بدریتی رام بکری بو کارکردن بو بهده ست هینانی پله و پایهی قیامت، کی شیایوی نهومیه ریسوا بکری و همون و تمه لای کاری خیر نهدا.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ

يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ القصص: ٢٢

((نزای موسایه له پهروهردگار بؤ ئه وهی رینموونی بکات بؤ دین و دنیا، خودای به خشنده هرچی ویست پنی به خشی، کردیه به یه کیک له په یامبهره هره گوره کان، بویه توش دهست به ئاوهزی خوته وه بگره و جگه له خودا له هیچ کهسی دیکه مه پاریره وه و تهنها له و داوا بکه، دینداری به پاکی و دلسووزی بؤ ئه انجام بده، ئه سته مه کانت بؤ بهدی ده هینریت)).

((کاتیک موسایه رینگای مه دیه نی گرته بهرو پایته ختی فیرعه ونی به جی هیشت، وتی: هیوادارم خودا به فیه ضلی خوئی رینگای راست و کورت و ئه مینم نیشان بده، له نیوان سی رینگادا رینگای ناوهرآستی هه ئبژاردو دریزه ی به رهوی خوئی داو جار جار پر سیاری رینگای له هه ندی کهس ده کرد؛ کهتوو شیان ده بوو...)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن

يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ القصص: ٢٢

له قولایی ئه و ده ریادا کاتیک شه پوله به رزه کان به راست و چه پیدا
ده برد، به ره و ناو ده سه لاتی سته مکاری فیرعه ون!

خودای گه وره گه راندیه وه بو ئامیزی.. گه شته وه به ردهم لیدانی دلی
دایکی!

تو له وه گه وره تر تاقی کراو یته ته وه؟!

بزانه..

هر کیشه و نه هامه تیبه کت هه بوو به دلنیا ییه وه خودا لای ده بات.

قَالَ تَعَالَى ﴿ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَن نَرِيكَ وَلَٰكِن نُنظِرُ إِلَىٰ الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ ﴿ الأعراف: ١٤٣

دانایی خودای په روره دگار بو بهنده کانی نه و په هه رشستیکی پی نه دا چاکه په بو بهنده کان، چونکه

نه مهش له میهره بانی په روره دگار بوی، بیبه شکردنی بهنده کانی له هه ندیک به هره مندی لابر دنی هه ندیک خراپه په بوی، نه مهش به خشنده بی خودایه که ده په ویت

خراپه و شه رانگیزی به کان له بهنده که ی دور بخاته وه و به باشتر قهره بووی بکاته وه.

بویه به موسا ده فهرم ویت:

﴿ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَىٰ النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَ لَمِنِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ ﴿ الأعراف: ١٤٤

قهره بووی کی زور که وره په !!

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ الحديد: ٢

به باشی بیخویننه وه و هه موو پوژیک له دلتدا دووباره ی بکه ره وه...
چونکه دلنیا به هه موو ئه وه ی که داوا ی ده که یت له سه ر
په روه ردگار زور زور ئاسانه و گرانی تیا نییه...
بویه ئارامبه...

((هر بؤ خودایه خاوه نیستی و فه رمانه روایی ئاسمانه کان و زهوی، بهوی سستی
خوی هه لایان ده سورپینیی و گورانکار ییان تیدا ده کا، ده سه لاتی ره هاو
بی سنووری هه یه، کهس نیه هاو هل و هاو شانی بی، کهس ناتوانی ته گهره
بخاته نیش و کارییه وه، فه رمانی ره وایه و ده بی بیته جی، جگه لهوی سستی نهو
هیچی تر نایه ته دی، ژیان ده به خشی و زیندوان دهرینیی، ژیان ده خو لقی نیی و
مردن وه دی دینیی، ئه ندازه ی ژیان و ته مهن بؤ هه موو زیندوموریک ده کا،
کاتی مردن بؤ هه موو گیانداریک ته قریر ده کا. نهو زاته به سه ر هه موو
شتیکدا به تواناو به ده سه لاته. هه رچی بییه وی بیی ده بی، هه رچی نهیه وی
نابیی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ﴾ طه: ١٣

ئەي ئەوانەي سەرقالن بە قورئانەوہ..

ئەم کارەي تۆ کارێکی سەرپشک کردنە، خودا ھەمووی کۆ دەکاتەوہ
بۆت

سوپاسی ئەو بەھەرەمەندییە ناوازیە پێی بەخشیویت..

خۆشەویستان پێویستە لە قورئان رابمێنن..

سەیری چواردەوری خۆت بکە!

ھێندە بە دنیا سەرقال بوون قورئانیان لەبیر چووہتەوہ!

ھێندە دنیا مەدھۆشی کردوون بوونەتە بەندەي دار و دۆلار!

ھەندیکي دیکە سەرگەرمي بیداری شەوان و رابواردن و بەدکردارییە!

بەلام تۆ؟!

بەردەوام چاوت لەسەر قورئانەکەتە، ئایەتەکانی دووبارە دەکەیتەوہ تا
لە ناو سنگدا رەگ دابکویتیت!

ئەم ئایەتەت لەبیر بیت: ﴿وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ﴾

سوپاسی خودا بکە لەسەر ئەو بەخشش و بەھەرەمەندییە، کاری
لەسەر بکە، بەسە خودا پشتیوانت بیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ
 مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾ التوبة: ٧٢

هیچ شتیک هیندهی خوشنوودی پهروهردگار گوره تر نییه، نه نانه ت
 روشتنه بهه شتیش،

چونکه به خشش و جوانییه کانی بهه شت کم و کورتی تیا به: (أهل
 علیکم رضوانی)

خودای پهروهردگار بانگی بهه شتییه کان دهکات!

دهلین: له خزمه تتداین ئه ی پهروهردگار مان!

دهفرمویت: ئایا خوشنوود بوون؟!

دهلین: چون خوشنوود نه بین، ئه وه نه ت به ئیبه به خشییوه به هیج
 بهنده یه کی دیکه ت نه به خشییوه؟!

خودا دهفرمویت: من له وه باشترتان دهدهمی؟!

ئهوانی دهلین: چی له وه باشته ره؟!

دهفرمویت: خوشنوودی خومتان پی ده به خشم، له دوا ی ئه م ساته وه
 هرگیز توره نابم لیتان.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
 بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ
 أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ الحجرات: ١٢

ئاگادار به هه رگیز تو مهت به کهس نه که یت!

مه کحود ده گنریتته وه:

پیاویکم بینی نویتزی ده کرد

هه رجاره ی ده چووه رکوعه وه

یان سوژده ی ده برد ده گریا!

و تم نه وه پوو پامای ده کات!!

بو ماوه ی بهک سال نه م ده توانی بگریم.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ طه: ٢٥

پیشہ و شافیعی دەلیت:

زۆر جار خودا که سینک تاقی دەکاتەوہ

تەنہا لای خودا دەرگای دەر باز بوونی ھەیە

کاتیک باسی نە ھامە تیہەکانی دەکات کۆتایی نایەت

بەلام لە کاتیکدا پزگاری دەبیت کہ گومانەت وابووہ پزگاری ناییت

خۆشەویستم گەشبین بە

چونکہ خودا چاکە ی بۆ تۆ دەویت..

بۆیە تۆش ئارام بە..

((موسا ﷺ ووتی: خودایە: سینگم فراوان بکە دل و دەروونم بەھێز کە بۆ
دەرگرتن و ھەلگرتن و گە یاندنی ئەو پە یامە، بە دلیکی فراوانەوہ بە
بروایەکی پتەوہوہ بتوانم ئەو پە یام و سروشە بگە یەنم. بیگومان ئەو نەرکە
نەرکیکی قورس و کاریکی گەورە یە پیویستی بە یارمەتی تۆ ھە یە)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ
 عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
 طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ
 لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿ ١٨٤ ﴾ البقرة: ١٨٤

ههركهس كه متهرخه می بکات تیایدا وهک ئه وه وایه چهند مانگیك
 ژیاوه

بهلام تیایاندا مانگیکی زور پیروز و پر بهرکه ته تیایه

پوژهکانی زور که من و کاتهکانی زور کورتن

بویه کوششی خوتی تیدا بده

پهله بکه و دهس تپیشخه ری بکه بو بهرکه وتنی لیخوشبوونی
 پهروه ردگارت

ئه وهی چاکه کاره با له و مانگه دا زیاتر چاکه بکات

داوای چاکه ی زیاتر له دهروونتان بکه ن بو خودا

مانگیکه زور گهنجینه ی چاکه ی تیایه

چهن دین شهوی پر به هایان تیایه

شهوی قه در پاداشتی هه زار مانگی هه یه

دهسکه وتیکی باشه بو هه رکهس تیایدا بژی

ئەمە دەرفەتلىكە و لە دەستى خۆتى مەدە، خۆت سەرقال بىكە بەو
چاكانەى لە خوداى پەروەردگار تىزىك دەكاتەوہ...

داواى سەركەوتن لە خودا بىكە و، پشت بەو بىەستە، ھىوات بەو بىت،
ھىچ پەنايەك نىيە

جگە لە پەناى پەروەردگار.

((رۆژانى رەمەزان كە فەرزكراوہ لە سەرتان تىياندا بەرپۆژوو بن، چەند
رۆژىكى ديارى كراون، ژمارەيان دىماندى، پەروەردگار لەرووى رەحم و
بەزمىي خۆيەوہ ھەموو رۆژوہكانى سالىان زۆربەيانى لە سەر واجب
نەكردووين، بۆئەوہى بتوانين فەرمانەكەى جىبەجى بىكەين. ئەگەر يەكئىك
لەئىوہ نەخۆش بوو يان لەسەفەردا بوو، نەيتوانى بەرپۆژوو بىو رۆژووہكەى
شكاند ئەوہ پىويستە داواى چاكبوونەوہى لەنەخۆشى يان گەرانەوہى لە
سەفەرەكەى رۆژووہ خوراوہكانى بگريتەوہ، نەخۆشى و سەفەر دىبنە عوزرو
بىانوو بۆئەوہى موسولمان تىياندا بەرپۆژوو نەبى)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلاًّ مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ

اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ النساء: ١٣٠

ته نانهت له جيا بوونه وهدا! له زيان پيگه شتندا!

بلى: رهنگه خيرىكى تيا ببيت، تو چوزانيت، رهنگه خودا شتى باشتري وههاى له چاره نووس ببيت تو هه رگيز پيش بينيت نه كردوو و، له بهرنامه يشتدا نه بووه، دانايى خوداي پهروهردگار زور گه وره تره له دانايى مرؤف، نه وهى خودا بوى داناويت نه وه باشتري له وهى گومانت هه بوو، نه وهى كه پيت ده به خشيت له سهروو نه و شتانه وهيه كه ويتات كردوو، دوو دل مه به، نه وه پهروهردگار، بويه نارام به..

((نه گهر ليك جيا بوونه وه، نه نافرته كه وازى له برئ مال و دارايى خوئ هينا نه پياو كهش له هه لوئ ستى خوئ زيوان بووه وهو كار گه پشته نه وهى ده ست ليك بهردمن نه وه دنيا بن هيچ لايان پهكى ناكه وئ به لكوو پهرومردگار هه ريه كه يان له وى تريان بي ناتاج دهكا، به لوظفو كه رمى خوئ بو پياو كه نافرمتيكي با شتر دمره سيني، بو زنه كهش مي رديكى چاكتر پهيدا ده بي، له باره ي بزوو مال و دارايي شهوه خودا ههردوو لايان بي نىحتاج دهكا! پهرومردگار رزقو روئى دمرى هه موو گيانله بهر يكه گه نجينه ي فراوانه و هه رگيز كو تايى نايه. دانايه له نيش و كاره كانيدا، له هه موو روويه كه وه له باره ي درو ست كردن و ده ست رهنگيني و شهريعت دانان و هه لسوراندى بوونه و مرو پاداش دانه وهو تو له سهندنه وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ﴿٤٩﴾ القمر: ٤٩

کاتیک مروّف تووشی شکست دهییت دهیداته پال قهزا و قهدهر...
به لام کاتیک سهرده که ون یان دهیبه نه وه یان شتیکی ئەستهم بهدی
دههینن، زور له وانه بروایان وایه
ئەو توانیویه تی ئەو شته ئەستهمه بهدی بهینیت و، ئەو تاکه که سیکه
که ئەستهمی
لا نییه!

ئەمانه چۆن ریگه به خویان ددهن بهو شیوهیه بیر بکه نه وه؟!
چۆن بیر له سوپاسگوزاری پهروهردگار ناکه نه وه؟!
ئەگەر شتیکی ئەستهمت ئەنجامدا ئەوه بلی هیچ شتیکی بو خودا
ئەستهم نییه، نه ک هیچ شتیکی بو من
ئەستهم نییه!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣١﴾ الروم: ٢١

خۆشهويستی واته: وابهسته بوونی دل بهو په یوه ستنامه یه وه هرچهند
ماوه یه کی زوریش تپه ریبت...

خۆشهويستی واته: مانه وهی دل له سه ر پاراستنی یاده وه ریبه
جوانه کان هرچهند
نیوه نیشیان زور بیت..

خۆشهويستی واته: مانه وهی دل له سه ر دلسوزی هرچهند چه ندین
پووخسار و شیوهی مرؤف هاتیته به رده ستمان..

خۆشهويستی واته: ناوی خۆشهويسته که ت له سه ر دلت هه لکولیت تا
ئه وکاته ی له لیدان ده که ویت،

له گه ل ئه و که سه زیندوو بیته وه که خۆشت ده ویت.

ده زانیت؟!

قَالَ تَعَالَى: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِخْلِقَ الْإِنْسَانِ

ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ النساء: ٢٨

مرۆف له بهردهم ئافره تاندا لاوازه، ئاراميان له سههر ناگرن.. پياو
زۆرتر پيويستی به ژنانه، به لام ژن وانیه.

وهکیعی کوری جهراح دهلیت:

ئافره تان ئاوهزی پیاوان دهبن، باشه ئیدی له مه لاوازر چیه؟!

((پهرومردگار به ناردن و دانانی ئه و حوکمانه، به و فهрман و نههی و
ئامۆژگاریان، دهیهوی ئهرکی سهershانتان سووک بکا! له کاتی ئاتاجی و
پيوي ستیدا مارهکردنی که نیزهکی بۆ حهلال کردوون، ههندیك دهلین:
مانای نایه ته که ئه وهیه: که پهرومردگار هه موو ئهرکیکی بۆ سووک
کردوون و له ئاییندا شتی قورسی ئی داوا نه کردون، ئاده میزاد دروست
کراوه به جۆریکی وا که زه بوون و لاوازه له بهرامبهر هه واو هه وه سدا
خۆرانه گر، به تایبهتی له بهرامبهر ئافره تدا زوو ده ست له خۆ
بهردهدا، عه قلی له لای خۆی نامینی و دلی ئی ده ستیندری و ناتوانی
به رنگاری هه واو هه وه سی خۆی بکا!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
 بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ
 سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ لقمان: ١٥

سه عیدی کوری موسهیب دهلیت:

(ئەو هی چاک بێت بۆ دایک و باوکی به خراپی نامریت)

خودایه بمانگیره به و کهسانه ی که چاکه کارن به رامبه ر دایک و باوکیان.

((ئەگەر به نیلحاجه وه داوایان ل ڤ کردی: که هاوبهش بۆ من دابنی و شتیک:
 که شیایوی خودایه تی نیه تۆ به خودای بزانی، زۆر داوایان ل ڤ کردی و لیان
 تابیللا کردییه وه: که به نه فامی شوین بیرو باوه رپی نه وان بکه وی، به گوپیان
 مه که، لیان قبول مه که و نه و فرمانه یان رت بکه ره وه، به چاکه له ژیان
 دونیادا هه نس و که وتیان له گه ل بکه، ئەگەر پیوی ستیان بوو به مال و سامان
 کۆمه گیان پی بکه، پۆ شاک و بزئیویان بۆ دابین بکه، له کاتی نه خو شی دا هه ول
 بده چاره سه ریان بۆ بدۆزه وه، نازاره که یان له سه ر سوک بکه، ناگات له خۆت بی
 له بواری نایین دا مه بده نی به، ریبازی مو سوئمانانی را ستال بگره به رو په پره وی
 شه ریعت بکه، شوین کوفرو بی دینی نه وان نه که وی! پا شان له قیامه تدا
 نه تۆش و نه وان بۆ لای من ده گه رینه وه، پادا شی نیمان و باوه رپی تۆو سزای
 کوفرو هاوه لدانانی نه وانیش دمه دینه وه، هه وائتان دمه دینی به وه ی کردوتانه
 له خیر و له شه رو پاداش و سزای له سه ر و مرده گرنه وه)).

قَالَ تَمَّالٌ: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾﴾ النور: ٦٠

مه‌به‌ست له چه‌مکی شه‌رم و شکو ته‌نھا پو‌شاک نا‌گریته‌وه! ده‌نگیش شه‌رمی تیا‌یه.. پیکه‌نینیش شه‌رمی تیا‌یه.. کرداره‌کانت شه‌رمی تیا‌یه.. ره‌وشته‌کانت شه‌رم و شکومه‌ندی تیا‌یه. نه‌ی ئافره‌تان ده‌ست بگرن به شه‌رمی خو‌تانه‌وه و، پیداکری له‌سه‌ر بکه‌ن..

((و‌مکوو زانیمان له‌ومپیش فه‌رمانی کرد به‌وه‌ی ئافره‌تان زینه‌تی خو‌یان به‌شارنه‌وه بو‌ نه‌وه‌ی هیتنه‌وه شه‌هوات نه‌وروژین. نه‌مجار لی‌رده‌دا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر به‌یانکردنی حوکمی نه‌وه، که‌نه‌وه ئافره‌تانه‌ی پیرو په‌لۆ بو‌ون و چ‌ه‌زو ئارمزوی پیاوانیان نه‌ماوه، له‌شو و لاریان چ‌رچ و لۆچ بو‌وه‌و چ‌ جوانییه‌کیان پتوه دیار نیه، نه‌وه جو‌ره پیره‌ژنانه‌ چ‌ خراپه‌یه‌کیان له‌ سه‌ر نیه، که‌له‌ناو مال‌دا که‌می له‌پۆ شاک‌ی خو‌یان که‌م بکه‌نه‌وه واته، پۆ شاک‌ی دمه‌روه‌یان دا بکه‌ن، به‌مه‌رجی عه‌ورمه‌تیان به‌دمر نه‌که‌وی و که‌ شفی زینه‌تی خو‌یان نه‌که‌ن. به‌لام نه‌گه‌ر پۆ شاک‌ی دمه‌روه‌یان به‌ سه‌ر خو‌یان‌ه‌وه بی‌لن و داینه‌که‌ن و به‌وه پۆ شاکه‌ پان و پۆره‌ داپۆ شه‌رمه‌وه له‌مال دابنیش باشتره‌ بو‌یان. ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ په‌رومردگار شنه‌وا‌یه به‌ه‌سه‌وه گفتو‌گۆی نه‌وه پیره‌ژنانه‌ له‌گه‌ل پیاوان دا، زاناو ئاگاداره‌ به‌گوه‌ت و گۆی نه‌وه پیره‌ژنانه‌ له‌گه‌ل نه‌وان دا، زاناو ئاگاداری مه‌به‌ست و نیازبانه، هیچی لی‌ گوم نابن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِلَّا تَتُوبُوا فَلَنَضْرِبَهُمْ فَسَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فَذُرُّوا فِي الْغَيَّاتِ﴾ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا
 تَخْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
 لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ
 هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ التوبة: ٤٠

وتراوه:

نه‌گه‌ر نه‌بیته پشتیوانی براهه‌ت
 کاتیک هه‌له‌ی کرد راستی بکه‌یته‌وه
 نه‌گه‌ر بریندار بوو تیماری بکه‌یت
 بی‌ری بکه‌یته‌وه نه‌گه‌ر له‌بی‌ری چووه‌وه
 له‌هه‌موو نشووستیکدا پشتیوانی بیت
 که‌واته تو چی شتیکی براهه‌تیت؟!

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ الأنعام: ١٦٢

- بيستووته چي به سهر فلاندا هاتووه؟

- نا نه م بيستووه!

- بينيت فلان چي ليهاات؟

- نا نه م بينيوه!

- بيستووته چي به فلان و تراوه؟

- نا نه م بيستووه!

- تو له کوئي ده ژيت؟

- من له ژياني خو مدام، ژيانيک بو خودا، نهک بو خه لک بريم.

ده زانيت؟!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً
 تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
 كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

البقرة: ١٤٤

ده تیبینیت هاوار ده کهیت: خودایه!
 ده ت بینیت تو به چاویک نیگه ران سهیری ناسمان ده کهیت..
 نارام به.. خودای پهروه ردگار ده تیبینیت، زور لیته وه نزیکه، هه رگیز له
 ناوهینان و هاوار بوکردنی مه وهسته
 بانگی بکه.. خودایه!

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ
 يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
 يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ الطلاق: ٢

ئيبينو مه سعود ده لیت:

خودای په روه ردگار نه مهی فهرمووه، هه ر نه و ده توانیت ببه خشیت و،
 هه ر نه ویش ده گریته وه و، هه ر نه ویش تا قی ده کاته وه و، سزاده ر،
 هه ر نه و ده توانیت خرا په کانت لی دوور بخاته وه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ (الواقعة: ٧٩)

ئىبنو تەيمىيە دەفەر مۆيت:

ئەگەر ئەمە دەربارەى پەرە كاغەزەكان بىت: ﴿لَا يَمْسُهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ﴾

ماناى واىە تەنھا رېنموني ئەو دلانە دەكات كە پاكن!

((بىگومان ئەو نامەيەى بۇ تۇ بەنىگا نىردراوہ قورئانىكى گەورەو پىرۆزە،
پەرە لەفەرۆ بەرمكەت، سودو بەهاى زۆرە، هىدايەت و زانىارى و حىكمەت و
رەهنومايى بۇ بەدەست هينانى بەختەومرىى دونياو قىامەت بىشمارە)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آئِلٍ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ يوسف: ٦

گەرەترىن نىشانەكانى بە ھەرمەندىبون (زانستە).

((ئەى كورى خۆشەويستە! ومكوو چۆن پەرومردگار لەخەودا ناوا ئەستىرەو خۆرو مانگى نى شان داوى سوژدىيان بۆ بردوى، خوداى خۆت ھەلت دەبژىرىو دە ست نى شانت دەكا بۆ پىغەمبەرايەتى و پلەو پایەى رىزو ئىحترامت بە سەردا دەپژىرىو جۆرەها بەھرمەو سەرومريت پى دەبەخ شى! لەلایەن خۆپەو زانىارى خەون لىدانەومت فىر دەكا، واتە: زانىارى تايبەتى خۆيت فىر دەكا، دەتوانى ماناى خەون ئى بدىيەووە بزانى چۆن دىتە جىو ئاكام چى دەبى. ھەرومەها پەرومردگار نىعمەتى خۆى لە سەر تۆ تەواو دەكا، بەو جۆرە دەتكاتە پىغەمبەرو رەوانەت دەكا بۆ بانگەوازيکردن، ھەرومەها نىعمەتى خۆى بە سەر پەعقووبو بنەمالەكە شىدا تەواو دەكا، بەم جۆرە ھەليان بۆ دەپەخسىنى كە لەلادىپوہ بىنە ناو شارى مىصرو جىگەو رىگەى با شىان بداتىو پا شان زنجىرەى پىغەمبەران لەم بنەمالەپەدا بۆ ماوہىكى زۆر بەردەوام بى. ھەرومكوو چۆن لەو پىش نىعمەتى خۆى رزانە بە سەر باپىرتو باوكى باپىرتدا. كە ئى سحاقو ئىبراھىم بوون. لەناپەتەكەدا ئىبراھىمى پىش خ ست چونكە پلەو پایەى ئەو بەرز ترەو بەباوكى پىغەمبەرانو (خليل الله) نا سراوہ. بىگومان خوداى تۆ زاناو داناپە بەو كە سانەى ھەلىان دەبژىرى بۆ پىغەمبەرايەتى و دەزانى كى شىاوى ھە ضلو نىعمەتو رىزلىنانە، ھۆكارى بۆ دەپەخسىنى بۆ ئەوہى بگاتە ئامانجى خۆى و ئاواتەكانى بەدى بىن. ھەر چى دەمىكا لەزانىارى و داناپەوہى، نىشى نابەجى ناکاو كارى خرابى ئى ناوہشىتەوہ)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
 الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
 لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ طه: ١٣٠

ئیبنو تەیمییه دەفەر مویت:

هەرکەس خۆی رابھینیت لەسەر ئەوێ بەر لە نووستن و یردەکان
 بخوینیت، کە هەستا پوژیکی پر وزە و چالاکی دەست دەکەوێت.

((بە صەبر و ئارام بە لەبەر امبەر پەشت هەلگەردن و گۆی پێ نەدانی ئەوان بە
 پەيامە کەت و بەدرۆ خستنهووی ئایاتی خودا و گالته کردن و بوختان کردنیان
 بەتۆ: کە پیت دەیهژن ساحیر و درۆزنە، یان شیت و دە ست ئی وە شاو، یان
 شاعیر، یان قوتابی فلان کاهین و فلان جندو کە یە.... هتد. گۆی مەدمرئ
 گرنگیان پێ مەدە، چونکە بۆ عەزاب و سزایان کاتیکی دیاریکرا و هەیه،
 پاش و پێش ناکا... ئەو نوێژانە ی فە ر ضن و ئەرکی سەر شانته لە کاتی
 خۆیاندا ئەنجامیان بدە، نوێژی بە یانی لە کاتی پێش خۆر هەلاتن دا، نوێژی
 نیومرۆ عە صریش لە پێش خۆر ئاوا بوون دا، لە کاتەکانی شەودا نوێژی
 شیوان و عیشاو لەدوا کاتەکانی شەودا شەو نوێژی و لە سەرمتا و کۆتایی رۆژدا
 نوێژی بە یانی و نوێژی شیوان ئەنجام بدە، بە لکوو خودا ئەو ندەمت نازو
 نیعمەت پێ ببە خشی رازی بی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ القصص: ٦٨

خوشهويستانم به باشى لهم ئايه ته رابميين.. بزانه خواى پهروهردگار نايهويت تو نيگه ران بكات، بهلكوو ئه و دهزانييت چى شتيك بو توديارى بكات.. تهنانهت ئه گهر ئه و شتهشت به دل نهبيت! هه موو شتهكان نهينى و په نهانى خوى هه يه كه بوت دهركهوت له خوشيدا پنى سه رسام دهبيت!! رهنگه به هوى ئاشكرا بوونيان له خوشيدا هاوار بكهيت و، نهزانييت چون خوشييهكان ده ربريت.

((خوداى تو ئه ي موحه ممه د، ههروه ها خوداى هه موو بي سه ريكا تاكو تهنه او بي شه ريكه له زاتو له صيفاتى دا، به ديهينه رو هه لبريره، كهس نيه به ربه ركهانى بكا، چى بوئ دميكاو چونى بوئ ئاوا ديته دى. كاروبار هه مووى به چاك و خراپيه وه به ده ستى ئه موو بو ئه و ده گه رپته وه، به ويستى خوى كه سانيك هه لدمبزيرو بو پيغه مبه رايه تى، دميانكاته فرستاده ي خوى، ههروه ها له فري شته و ئادهميزاد هه نديك هه لدمبزيرو بو ئه نجامدانى كاره تايه تيه كان. پاك و مونه زه ي و به رزى و پيرو زى بو خودا يه له هه موو هاوه ل و نهنگى و كه مو كورى يه ك: كه مو شريكه كان بو خوداى به ره وا ده زانن، زور به رزتره له وه ي كه سيك بتوانى به ربه ركهانى بكاو ره خنه له ئه شه كانى بگرى، مه به ست ئه وه يه: خودا بو خوى مه خلو وه اتى خوى ده نا سو نيختيارى مو طله قى هه يه بو به رزكردن و نه وي كردن، بو زه ليل كردن و عه زيز كردن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ النحل: ١٢٧

وتراوه:

هه ركهس وىستى له ژيانت دهر بچيت كونى دهر گاكه شت ببينيت
دهروات...

ئه وهشى بيه وىت بيته ناو ژيانته وه ئه گهر له ديواره كه دهر گاي
دروست كرد بىت دىته ژووره وه.

((به صهبرو نارام و پشوو دريژر به له بهرام بهر ئه زيه تدانى خه لكدا، دلنياش
به به صهبرو ناراميت له خودا وديه، ئه گهر يارمه تى و توفيقى خودا نه بى
ئه تو ناتوانى به صهبر بى، كه و ابى داوا له خودا بكه صهبرو نارامت پى
ببه خ شى تا بتوانى په ره به بهر نامه كهى خوت بدحى و ئهركى سهر شانت
به ئه نجام بگه يهنى! ئه تو ئه ي پىغه مبهرا! به پ شت هه لكردى مو شريكه كان
له په يامه كهت دلته نگ مه به، گوئ مه دهره هه لوئى ستى نا شيرين و بهر فو
خ ستنه وه ي پىغه مبهرا يه تيه كهت. ئه وه ته قديرى خودا يه و واى بريار داود!
يان ئه تو دلگران مه به بو شه هيدانى ئو خود، به صهبرو نارام به. دلته نگ
مه به له و فرت و فيلان هى نه و مو شريكانه ئه نجامى دمدن، به تىكو شانى
بهرده و اميان بو ذرايه تى كردنى په يامه كهت ته نگه تا و مه به)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ * قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ الزمر: ٥٣

تهنانهت ئەو تاوانانەى كە گومانەت واىە خودا ھەرگىز لىيان خۆش نايىت و چاوپۆشەيت لى ناكات ئەوانەش دەشواتەو ھە پاكو بىگەردى بۆ تۆ خواىە چەند مېھرەبانىت!

((ئەى پىخەمبەر! بەو خەلكە بۆ: ئەى بەندەكانى خودا ئەوانەى زىدەرەوىيان كردوو ھە تاوانكردن و سەرپىچىكارى ھەرمانى خودا، ھەرگىزاو ھەرگىز ھە رحمەتى خودا نائومىد مەبن، ئەى تاوانباران ھە لىخۆ شىبوونى خوا نائومىد مەبن. چونكە بىگومان خودا ھە ھەموو تاوانىك خۆش دەبى. مەگەر ھاوھەلدانان بۆ خودا و لىشى ژىوان نەبىتەو)).

قَالَ تَمَالَىٰ ﴿٤٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ
كُلِّ شَيْءٍ حَقًّا إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ
مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾ ﴿الأنعام: ٤٤﴾

نایا خودا توله یان لی ده کاته وه؟!

نایا خودا به چاوترو کانیک له ناویان ده بات؟!

نه خیر!

﴿فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾

دارایی و، جوانی و، ناو بانگ و، هموو خوشییه کانی دونیا

وهک نه وه وایه که خوا وازی لی هینابن!

تا کاتی خوی دیت

کاتی تا قی کردنه وه!

نه وکات به ههشت و به هر مه ندییه کانی له ده ست دهن..

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ ﴿٣٤﴾ فاطر: ٣٤

ئەوانە كۆن؟!

ئەوانە ئەو كەسانەن لە دۇنيادا تاقي كراونەتەو و ئارامگر بوون..

كاتيک دەپۆنە بەهەشت لە لووتكەي خوشيدان

دەلێن: سوپاس بۆ ئەو خودايەي خەم و پەژارەي لە كۆل كردينهو!

ئەمەش لە خوشي و جواني بەهەشت كە لە هەندیک گيراوتەو..

پلەو پايەيان، پينگە و شويني تايبەتيان لە بەهەشتدا هەيە، چوكە ئەمانە
لە دۇنيادا لەسەر تاقي كردنەوكان

ئارامگر بوون و، بەشمەنتي بە پوخساريانەو دياربوو!

بەلام كاتيک چاويان كەوت بە بەهەشت، هەموو ناخوشي و
خەمۆكيەكانيان لەبیر دەچیتەو..

يەكێكيان دەلێت: هەرگيز تووشي ناخوشي و ناھەمواري نەبووينەتەو!

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ ﴿١٧﴾ الروم: ١٧

قَالَ تَمَالَى ﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْمَةٍ
 مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي
 قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾ الأعراف: ١٤٢

((په یامبه ریک، ناموژگاری په یامبه ریکی دیکه دهکات، بویه بو ساتیکیش
 بیر له وه نه که یته وه که تو پیویستت به ناموژگاری نییه، دین هه مووی
 ناموژگارییه، گوره ترین چاکه له بازنه ی ناموژگاریدا ده سوورپته وه)).

په رومردگار واده ی گفتوگو کردنی له گه ل مووسا دا دوا ی ته و او بوونی (سی) شهو،
 فه رمانی پی کرد که نهو سی روزه بهر ژوو بی، نهویش بهر ژوو بوو، سی روزه که
 له مانگی (ذیلقة عیده) دا بوو، که ته و او بوو مووسا بوونی ده می خو ی پی ناخوش
 بوو به لقه داریک سیواکی کرد، په رومردگار فه رمانی پی کرد که ده روزه تر
 له مانگی (ذیلحیجة) بهر ژوو بی، کاتی ناخاوتنو گفتوگو کردن له گه ل په رومردگار
 دا بهر ژوو بی. نیت کاتی گفتوگو که که وته کوتایی ته و او بوونی چل شه و مکه.
 حمزرتی مووسا کاتیک ویستی بو گفتوگو کردنی په یام برپوا بو سه ر کیوی (طور)
 به حمزرتی هارونی برای گوت که له ته مه ن دا بالاتر بوو، نه ی برای خو شه و یستم
 ببه به جیند شینمو تا دیمه وه له شوینی من کاروباری فه و مه که م بهر پیومبه ره، هر
 پرسیارو کاروباریکی نایینی هاته پیستان بویان رون بکه ره وه و شتی ناریک و پیکیان
 بو را ست بکه ره وه، ناگات له خوت بی و وریابه شوین ریبازی نا شو بگیران مه که وه
 له خراپه کاری و فیتنه جویی دا ها و به شییان مه که)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنْ تُبَدُّوا أَلْصَدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ وَإِنْ
تُخْفُوها وَتُؤْتُوها أَلْفُقْرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (البقرة: ٢٧١)

قورتوبی دهلیت:

ئهوهی تاوانی زوره با ئاو بدات به خهلك، خودای پهروهردگار به
هوی ئاودانی سهگیك له ئافرهتیک خوشبوو، ئهی چون لهو کهسه
خوش نابیت که ئاو بدات به بروادار؟!

((ئهگهر به ئا شکرا مال به خشین و خیر و خیرات بکهن به و مهبه ستهی که
ببن بهسهه مهشق و خهکی تر چاوتان لی بکا، شوینتان بکهوی ئهوه کاریکی
باشه و پهسهنده، خو ئهگهر به نهینی ئهوه کاره ئهنجام بدن و جگه له خودا
کهسی تر ئاگای له مالبه خشینه که تان نهبی و بهشی ههژاران بدن، ئهوه زور
با شتره بو ئیوه و خودا بری له گونا هه کانتانی پی رهش ده کاته وه و له
تاوانه کانتان خوش ده بی خودا ناگادارو بینایه به هه موو کرداریکتان و
هه موو نهینییه که دهمانی، بگره له (نهینی) پش نهینی تر دهمانی و ئاگای
لییهتی، پاداشی کرده وه کانتان ده داته وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كُفْرٍ ثُمَّ أَنْتُمْ

تَشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ الأنعام: ٦٤

ئەگەر خودا بیهویت کاریکت بو ئاسان بکات لە جیگەیه که وه کارسازی دهکات که هەرگیز بپروات نەدهکرد و چاوه پوانیش نەبوویت له وێوه بێت.. متمانهت به خوا هه بێت، په نا تهنها بو ئه و بهره، خودا به خشنده تره له وهی تو داوای ده کهیت و ده ته ویت.

((بلى خودای بالاده ست چند جار له م تهنگو چه له مانه و هی تریش پزگاری کردن و پزگارتان دهکا، که چی له گهڵ نهوه شدا سهرباری نه و هه موو چاکه و په حه م و به زه بیهی خودا، ئیوه که پزگارتان بوو هه لده گه رپنه وه و شه ریک بو خودا داده نین و واده و به ئینی خوتان نابهنه سه ر، خیانته له عه هده و په یمانی خوتان دهکهن، سویندی جهخت له سه ر کراوی خوتان له بیر ده چینه وه و پاشگه ز ده بنه وه هه روهک نه باتان دیبی و نه باران!! به مهش سه پله یی و ناکهس به چه یی خوتان دووپات دهکهنه وه...))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

﴿١٠﴾ الشمس: ٩ - ١٠

شهری ویسته مهنیه کان له دنیا دا جهنگی به رده وامه..

ئو جهنگیه که هتا گیانت مابیت و ، دهگه رپته وه بۆلای به دیهینه ری
کوتایی نایهت، ئو مملانییهی له گهل دهر ووندا دهیکهیت!

یان ئه وهیه به سه رکه و تووی لئی دهر دهچیت و، دهستکه وتی گوره به
دهست دههینیت..

یان ئه وهی به شکست خوار دووی لئی دهر دهچیت تاوانی زورت له
ئهستو دهینیت.

((بیگومان رزگاری بوو به خته وهر بوو ئه وه نهف سهی خودا پاکی کردووه،
به پاکی دروستی کرد، ریسوا بوو ئه وه نهف سهی خودا به کافری دروستی کرد،
یان هموو ناواتهکانی هاتنه دی و به مرز گه پ شت که سیک نهف سی خوی
له بیدینی و پاک کرده وه به ته قوا و خودا پهرستی گه شهی پی کرد،
خه سارتمه مند بوو که سیک نهف سی خوی گومرا کردو به خرابی پهر و ردهی
کرد، رامی نه کرد بۆ خودا پهرستی و کرده وی چاک)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ

لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾ العنكبوت: ٦٩

خودا هەرگیز ئەو ساتەیی بێر ناچیتەوه که تۆ مەملانیت لەگەڵ تاواندا دەکرد.. هەرگیز ئەو ساتەش لە یاد ناکات که تووشی کهوتن و شکست بوویت.. هەرگیز ئەو ساتەش لە یاد ناکات دوای تاوان چەند نازارت چەشت.. بە لکوو دیت بە هۆی ئەوهی که دەگەریتەوه بە پاداشت و چاکەیی زۆر قەرەبووت دەکاتەوه، رینگای گەیشتن بە کۆشکی رینموونیت بۆ گۆل رێژ دەکات تەنها بلی: اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ.

((ئەوانەیی لە پێناو ئایینی ئێمەدا جیهادو کۆ شش دەکەن دژی ئەو سپڵەو مو شریک و کافرانە دەجەنگین، بەتیکۆ شان و جیهادەکه شیان مەبە ستیان بەرز بوونەوهی و شەیی، ئێمە زیاتر شارەزایان دەکەین بۆ ریبازی خێرو چاکە تۆفیقیان دەدەین بۆ پەیرەوکردنی ریبازیک بیانگەیهنی بەبەهشت و بەختەومری هەردو جیهانیان بۆ دەستەبەر بێ، بێگومان پەروردگار لەگەڵ ئەوانەدایە کردەوهکانیان چاکەو چاکەخوازن، یارمەتی ئاینییان داوه، جیهاد لەگەڵ ئەهلی کوفرو شریک دەکەن، بەپیر بانگەوازی پیغەمبەرەکه یەوه دەچن، پەيامەکهی قبوول دەکەن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوَّرُ ﴿١٠﴾ فاطر: ١٠

سه‌عدی ده‌فهرمونت:

وشه‌ی جوان و گوفتاری جوان له قورئان خویندنه‌وه و ستایشکردن
و ته‌هلیله و یادی په‌روه‌ردگار و، هه‌موو وشه‌یه‌کی ناوازه و
خوشگویی ده‌گریته‌وه، خودای په‌روه‌ردگار به‌رزی ده‌کاته‌وه بۆ لای
خوی و، له ناو کومه‌لی بالآ له فریشته‌کان ستایشی ده‌کات.

((که‌سینک بیه‌وی شه‌رفو شکۆمه‌ندیی به‌ده‌ست بینی، با له ریگه‌ی به‌ندایه‌تیکردن
بۆ خودا وده‌ده‌ستی بینی، با هه‌ر له خودا داوا‌ی عیززتو و شکۆمه‌ندیی بکا، چونکه
سه‌ر چاوه‌ی عیززتو و تواناو بالآده‌ستی بۆ خودای مه‌زنه، هه‌ر نه‌و شکۆمه‌ندیی و
به‌خت و ئیقبال دمه‌بخشی به‌ که‌سانیک بیه‌وی پێیان ببه‌خشی، نه‌گه‌ر ئیوه‌ خودا
نابینن و ناگه‌نه‌ لای، نه‌وه‌ باش بزانی خودا ئاخاوتنی ئیوه‌ ده‌بی ستن، ق سه‌ی
پاک‌و‌خاوین و مردم‌گری، یه‌کتاپه‌ر ستن و نیکرو ته‌ سبجیاتو فه‌رمان به‌ چاکه‌و
نه‌ی له‌ خراپه‌و پارانه‌وه‌ له‌ خوداو قورئان خویندن په‌ سه‌ند ده‌کاو قبووله‌ لای.
وتنی له‌ گه‌وره‌ترین جووری ذیکرو ته‌سبجیاته‌کانه، کردموه‌ی باش و په‌سه‌ند وشه‌ی
باش به‌رز ده‌کاته‌وه‌ بۆ لای خوی! نه‌وانه‌ پیلانی خراپه‌و سه‌رپێچی کردنی خودا
دادمه‌پێژن، کردموه‌ی خراپ و به‌د، نه‌نجام ده‌دن، و مکوو نه‌وانه‌ی پیلانی کو شتنی
پێغه‌مبه‌ریان دارشت، هه‌رومه‌ها نه‌وانه‌ی هه‌ولی لاوازبوونی ئایینی ئیسلام ده‌دن و
له‌مه‌په‌ر درو ست ده‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکیی مو سولمان نه‌بی، وایش نی‌شان ده‌دن:
که‌ نه‌وان عیباده‌تی خودا ده‌که‌ن و کاریک نه‌نجام ده‌دن خودا لئی رازییه، ئانه‌وانه
عه‌زایی به‌ ئیثو سامناکیان بۆ داندراوه، پیلان و هه‌ول و تیکۆ شانی شیان
هه‌لومه‌شاهو بی‌ناکامن، رهنج به‌ خه‌سارو کردموه‌ پوچن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
 رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
 سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ
 وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ، فَكَازَرَهُ، فَأَسْتَغْلَظَ
 فَاسْتَوَى عَلَى سَوْقِهِ، يُعْجَبُ الْزَّرَّاعُ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا

عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ الفتح: ٢٩

په سنیکی مه زنه!

مه به سنیکی مه زنه!

چهند به به ختن ئه وانه ی شوینی ده که ون!

((موحه معهد رهوانه کراوی خواپه، خودا هه ئی بزاردوه رهوانه ی کردوه بو
 ئه وه ی ئاده میزاد له تاریکی کوهرو بی دینی رزگار بکا. ئه وانه ی له گه ل ئه و
 پیغه مبه مردان و شوینی که وتوون، جوانمردن خاوصی هه ئو یستی مهردانه ن:

لەگەڵ کافرو دوژمنانیان توندو تیرو رەقو سەر سەختن، تۆز ھالائیک
 مو ساومەو ساز شیان نیە، ھەرکە سیک ھاوێل بۆ خودا دابنێ و کافر بێ و
 زیان بەنایین و مو سولمانان بگەپەنێ ئەوان دزی دەجەنگین و بەدە ستی
 ھۆلایین زەبیری گور چکیری ل س دەمدن. لەناو خۆ شیان رەحمیان بەپەکت
 ھەبەو بەنەرم و نیانی مامەلە لەگەڵ پەکتەر دەکەن. ریز بۆ پەکتەری دادەنێن و
 ھەماھەنگ و ھاریکاری پەکتەرن و وکوو چینی دیوار پەکیان گرتوو و پەکیان
 پتەو کردوو، وکوو ئەند... دامی ج... سەستەپەک وان دەیانبینی ئەوانە زۆر
 نوێز دەکەن و داسۆزن بۆ نایین زۆر بەی کاتیان لەرکوع و سوچدەدان، ھەول و
 تەقەللای پاداش و رەزامەندیی خودایانە، بەتەما ئەوەن خودا لێیان رازی
 بێ و بەھە شتیان بداتی. لەناکامی زۆر سوژدە بردنیان نی شانەو دروشمیان
 بەدەم و چاوموہ دیارە، رەنگی نورانی و ھەیبەت و وبقارو ریزو حورمەتیان
 ل س دەتکی، جوانمەردن و پیاومەتیا تیدا بەرچە ستە بوو. ئەو وە صفو
 ئەناو پەسنی بەی ھاوہلان، کەباسکرا ھەمان وەصفو پەسنیە کە لەتەورات و
 ئینجیل دا راگەپەندراوہ .. ئەو ھاوہلانە لە سەرتادا کەم و بێ ھیزبوون و
 وردە وردە زیادیان کردو بەھیزبوون و پەل و پۆیان ھاویشت، وکوو
 کشتوکائیک، لەسەرتادا زەبوون و بێ وەج بەلام ووردە ووردە رەگ دادەکوئێ و
 گەشو نما دەکات و خۆھەندەپێچێ، وای ل س دێ کشتیارمکە پێی سەرسام
 دەبێ و سەرنجی کیش دەکا، ھاوہلانیش لەسەرتادا کەم و بێ ھیزبوون گەشو
 نمایان کردو ھیزو توانایان زیادبوو بۆ ئەوەی کافرەکان دلاتەنگ بن و
 خەفەتی پێ بخۆن! پەرۆمردگار وادە بەو ئادەمیزادانە داوہ کەئیمانیان
 بەخودا و بەپێغەمبەری ھیناوە، وێرای ئەومش کردەوہی چاک ئەنجام دەمدن،
 وادە پێداون کە لێیان خۆش بێ و تاوانیان سەرپۆش بکا، پاداشتی چاکەیان
 زۆربکا و بیانخاتە ناو بەھەشتەوہ)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ يَبْنِي لَكَ تَقْصُصَ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ يوسف: ٥

ئيرهی بردنی که سه نزیکه کان زور مه ترسیداره..
 ئەوانەى که په یوه نندییه کتان به یه که وه هه یه زیاتره له خه لکانی دیکه..
 با هه میسه کاروباره کانت به شاراوه یی بمینیته وه باشته ره.

((وتی: ئەى كورى پ چكۆله و خۆ شهوى ستم! خه ونه كهت بو براكانت
 مه گيره وه، نه وه كوو حه سوودیت پى بهرن و پیلانی وات بو دابریژن توو شی
 ناخۆ شی و چه رمه سه ریت بکه ن، چونکه بیگومان شهیتان دوژمنی
 سه ر سه ختی ئاده میزاده، به نا شکر دوژمنایه تی خۆی له گه ل به ره ی
 ئاده میزادا راگه یان دوه، نه که ی با سی خه ونه كهت لای براكانت بدرکینی،
 بتر سه له وه ی شهیتان ب چیته بن کلێ شه ی براكانته وه وه هه ئیان خه له تینی و
 دهنه دهنه یان بدا بو ئەوه ی زیانت پى بگه یه نن، دابو نه پیتی شهیتان
 ئەوه یه: که ناکۆکی و دزایه تی بخاته نیوان ئاده میزادانه وه)).

قَالَ نَعَالٍ: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ

لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ يوسف: ١١

ليكولينه وه و ورده كارى بکه له وانهى خويان به راستگو داده نين:
بوچى برومان پى ناکه يت؟!

نه و تا براکانى يوسف نه ميان به يه عقوبى باوکیان وت، که چى
ناپاکیان به په يمانه که يان کرد!

((وتيان: نهى باوکی به ريزمان! نه وه تو چيته له نيمه دنديانى
دهرباره يو سف؟ دهر سى ليمان توو شى نه زيه تى بکه ين؟ نيمه
خوشمان دهوى، داسوزين بو، ده مانه وى له خيرو خوشى دا بى، به دل و
به گيان نه صيحه تو ناموزگارى ده که ين، وه کوو چاوى خومان
دهمپاريزين،!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ

لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ يوسف: ١١

براکانی یوسف وایان نیشاندا که دهیانه ویت ناموژگاری یوسف بکن
و و سهر پاستیشین بوی ، چونکه دهیان زانی ناموژگاریکاریش
هرگیز نازاری بهرامبه نادات..

نهگه پاریز بهندیت دهویت دوی خودای پهروهردگار، پشت به مروقی
پاستگو و سهرراست بیسته.

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَرْسَلُهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ

لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ يوسف: ١٢

براکانی یوسف فیلیکیان له ژیز سەردابوو...

به باوکیان وت: ﴿أَرْسَلُهُ مَعَنَا غَدًا﴾

هەركاتینك كە سـیـك له پـرێـكدا گـۆـرا له گەلتدا و خوشەویستی بو
دەربـریت هۆشدار به بەرامبەری!

((جا وا ئیـمە وەكـوو دابو نەـرپـتی خۆمان بەیانی دە چـین بو سەیران.
بو یاری و رابواردن، جەنابیشـت بەدنیایییەو یوسفمان لەگەڵ بنیـرە، با
بوخۆی بەئارەزووی خۆی لەو دەشتو سارایە، لەو کیوو كەژە بەروبوم
بخوا، لەگەڵ ئیـمەشدا یاری بكاو پـیـشـپـرـكـی و تۆپـین و سـیـ بازین ئەنجام
بدا، ئیـمە پارێزگاری دەكەین ناهیلین توو شی هیچ ناخۆ شییهك ببی،
هەر لەبەر خاتری تۆ وەكـوو چاوی خۆمان دەپارێزین!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ
الذِّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ ﴿١٣﴾ يوسف: ١٣

به کهم راز و مه ترسی به دلندا دیت پشتگویی مه که!
چونکه زور پرووداو ههیه سه رهتا به مه ترسییهک یان به خهون
ده بیینیت.

((وتی: هه ست ده کهم به غه م و نار په حه تی و دلته نگ ده بم نه گهر یو سف لیم
دوور که ویتته وه، نه گهر نیوه له گه ل خوتان بییه ن بو دهشت و دهر من بی نه و
هه ل نا که م، دهر سم ریگا بده م له گه ل خوتانی بهرن و له بیا بان لئی
که مته رخه م ببین و گورگ بیخوا، دهر سم نیوه سه رگه رمی یاری کردنی
خوتان بن و ناگاتان له یوسف نه مین و گورگ په لاماری بیداو بیخوا))

قَالَ تَمَّال: ﴿وَجَاءَ وَ آبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ﴾ (يوسف: ١٦)

دوای ئەوەی براکانی یوسف ناپاکییان بەرامبەر باوکی و براکەیان کرد... بە درۆ و نواندن فرمیسکی دەستکردەووە هاتن بۆلای باوکیان (فرمیسکی تیمساحاوی) بۆ ئەوەی گومانی باوکیان لەسەر خویا لابەرن! چۆن دەزانیت کەسێک بە راستی دەگری و؟ کەسێک بە درۆوە دەگری؟! سەیری پەردووی بکە! واز لەو گریانە ی ئیستای بەینە!

((ئێوارە درەنگانێک کاتی عی شەاء هاتنەووە بۆ لای باوکیان، خۆیان بەغەمبارو دلتەنگ نیشان دەداو شین و رۆرۆیان دەکردو دادو فیغان و برا رۆیان بوو!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكْهَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا

صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ يوسف: ١٧

پوژی پینشوو یه عقوب به براکانی یوسفی وت نه ترسم گورگ بیخوات،
به لام بو پوژی دواتر براکانی به باوکیان وت: ﴿فَاكْهَلَهُ الذِّبُّ﴾
ئهمرو بوون به تومه تبار! بویه.. سه ره نجامی درو زور کورته!! ئهمرو
سبهی دهرده که ویت.

((وتیان: ئهی باوکی بهریزمان! جیت لی وه شیرین ئیمه چوین بو یاری و
پی شبرکی و بازبازین یو سفمان لای کهلو پهله کانمان دانابوو گورک خواردی،
ئیمه لئی دوور بووین و سهرگهرمی یاری و رمبازی خو مان بووین، ئیمه
دمزانین: ئهتو بروامان پی ناکهی با ئیمه را ستگوو جیگای بتمانهی جهنابت
بین! چۆن تو گومانی خراب به ئیمه دهبهیی و پیت وایه ئیمه راست ناکهین؟
به هر حال له مه دا جهنابت بیانوت ههیه چونکه روداومکه هینده غهریبه
نا جیته عهقله وه شتی وا روبدا؟! ئهتو دوینئ له کاره ساته تر سانلئین و
ئیمه رمدمان دایه وه، به لام وا کارسات رویداو شته که هه و ماوه!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا

تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ يوسف: ١٨

ئاڳاٽ لهو ڪه سه بيت ڪه به لڳه و نيشانه دهخاته ڀوو بهر لهوهي لبي داوا بڪهيت .. ٽه مه به لڳه نبيه ڪه راست دهڪات، به لڪوو ٻو شيواندني راستيه ڪانه.

((هر ٻو چه واشه ڪاري و چه سپاندني فيله ڪهي خويان، ناسڪيڪيان سهربري و به درو خويني ٿا سڪه ڪه يان له ڪرا سي يو سف هه لا سوو به نارپنڪو پيڪي ڪرا سه ڪه يان خويناي ڪردو و ايان ني شان دا: ڪه ٽه ڪرا سه ٽهوميه: ڪه گورگه ڪه يو سف تي دا خواردوو، به لام وي ستي خودا وابوو: ڪه ده بي شوينده ستي تاوانه ڪه يان دهر بڪه وي، فيله ڪه يان ٿا شڪرا بي، ٽه و ميان له بير چوو ڪه هه نديڪ ڪرا سه ڪه ٻ شيوينن، بيدرپنن، بيهه نجنن، چونڪه ٽه گهر گورڪ بيخواردايه دمبوايه ڪرا سه ڪه بدرايه و ونجر ونجر ببوايه: به لام مهيداني درو ڪورته و زور ناخايه ني. يه عقوبي باوڪيان پي گوتن به لڪوو ٽه وه دل و دمووني ناپاڪتان ٽه مه ي پي ڪردون و ڪاريڪي وا ناپه سندی پي ٽه نجام داون، ٽه وهي دمپلين له راستيه وه دووره و عهقل و مري ناگري! صهر دهرگم، صهبري جوان و په سند بو مان با شه و ٽه وه چه ڪي خاوهن باومرانه و نارام دهرگم، پ شت به خودا دهبه ستم، چاومرواني دمووي رحمه تم، خودا يارمه تيدمرمه له سهر ٽه وهي با سي ده ڪن و بو مي ده گيرنه وه له هم هواله دلتمزينه)).

قَالَ تَمَّال: ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ
 أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ يوسف: ٨٣

يەققوبى پەيامبەر زور ژىر و بلىمەت بوو! چۈن يوسف مردووه و،
 ئەستىزەكانى دىكە هىشتا سوژدەيان بۇ نەبردووه؟! يەققوب متمانەى
 زور بە و مزگىنيەى پەروەردگار ھەبوو لە و خوین و فرمىسكانەى
 ئىستا دەبىنیت!

((فەرمووى: نەخىر ئەمە شتان فرت و فىلىكى ترە و بۇ خۆتان رەكەتان خ ستۆتە
 ناو بارى بونىامىنەوہ بۇ ئەوہى بەگرتى بدن، بەلكوو ئە مەش پىلاننىكە
 لە نەفس و دەروونتاندا داتانر شتووہ بۇ ئەوہى بونىامىنىش وەكوو يو سف
 لەناوبەرن و خۆتانى لى رزگار بكەن، ئەگەر بۇ خۆتان بەدەمى خۆتان فتوا نەدن
 بۇ عەزىزى مە صر: كە ھەر كە سىك رەكەى لەبارەكەىدا دۆزرايەوہ دەگرى و
 دەگرىتە كۆيلە، عەزىزى مە صر كورپى منى نەدەگرت و گلى نەدەدا يەوہ برا
 گەورەكە شتان لەمى صر ھەئەوگىر نەدەبوو! حال و وەزعى من لەناكامى ئەم
 مو صىبەتانەدا خۆگرى و دان بەخۆدا گرتنە، نە ئاخ و ئۆف دەكەم، نە شكايەت و
 سكالام بۇ لاى كەس دەبەم! رازىم بەقەزاو قەدمى پەروەردگار، سكالام بەس بۇ
 بارەگای خودا دەبەم، ھەروەھا ئە و كە سى بىكە سانە، ھەر ئە و پەناى بۇ دەبرى و
 ھاوارى لى دەگرى، ھەرگىز لەرە حمەتى خودا نائومىد نابم ھومىدەوارم خودا
 ھەر سىك كورەكانەم بۇ بگىرپتەوہ (يوسف و بونىامىن و روبىل) چاومروانى بىرپارى
 خودا دەكەم دەربارەيان، ئاواتە خوازم خودا ھەر سىك كورەكانەم بۇ بنىرپتەوہ
 (بەئىلھام ئەوہى دەزانى كە يوسف نەمردوہ). بىگومان خودا بۇخۆى زاناو ئاگادارە
 بە حالى تەنبايى من و فەوتانى كورەكانەم و غەم و نارە حەتى من بۇيان، داناو
 كارامايە لەكردەوہكانىدا، ھەرچى دەيكا، ئەنجامى بى ھۆ و حىكەت نىە)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۗ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۗ﴾

تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ يوسف: ١٨

دایران نازار به خشه! دوری پرسوئیه! به لام چند رژیکی جوان چاوه روانه که ناخوشییان له بار دهبات! تنها پیویسته نارام بگریت تا دیت ئەمه دروشمی به عقوب بوو سهلامی خوی له سهر بیت: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ نارامی گرت، پاشان بینی ئەوه تا کوره که ی بووه به سه روک وهزیرانی ولاتیکی گوره بی ئومید مه به، نارامگر به..

هه ر بۆ چه واهه کاری و چه سپاندنی هیله که ی خویان، ناسکیکیان سه بری و به درۆ خوینی نا سه که که یان له کرا سی یو سف هه لا سوو به نارینکو پینکی کرا سه که یان خویناوی کردو وایان نیشان دا: که ئەم کرا سه ئەوه یه: که گورگه که یو سفی تیندا خوار دووه، به لام ویستی خودا وابوو: که ده بی شویندهستی تاوانه که یان دهر بکه وی، هیله که یان نا شکره بی، ئەوه یان له بیر چوو که هه ندیک کرا سه که ب شینین، بیدرین، بیهه نجنن، چونکه ئەگه ر گورک بیخوار دایه ده بویه کرا سه که بدرایه و ونجر ونجر ببویه: به لام مهیدانی درۆ کورته و زور ناخایه نی، به عقوبی باوکیان پینی گوتن به لکوو ئەوه دل و دموونی نا پاکتان ئەمه ی پئ کردونو کاریکی وا ناپه سندی پئ ئەنجام داون، ئەوه ی ده یلین له را ستیه وه دوورمو عمقل وهری ناگری! صه بر ده گرم، صه بری جوان و په سند بۆمان با شه و نه وه چه کی خاومن باومرانه و نارام ده گرم، پشت به خودا ده به ستم، چاوه روانی دمووی رحمه تم، خودا یارمه تیدر مه له سهر ئەوه ی باسی ده که نو بۆمی ده گیر نه وه له م هه واله دلته زینه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَرَأَوْدَتْهُ آلَتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ وَغَلَقَتِ
 الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ
 مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ يوسف: ٢٣

ئه‌گه‌ر بېنیت ده‌رگاگان داخراون، ئه‌وه بزانه ئافره‌تیک به شوینته‌وه‌یه!
 شه‌یتانه‌گان هه‌میشه به ده‌ورته‌وه‌ن!
 هوشداری خۆت وه‌ر بگه‌ه..
 ئه‌گه‌ر ده‌رگاگان داخست و به‌ته‌نها مایته‌وه ئاره‌زووی زور خراپ
 هیرشت بۆ ده‌کات!
 په‌نگه‌ ئه‌وه ئاره‌زووانه فریوده‌ری دارایی یان پیلان دانانی نه‌گریس یان
 داوین پیسی... هتد.
 به‌چاو‌کراوه‌یی مامه‌له‌ بکه‌ه..

((داوای ده ست تیکه‌لکردنی له‌یو سف کرد ئه‌وه خانمهی که یو سف
 له‌ماله‌که‌یدا ژبانی به سه‌ردمب‌رد، به‌ئێ زوله‌یخا (ژنی عمزین) که ئاغا ژنو
 گه‌وره‌ی یو سف بوو داوای له‌یو سف کرد که ده ستی له‌گه‌ل تیکه‌لاو بکا.
 چه‌وت دهرگای باله‌خانه‌ی داخ ستن، فه‌رمانی دابوو که‌نیزه‌ک و کاره‌که‌رو
 خزمه‌ت چی له‌و مال‌ده‌دا نه‌مینن، به‌کرده‌وه هه‌موو شتیکی مادی ناماده کردو

ھەزۈ ئارھەزۈي گەيپ شتە ئا ستىك پەردى ھەيا بېرىۋ بە شىۋەي فەرمان
رەبكاتە ھەزرىتى يو سف، بە ئا شكرا داۋاي ئى بكا ئارھەزۈي جىن سى
دەپمەكئىنئىتەۋە پىي گوت: دەي خۆت ئا مادە بىكەۋ وەرە پىي شەۋەۋ دەس
بەكاربەۋ دوامەكەۋەۋ خىراپە! ھەزرىتى يو سف فەرەموۋى: پە ئا دەگرم
بەخودا ھاناي بۇ دەبەم لەۋەي: كە من شتى ئاۋا بىكەم! ھەر خودا دەم
پارئىزى لەۋەي: كە من ب چمە پىپى نەفامانەۋە، من ھەرگىز نەۋەي تۆ داۋام
ئى دەكەي و دەتەۋى ئەنجامى بەدەم توخنى ئا كەۋم، ئەۋە خىيانەتەۋ بى
ۋەفاپىيەۋ ئا كەس بە چەپىيە من داۋىنپى سى لەگەل تۆدا بىكەم، چۈنكە تۆ
خىزانى عەزىزى مەي صرى ئەۋىش خاۋىنى مەنەۋ گەۋرە مەۋ ئەمەن
بەمەلكايەتى ھى نەۋم مامەلەي لەگەلەمدا زۆر پىاۋانە بوۋە رىزى ئى گرتووم،
ۋەكۋو كۋپى خۆي ھسب كىرەۋوم، تەنەنت ئامۇزگارى تۆشى كىرد: كە رىزم
بىرى بىنگومان ستەمكاران سەرگەۋتوۋ ئابىن، خودا ستەمكاران سەرناخا:
ئەۋانەي ستەم لەخۆيان دەكەن و ستەم لەخەلكى تر دەكەن خىيانەتبان ئى
دەكەن، دەستىرىزى دەكەنە سەر نامووسىيان، نەلەدونىا سەرگەۋتوۋ دەبىز
دەگەنە مەرامى خۆيان نەلەقىامەتدا رەزامەندى خودايان دە ست دەكەۋىۋ
دەچنە بەھەشتەۋە!!).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ
 الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ يوسف: ٢٣

هه نديک پياو ببوره (نير) که مته رځه ميبان هه يه!
 وا ده زانن نه گهر قسه ي خوش بو کچان بکن، يان ده ستيان لي بدهن،
 يان سه رجيبان له گهل بکن
 نه وه پني ده وتريت لووتکه ي پياوه تي!
 نه مه نزم ترين ناستي نيرينه ييه نه ک پياوه تيش!
 به لام نه و پياوه داوین پاکانه ي له بهر خاتري خودا له نافرته تان هه لدين،
 ده لين: (په نا به خودا) کچينه ده تانه ويت شتيک بکه م که خودا ياساغي
 کردووه، نه مه له لووتکه ي پياوه تيبه، لووتکه ي داوین پاکی و که سينتیه.
 بو نا؟!

خوداي گوره نه و که سه ي خوی له نافرته تان لاده دات به يه کيک له و
 حوت که سه داناوه که له ژير سينبه ري عه رشدان..
 خوشه ويستان بزائن..

که سي داوین پاک و به ره وشت شه رمگه ي ناکاته دروشم و ده ري
 بخات به لکوو له هه موو نه نگی و خراپه يه ک ده يشا ريته وه زور
 جياوازن نه وانه ي هه ميشه نافرته تان ده لاوینن و نه وانه ي که خويان له
 لاواندنه وه ي کچان دوور ده گرن خودايه دامينمان بپاريزه، مه مانکه
 به وانه ي که داوین پيسن..

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَسْبَقَ أَبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَْا
 سَيْدَهَا لَدَا أَبَابٍ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا
 أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ يوسف: ٢٥

نهگەر ئاره زوو رايکرد بۆت..
 توش به رهو دهرگا که هه لبي.

((ههر دووکیان به رهو دمرگای دمرهوه رایان کرد؛ یو سف له پێ شهوهو زوله یخا
 به دواوه، یوسف دهیه ویست بگاته دمرگای چه وشه و دمرچی، زوله یخا به دوایدا
 رادهی کرد دهیه ویست نه هیلی له دمرگا دمر چی، له کاتی یه کتر راوانه که دا
 زوله یخا له دواوه له یو سف نزیك که وته وه کرا سی یو سفی گرتو دراندی،
 ویستی له دواوه یه خهی کرا سه که ی بگریو بو دواوه بیگریته وهو نه هیلی
 دمر بارز ببی، یه خهی کراس دراو له و کاته نا سکه داو به و حالته سهرنج
 راکێ شه موفاجه نه یه کی سه یه قهوما چونکه ههر دوکیان؛ یو سفو زوله یخا
 لوتیان به لوتی عهزیزه وه هه لته قیه وهو له ناو دمرگا که دا به رهو پروی
 بوونه وه ئیتر زوله یخا هه ولی دا تاوان له خوی دووربخاته وه وتی: نه وه سزای
 نهو که سه چیه؛ که بیهوی دهستدریزی بکاته سهر خیزانی تو؟ مه گهر بهند
 بکری، یان دارکاریه کی باش بکری و سزایه کی به نیش بدری)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِيَّ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ، قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنْ
 الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ يوسف: ٢٦

مهترسه له و کراسه‌ی له بهرت دهدری، نه‌گهر خو‌پاریز بیت به‌رام‌به‌ر
 یاساکانی خودای په‌روه‌دگار خودا پو‌شاک‌ی شکومه‌ندیت له‌به‌ر
 ده‌کات، بی نیاز ده‌بیت له هه‌موو کراسی‌کی دیکه!

((حه‌زرم‌تی یو سف فهرمووی، نه‌خیر وانیهو من هیج ده س‌تدری‌ژی‌یه‌که‌م
 نه‌کردو‌ته سهر نه‌م نافرته به‌لکوو نه‌و هه‌و‌لی دا به‌مه‌کرو حیل‌ه‌بازی
 له‌خ شته‌م به‌ری، هه‌لم خه‌له‌تینی نه‌و وی س‌تی من که‌مه‌ندکیش بکاو من
 به‌قسه‌م نه‌کرد، کیش‌ه‌یان تی‌که‌وتو هه‌ریه‌که‌یان نه‌وی تری تاوان‌بار دم‌کردو
 به‌لگه‌ی له‌سهر بی تاوانی خو‌ی ده‌هینایه‌وه، هه‌تا کار گه‌پیشه‌ته نه‌وه په‌کینک
 له‌خزمه‌کانی زوله‌یخا شایه‌تی دا وتی، سهر بکه‌ن و بزانه‌ نه‌گهر کراسه‌که‌ی
 یو سف له‌پێ شه‌وه داد‌پاوه، نه‌وه زوله‌یخا را ست دم‌کاو یو سف له‌پیری
 درۆزانه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَ قَدْ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
الْكَذِبِينَ ﴿٣٦﴾ يوسف: ٢٦

مروفي بيتاوان تورپه نابيت و هه لناچيت به رامبه ر پووداوه كه!
بيتاوان دهنگ بهرز ناكاته وه بو ئه وهى بروا به به رامبه ر بكات!
بيتاوان هه ميشه له سه ر خويه
هينده متمانه ي به خويه تى په نا ناباته به ر سويند و قورئان!
يوسف به له سه ر خويى وتى: ﴿ هِيَ رَاوَدَتْنِي ﴾
ته واوا!

قَالَ تَمَالَى: ﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ
 خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ يوسف: ٣٦

خه‌وی راست له خودای په‌روه‌ردگار ه‌وه‌یه
 ئه‌گه‌ر مزگینیت بو هات ئه‌وه‌ نزیکی په‌روه‌ردگار ه‌، تیماری
 بریندارانه.

((واته: کاتئ وئ ستيان يو سف بهند بکه‌ن و بهندیان کرد، وئ‌رای حه‌بس
 کردنی يو سف دوو خزمه‌تکاری پا شا شیان بهند کردن. ئه‌مه‌ش ریکه‌وت
 نه‌بوو به‌لکوو ته‌قدیری خودا وا بوو. ئه‌م دوو خزمه‌ت‌چیانه به‌تاوانی ئه‌وه
 زیندانی کران گوايه: ویستوو‌یانه پا‌شا دمرمان‌خواردو بکه‌ن! یه‌کیکیان وتی:
 له‌خه‌وما دیم تریم ده‌گو شی و ده‌مکرده شهراب بو پا شا نه‌وئ‌تریان وتی:
 له‌خه‌وما دیم نانم له سهر سهرم داناوه‌و بائنده دانه‌بارین به سهرماو له‌و
 نانه‌یان ده‌خواردا! وتیان: ده‌مانه‌وی مه‌عنای ئه‌م خه‌ونانه‌مان پی بضرمووی:
 بزانیان چی ده‌گه‌یه‌نن بی‌گومان ئیمه‌ وا دهمزانیان جه‌نابت مرؤه‌تیکی لیزان و
 له‌پئیری پیاو چاکانی و له‌ته‌عبیری خه‌وندا زور شاره‌زاو کارامه‌ی. پیاو‌تیکی
 مرؤه‌ دؤستی و خیر و چاکه‌ی ئاده‌میزادانت ده‌وی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
يَعْلَمِينَ﴾ ﴿٤٤﴾ يوسف: ٤٤

دانان به نه زانیندا نازایه تییه!

پتویسته شتیکت نه زانی نه رۆیته ناو بابه ته که و وازی لی بهینیت.

((هموویمان وتیان: ئەمە جوۆریکە لە خەون و خەیاڵی تیکەل و پیکەل و بی
سەرو بەرو پڕو پووج، نو ستوو لەلا شعووری خۆیدا دەیانبینی و مانا نادم
بە دەستەوه، لەناکامی نارێکی هەزمکردن و تیکچوونی مەعیدەو ماندوو بوونی
گیان پەیدا دەبی. ئێمە مانای خەونی ناوہا بی بناغە و پڕوپووج نازانین
چونکہ حەقیقەتی زیە! تائێ ستا سێ خەون بینران و هەولێ مانا
لێدانەوه بیان درا؛ جا که خەونی پا شا بەمانا لی نە دراوسیی مایەوه و بوو
مو شکیلهی ناو قە سرو پا شا پێی تەنگەتاو بوو، دە سێتو پێومند کەوتنە
هەول و تەقەلای تەعبیری خەونەکه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَدْتَنِّي يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ
 حَاشَ لِلَّهِ مَا عَمِنَّا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْكَنَ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ يوسف: ٥١

نارامبگره له سهر هه موو نه و تۆمهوت و وتی وتی و درۆیهی له سهرت
 ده کرىت له کۆتاییدا راستی ده رده که ویت!

((وتی: مه به سستان چى بوو نه و روژهى: که ده وری یو سفتان دابوو له مالى
 عهزیزى میه صرو دمتانه ویه ست یو سف له خشته بهرن و رامى بکهن بو ژنى
 عهزیز، ئایا یو سف هاته سهر مه به ستى ئیوهو به ئینى دا داخواییه که تان
 جى به جى بکا!! نه وانیش هه موو وتیان: نه وه لالا حاشا ئیمه هیچ رهفتارو
 هه ئسو که وتیکى ناپه سه ندمان له یوسف نه دیوه، نه له سهرمتاوه نه له کۆتایى
 دا هیچ خراپه یه کمان لى نه دیوه!! ژنى عهزیز که وته قسه و وتی: ئیستا حه ق
 دهرده که وى و خوى دهنوینى، چیتان لى ب شیرمه وه، ئەم ژنانه په یومندیان
 به قهزیه یو سف وه نیه، من هه و ئم له گه ل داوه و یه ستوومه بو خۆمى رام
 بکهم، زۆرم نه ملا و نه ولا له گه ل دا کردو هه و ل و ته قلام دا بو ئه وه ی سازى
 بکهم و بو خۆمى بگونجینم، به لام نه و ملی نه داو به قسه سى نه کردم و نه هاته
 سهر خهت. به راستى یو سف داوینپاکه و بیگومان نه و له گوفتارو هه لویه ستدا
 راست و راستخوازه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا أُبْرِيئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ ﴿٥٣﴾ يوسف: ٥٣

مه‌لی: من متمانم به خۆم هه‌یه، زۆر دلنیام هه‌رگیز هه‌له ناکه‌م!

((هه‌لبه‌ته من پاكانه بۆ نه‌ف سی خۆم ناکه‌م، من نالیم هه‌له‌ی نه‌کردوه و نه‌خلیسکاوه، چونکه نه‌فس به‌سروشت نارمزۆی شه‌هومت و خۆش رابواردنی هه‌یه و فه‌رمان دمکا به‌خراپه و داخوازی کاری نا شیرینه، جگه له‌که سانیک که خودا رحمی پی کردون و له‌خرا په کاری و مه‌یل بۆ تاوانکردن پاراستوونی! به‌لام من له‌رحمه‌تی خودا ناهومید نیم و نابم چونکه خودای من زۆر لیبورد و لیخۆشبووه به‌زمیی به‌به‌ندمکانیدا دیته‌وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾ يوسف: ٥٢

شکوی ناپاکان دهشکینیت!

چونکه تهنه خودا رینموونی کاره، خودای پهروهردگار له تهلهکهی ناپاکان دوورت بخاتهوه.

((ئهم دان پپانانهم ناوا بهنا شکراو بی منجه منجو شایهتیدانم بهرا ستگویی و بی توانی یوسف بو ئهومیه: که یوسف بزانی من لهو کاتانهدا که ئهو لهبهندیخانهدا بوهو خیانهتم لی نهکردوه، تانهو ته شهرم له شهرمفو داوینپاکی و نهفس بهرزی ئهو نهداوه، تهنانهت که ژنهکانی شم بانگ کردن بو مالی خوومو خواردهمهنی و کیردم دانه دهستو یوسفم هیئایه سهریانو لهعهیبهتاو لهتاوا دهستی خویمان بری، بهئاگاداری ئهوان دانم بهوه دانا: که من ههولم داوه لهخ شتهی بهرمو بوخومی کهوی کهمو کولی دلی خوومی بی دامرکینم! بهلام یو سف بهیده ست نهبوو، خووی گرتو بووم رام نهبوو. زومهخ شهری دهفهرموئ: ر ستهی وی ده چی لهئاخاوتنی چهزرمتی یو سف بیو پهیوه ست بی بهوتهکهی پی شووی که فهرمووی ئهو کاته مانای ر ستهی بهم جووره دهبی: من که داوای ئهم لیکوئینهوهم کردو وی ستم پا شا نهنجامی بدا بو ئهوه بوو: که عزیز (میردی زوله یخا) بزانیو دلنیا بی من خیانهتم لی نهکردوه، له مال نهبوونی ئهوم بهههله نهمزانیوه ده ست لهگهل خیزانهکهیدا تیکهلاو بکهه! با ههموو کهس بزانیو دلنیا بی که خودا فرتو فیلی خانیان چی بهچی ناگاو سهرکهوتوویمان ناگا بهلکوو بهتالیان دمکاتهوه)).

قَالَ تَمَّالٌ: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴾ الفرقان: ٣٢

ئەگەر تووشى ھەلە و كەوتن بوويت، بگەريزەوہ بۇ قورئان.

((كافرهكان وتیان، ئەوہ: بۇ چى قورئان بەيەكجارو بەكۆمەل بۇ موھەممەد نايەتە خواری؟ ئەم چكە چكە چيە ھەر رۆژە نايەتيكى بۇ دى و ھەر رۆژە سورەتيكى بۇ دیتە خواری؟ بۇ چى وەکوو تەورات كەبەيەك چەل بۇ موسا ﷺ ھاتە خواری، يان ئينجیل بۇ عيسا و زبوور بۇ داود كە بەيەكجار نازل بوون، ئەميش ئاوا نازل نابی؟ بۇ وەلامى ئەو رەخنە يە دەفەرموى: ئيمە بۇيە بەو جۆرە قورئان بۇ تۆ رەوانە دىمكەين، بەشەش و پارچە پارچە دەپنيرينە خواری بۇ ئەوہى دلت بەو قورئانە پتەو بکەين، بتوانى لەبەرى بکەيو فيرى ببى و تەنفيذى بکەى، ھەربەشيكى بۇت دى بەتەواوى لەدلت دا جيگيرببى و مو سولمانەكان پئوہى رابين و ئەحکامەکانى بەجوانى ھەزم بکەن(()).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
 أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴾ الفرقان: ٦٢

له عومەری کوری خەتاب پیشەوای ئیمانداران رابمینه:

رۆژیک نوێزی چیشت ههنگاوی زۆر درێژکردهوه

پنی وترا: هه رگیز وهک ئەمرو نوێزی چیشت ههنگاوت درێژ نهبوو!

هیچ شتیک نهبوو له سههرم لهوه خوشتر بیت که بهردهوام بومايه
 له سههری..

پاشان ئەم ئایه تهی خویندهوه:

﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
 شُكُورًا ﴾

((پهرو مردگار خودایهکی وههایه شهوو رۆژی بهدیھیناون یهک بهدوای یهک
 پهیدادمبن، رۆژ تهواو دمبئ شهو دپته جیگای شهو دمرواو رۆژ دپته شوینی،
 ههریه که یان دمبپته جیند شینی نهو پتریان، که سیک بهروژ ئی شی رۆژی بو
 تهواو نهکرا دهتوانئ به شهو نهنجامی بدا، ئهگ هر شهو ئیشی شه هوی بو
 تهواو نهکرا دهتوانئ بهروژ هه رهوبوی بکاتهوه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
 اللَّهُ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ النساء: ١١٠

سه‌عدی ده‌فهرمویت:

بویه و تراوه (سته‌می ده‌روون) چونکه مرؤف خاوه‌نی نه‌فس و گیانی
 خوی نییه، به‌لکو خودا به‌ئه‌سپارده‌یی لای به‌نده دایناوه.

((که سیک تاوانیکی کرد زیانی به‌که سیک گه‌یاند؛ دزی لی کرد لی دا، پاش
 مله به‌خراپه با سی کرد یان تاوانیکی کرد زیانی به‌خوی گه‌یاند و سته‌می
 له‌خودی خوی کرد، و‌مکوو‌ئه‌وه سوینی به‌درؤی خوارد، دواپی به‌ شیمان
 ببیت‌هوه و تۆ به‌ بکا و داوای لیخۆ شبوون له‌خودا بکا دهبینخ خودا له
 گونا‌هه‌کانی خوش ده‌بی، به‌ به‌زمیی و به‌ره‌حمه‌تی خوی عه‌یب و له‌که‌کانی
 دادهبۆ شی! ئەمه‌ش له‌رووی فه‌ ضلو و ئیج سانی بی شماری نه‌ک واجب بی
 له‌سه‌ری)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ البقرة: ٣٨

تەنھا لە خودای پەروەردگار داوھێ پرینموونی بکە ئەگەر پرینموونی کردیت بزانه هەلیبژاردوویت.

((فەرمانمان بە ئادەم و حەوا کردو گوتمان بپرۆنە خواری بۆ سەر زەوی و دە ست بکەن بە ئاوەدانکردنەوهی زەوی و هەموو کاتی چاومرۆان و بەناگابن هەر کاتیەک پە یامیەک، پیغەمبەریک هات بۆ ناوتان گوێرانیریان بن و بە هەسیان بکەن. چونکە هەرکە سێک شوین پە یامی من بکەوئ هیج تر سی رۆژی دواپیان لەسەر نیە داخ و خەفەتی ژیانی رابوردوشیان ناخۆن، پەرۆشی مال و خیزانی دواي خۆیان نیە)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ

الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ الفرقان: ٢٩

ته گهر وهلامی داواکاریه کانی شهیتانت دایه وه، ئیستا کاتی نه وه یه که بکه ویته ناو داوه که یه وه و، پاشان شهیتانیش پاکانه له خوی دهکات، تو نانسیت و تووشت دهکات و خوی دهرده چیت.

((بیگومان نهو هاوه له خرابه م ریگهی لیتیکدام، گومرای کردم، له یادی خوداو قورنان لای دام، پاش نه وهی قورنانم پیگه یشت ویستم شوینی بکهوم سهری لی. تیکدام. و نه یه ی شت نیمانی پی بهینم، لیم بوو به شهیتان و له خ شته ی بردم! نه مجا پهرو مردگار ده فهرموی، بیگومان شهیتان بو نادهمیزاد ری سواکهره، هر دهمیه وی نادهمیزاد له خ شته بهری و ری سوی بکا، له حق و راستی لایبدا بیخاته زه لکاوی گومرای بهیه وه و دواهی خوی لی بهری بکا و له کاتی تهنگانه دا هیج دادی نه دا!!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴾ ﴿٤﴾ الشرح: ٤

ئىبنو قەيم دەفەر مۆيت:

شۈين كە وتۈۋانى پەيامبەرى خۇدا (ﷺ) بە شىكىيان لەم بە خششە بەردە كە ویت.

ۋاتە ناویان بە بلندی دەھیلینە ۋە..

بانگخوۋازانى رېگەى خۇدا، شۈين كە وتۈۋانى سۈننەتى محمد، خۇدا لە ناۋ ملیۋناندا ھەلیان دەبژیریت، ئەۋان بانگخوۋازى ئەۋن، ئەى چۈن ئەۋ ناویان بە بەرزى ناھیلیتە ۋە!؟

تۈ مامەلە لەگەل خۇدایەكى بە خشندەى میھربان دەكەیت.

((ناۋى تۆمان بەرز كرده ۋە، لەدۇنياۋ لەقیامەتدا ناۋت بەرزو پىرۋزە بەھۋى روتبەى پېغەمبەرىتى و سەرمۆرگىنى زنجیرەى پېغەمبەران بەرھۋانە كىردنى تۆ، بۈیتە سەردارى پېغەمبەران ۋ پەيامى ھەموو نامە ئاسمانیہگان لەپەيامى تۆدا رەنگى داۋمتەۋە)).

قَالَ تَمَانٌ ﴿ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
 مِن قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرَ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ﴿١١﴾ ﴿ يوسف: ٦٤

گلبه بيم لي مه كه كه بروام بي نه كريدت! پيشتر دروت له گهل كردووم..
 بروحه كان يه كه م وينه ي بهر كه وتني من و تو ده گرن و، بو هه ميشه ي
 له ناخي خويدا ده پياريزيت.

((ههرمووي، من نه گهر نه مه تان به هسه بكمه شتيكي سه پره، دنيا بن حال و
 ومزعي من نه و كاته ي ليتان نه مين دمب دمبارهي براكه تان ومكوو نه و
 حال و ومزعه م وايه؛ كه كاتي خو ي دمبارهي بو سف ليتان نه مين بووم
 بردتان و نيواره گه رانه وه وتتان؛ گورك خوارديوه تي! ده ي چون ني ستا
 دمبارهي بونيامين ليتان نه مين بم؟! من خودام به سه بو پاريزگاري
 كوره كه م! نه و با شترين پاريزمرو چاودنيري كاره، خودا له هه موو كه س
 بهر حم تره، سوزو به زميي زور له وه فراوانتره كه پاش نه و ناخو شيبه ي
 به هوي يوسفه وه توشم بوو، تووشي ناخو شيبه كي تري له و جوړه م بكا ته وه،
 من ته واوي بتمانم به خوداي خو مه و پ شت و په نام ههر نه وه و كاري خو م
 به نه و ده سپيرم! ههر نه و به زميي به جهرگي هه لقر چاوم دادئ و ره حم بي
 دمكاو به سه لامه تي بو م دنين ته وه! نه مه ني شانهي نه وه يه؛ كه هه زره تي
 به عقوب له بهر ناعيلاجي و پيو ستيان به خوارده مه ني رازي بوو به نارده ني
 بونيامين له گه لئان دا، به تا يبه تي كه هيچ ديارده و ني شانهيه كي واي هه ست
 بي نه كرد براكان رق و كينه يان له گهل بونياميندا هه بي!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾﴾ يوسف: ٧٧

وتیه کی بهربلاو هیه زور هه له یه: (ئه وهی له ناو دلمه له سه ر
زمانیشمه) هرچی به خه یالدا بیت ناوتریت! ئه وه تا یوسف ئه و
نهینیهی له براکانی شارده وه، چونکه ئه و زور زیره ک و ئازابوو،
دهیزانی که ی دهویت و، که ی بیده نگ ده بیت...

((وتیان: شتیکی سه رسورپهینهر نیه که ئه م برا باوکییه مان دزی بکا چونکه
دایکی جودایه، جا ئه گهر ئه مرۆ ئه م دزی کردبی و دزی بکا ئه وه عه جایه ب
نیه چونکه له وه پیش برابه کی تری هه بوو ئه ویش ههر وا دزی کرد، ئه م
سرو شتهیان له دایکییانه وه بو ماوته وه، چه زرمتی یوسف وه لامی ئه م سه
نا شیرینه ی نه دانه وه، لیانی نه گرت و پیناخۆ شبوونی خۆی به رامبه ر
دهرنه بری و به درۆی نه خسته وه، له کاتی کدا لئی مه علووم بوو که خۆیشی و
بونیا مینی برایشی له تاوانی دزی دوورن، ئه وان بوختانیان پی ده کهن، به ئکوو
له دلی خۆیدا به ئکوو ئیوه به م درۆه ئبه ستن و بوختان کردنه تان لای خودا
پله و پایه ی خراپتان هه یه، بوختانکه ر زور له بوختان پیکراو خراپتره، ئیوه
خۆشه و سترین جگهر گۆشه تان له باوکتان دزی و به مه به ستی له ناو بردنی
خ ستنانه بیرى که نه انه وه، ئه م جار درۆی ئه و متان هه ئبه ست گواپه گورک
خواردویه تی، خودا له هه موو که س زانا تره به و تاوانه ی به ناحق وه پالی
من و بونیا مینی برامی ده من!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾ (يوسف: ٨٣)

بە عقوب سەلامی خوای لەسەر بێت زۆر دلدیابوو کە بنیامین و یوسف و لاویشی بۆ دەگەریتەووە هەموویان گەرانەووە بۆیە، ئەوێ پوشتوووە و لێت دوورە دەگەریتەووە! تەنھا پێویستە نزا بکەیت، بە دلدیابییەووە وەلامت دەدریتەووە... ئارام بە.

((فەرمووی: نەخێر ئەمە شتان فرتو و فیلێکی ترەو بۆ خۆتان رەمکەتان خستۆتە ناو باری بونیا مینەووە بۆ ئەوێ بەگرتی بدن، بەئکوو نە مەش پیلانێکە لەنەفس و دەرۆنتان دا داتانێ شتوووە بۆ ئەوێ بونیا مینیش وەکوو یو سف لەناو بەرن و خۆتانی لێ رزگار بکەن، ئەگەر بۆ خۆتان بەدەمی خۆتان هتوا نەدەن بۆ عەزیزی مێ صر: کە هەر کە سێک رەبەکی لەبارەکی دا دۆزرایەووە دەرێ و دەرێتە کۆیلە، عەزیزی مێ صر کورێ مێ نەدەرگرت و گلی نەدەدا یەووە برا گەرە کە شتان لەمێ صر هەلەوگێر نەدەبوو! حال و مزعی من لەناکامی نەم مو صیبه تانەدا خۆگری و دان بەخۆدا گرتنە، نە ناخ و ئۆف دەرکەم، نە شکایت و سکلام بۆ لای کەس دەرەم! رازیم بەقەزاو قەدەری پەرورەنگار، سکلام بەس بۆ بارەگای خودا دەرەم، هەر و هە ئەو کە سی بێکە سانه، هەر ئەو پەنای بۆ دەرێ و هاواری لێ دەرێ، هەرگیز لەرە حەمتی خودا نا ئومێد نابم هومێدەوارم خودا هەر سێک کورەکانم بۆ بگێریتەووە (یوسف بونیا مین و روبیل) چاومروانی بێهاری خودا دەرکەم دەر بارەیان، ناواتە خوازم خودا هەر سێک کورەکانم بۆ بنێریتەووە (بەئیلھام ئەوێ دەرانی کە یوسف نەمردووە). بێگومان خودا بۆخۆی زانا و ناگادارە بەحالی تەنیا مین و فەوتانی کورەکانم و غەم و ناپە حەمتی من بۆیان، داناو کارامایە لەکردەووەکانیدا هەرچی دەرکە، ئەنجامی بێ هۆو حیکمەت نێه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾ ﴿يوسف: ١١١﴾

چیرۆکه‌کانی قورئان باشتین و به‌نرخترین چیرۆکن!

واده‌زانی خه‌یالین!

به‌لام راستین..

هه‌رکه‌سینک ئه‌گه‌ر سه‌یری قورئانی کرد و هیچ په‌ندی وه‌رنه‌گرت، با

خویندنه‌وه‌یه‌ک بق

ئاوه‌زی بکات!

بزانه هه‌رگیز ڕووناکی و ڕینیشاندهری نادۆزینه‌وه تا ئه‌و کاته‌ی ڕوا

به‌خودا نه‌هینیت و، شوین په‌یامبه‌ره‌که‌ی نه‌که‌ویت، ئاشتی و میهری

خودا بق سه‌ر گیانی پاکی ئه‌وانه شوین هیدایه‌ت و ڕینموونی

که‌وتوون.

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ هود: ٥٦

هر که س خدا له سهر دین راوه ستاوی بکات، هاوکاری خاوهن راستییه کان دهکات به سهر ئه وانهی پووچگه ران، چونکه ده ستیان به راستییه وه گرتوو وه و، پشتیان به خودا به ستوو وه.. ده ست به دینه که ته وه بگره، وهک ئه وهی فه رمانت پیکراوه برۆ، خودای گه وره سهرت ده خات، به سهر ئه وهی سه که وتوو وه به سهر تدا.

((من پ شتم به خودای خوّم قائمه و ته وه ککولم له سهر پهرو مردگار، نه و خاومنی نیش و کاری من و ئیوه شه، ناگاداری هه لوی ستی من و هه لوی ستی ئیوه شه، نهوم به سه، پیلانی ئیوه ده بو چینیته وه هیج شتیک نیه بتوانی نه هیلی خودا یارمه تیم بدا، خودا توانای به سهر هه موو شتیکدا هه مه. هیج گیانله بهرئیک نیه له سهر زهوی و شوینی تریش نیلا جلهوی هه لا سورانو کاروباری به ده ست خودایه و نه و خاومنیه تی، چونی بوئ ناوا رمدامیان دینی. بیکومان کرده وه کانی خودای من به گویره ی حه ق و داد پهرو مری نه نجام دهرین، سته م و سته مکاری تیدا نیه، دابو نه پرتی خودا وا هاتوو وه موسولمانانی راستال یارمه تی ده داو کافرانی ناشوبگیڤر له ناو ده با)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾﴾ هود: ٥٧

پنویسته بانگخواز په یامی راست به مروف بگه یه نیت، نه گهر هه ندیکیان پشتیان هه لکرد لی، نه مه سوننه تی خودایه به رامبهر نه وانهی که پشت هه ل ده کهن و بروا ناهینن.

((نهی نه ته وه کهم! نه گهر رو له په یامه کهم وهر بگپرنو گوئ بو ناموزگاری و نه سیحه ته کانم نه گرن، پشت هه لکه کن له و نیگا و سرو شهی پیتان رادمگه یه نم، هه لوئ سستان نه گورن و ههر به دروم بخه نه وه، نه وه من خه تا بارنا بم، چونکه نه و په یام و سرو شهی پی نی در او م گه یان دو مه و پیم را گه یان دوون، که مته رخه میم نه کردوه له به جیهینانی نه رکی سه رشانم، نیوهش بوخوتان دانی پیدا دهنین: که من بانگه وازیم کردوون و داوام لی کردوون ته نها خودا بپه رستن و هاوه لی بو دامه نین. نه و من په یامی خوم گه یاندو بوو به به لگه له سه ر نیوه بیانووتان نه ما، موسته حه قی سزاو عه زاب بوون. خودا به هیلاکتان دهباو گه لو نه ته وه یه کی تر دینیتته گورئ و دهبه جی نه شینی نیوه مال و نیو شتمانان به میراتی دمکه ویتته ده ست نه وان. نیوه به پشت هه لکردنتان له په یامی خودا، به سوور بوونتان له سه ر کوفرو بتپهر ستی هیچ زیانیک به خودا ناگه یه نن، به لکوو زیانی نه وه له سه ر خوتانه و بوخوتان توو شی دمردی سه ری و کی شه کی شم دهبن. بیگومان خودای من به سه ر هه موو شتیکدا ناگادارو چاودیره، هیچ شتی له کرده وهی نیوهی لی هون نابئ و غافل نیه له توله لی ستاندنتان! نه گهر ماوه یه کیش مؤلته تان بدا دلنیابن پاشگویتان ناخا)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ هود: ٥٧

خودا خوی دوستانی سهردهخات له بهر ئەمه هه میشه بلی:
(خودایه پشتم بگره له وهی که دهیکه م و رام ده سپیریت))
چونکه ئەگەر خودا پشتی گرتیت ئەوه پاریزراو ده بیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ

مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾ هود: ٦٢

هه رکام له ریپازی په یامبه ران هه لبریزیت بو ئه وهی بانگه وازی پین بکهیت، تووشی هه ندیک دزایه تی ده بیت، یان هه ندیک به پروتدا هه لده گزین، هه رچه ند له ناو هوزه که شتدا زور به ریز و شکومه ند بیت و، خاوه ن په وشت و کرداری به رز بیت..

((وتیان: ئه ی صالح! تو له وه پیش له ناو ئیمه دا شوینی هومید بووی! له ناو دلمان دا ریزو ته قدیرمان بو دانابووی، هیوامان پیت بوو به ته ما بووین بیه گه وره و ته گبیر که رو ریش سپیمان، چونکه زیره کی و بلیمه تی و عاقل مهندی و بیرتیزی و لیهاتوو ییمان پیوه ده بینی، ئیستا تو ئیمه ت ناهومید کرد، هه موو ئاواتیکت برین، سه دمخابن ئیمه به ته ما بووین بیه پا شاو گه وره مان به لام وا ئیستا هیوا براوت کردین. ئه وه جلّه و گیریمان له وه ئی ده که ی: که ئه وه ی باوک و باپیرانمان په رستویانه ئیمه ش بیپه رستین؟ ده ته وئ واز له په رستنی ئه و بتانه بینین که باوک و باپیرانمان په رستویانن و له سه ری راهاتوون؟ ئیمه گومانی زورمان هه یه دمر باره ی بانگه وازییه که ت: که بانگمان ده که ی بو یه کتا په رستی، به راستی ئه مه جیگای گومانه و دلمان ئی پیس کردوی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ

مَجْدُوزٍ ﴿١٨﴾ هود: ١٠٨

مژدهت لیبیت برای ئیماندار.. مژدهت لیبیت خوشکی ئیماندار.. نه گهر
خوتان پاراستوو له وهی تووشی داوین پیسی نه بن و، خوتان
گرتوو ته وه، مژدهی چیژ و خوشیه بیکوتا و بیسنوره کانی
به هه شتتان لیبیت.

((نه هلی سه عادت: که شوینکه وتووی پیغه مبرانن، نهوانه شوینو ماوايان
به هه شتهو بو ههتا ههتایه تییدا دهمیننهو، ههتا ناسمانی به هه شتیان
بسه رهوه بیو زهوی به هه شتیان له ژیره وه بی بهویستو ئیرادی خودا تییدا
دهمیننهوه، نهو به هه شته بو نهوان به خوششکی نه بر او مو نایاساغه، بو ههتا
ههتایه))

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالُوا بَشَرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ

الْقَانِطِينَ﴾ ﴿٥٥﴾ الحجر: ٥٥

ئەگەر لە لای خودای پەروەردگارەوه خەوی دروستت بینی، ئەوه
مزگینییه بۆ تو..

بۆیه پتویسته گەشبین بیت، گومانی باش بە پەروەردگارت ببیت،
خەونی راست لە
پەيامبەرانهوهیه.

وهک پەيامبەری خودا (ﷺ) دەفەرمویت: "خەوی راست بەشیکە لە
چل و شەش بەشی پەيامبەریتی."

ئەگەر مزگینیت لە ڕینگەیی خەوهوه بۆ هات ئەوه وهک راستی وایه..
چونکه ئەو خەوه سه‌رچاوه‌ی راستییه و بی بنه‌ما نییه...

((وتیان: ئیمه موژدهمان پی داوی به‌شتیکی حەق و واقع و چه‌سپاو، ئەوه‌ی
مزگینیمان پی دای و پستی خودایه به‌ئینی خودایه و پا شگەزبوونهوه‌ی نیه،
ئەتۆ ئە‌ی ئیبراهیم! لە‌پیری ئە‌وانه مه‌به: که له‌فه ضل و ره‌حمەتی خودا
ناهومید ده‌بن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنُطْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا
الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾﴾ الحجر: ٥٦

میهر و سۆزی پهروهردگار زۆر بهرین و فراونه بۆیه ئەم یاسایه
وهربگره:

((ئەوێ گومانی هەبیت بەر میهره‌بانی خودا دەکه‌وێت ئەوێ دەستی
دەکه‌وێت ئەوێ شەوێ گومانی هەبیت که بەر میهره‌بانی خودا ناکه‌وێت
ئەوێ ئەوێ بەرده‌که‌وێت که گومانی پێیه‌تی))

خودای پهروهردگار له فەرمووده‌یه‌کی قودسیدا ده‌فرمویت: مَنْ
له‌گه‌ل گومانی به‌نده‌کانمدا، ئەگەر گومانی باشم پێ بیات ئەوێ
ده‌ست ده‌که‌وێت، ئەوێ گومانی خراپم پێ بیات ئەوێ به‌رده‌که‌وێت.
هەرگیز نائومید مەبه‌ له‌ سۆز و میهره‌بانی پهروهردگار.

((وتی: کێ له‌ره‌حمه‌تی خودا نائومید ده‌بی؟ که‌س له‌ره‌حمه‌تی خودا
ناهومید نابێ جگه‌ له‌وانه‌ی رێبازی را ستو حه‌قیان گوم کردوه، ئەمن
یه‌قینی ته‌واوم به‌وه‌ هه‌یه‌ هەر شتێک خودا بیه‌وێ بێته‌ دی دێته‌ دی، هه‌یج
شتێک له‌خودا یاخی نابێ، چی بوێ و چۆنی بوێ و که‌ی بیه‌وێ ناوا دێته
دی)).

قَالَ تَمَّالٌ ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ فَأَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ الحجر: ٨٥

ئەو بەندەبەیی کە خاوەنی سینەبەیکی تەندروستە ھەر ئەو دەتوانیت
 بێخسیت و چاوپۆشی بکات، چونکە ئەو لە بەرنامەی ئیمەدا نییە کە
 لیبورده نەبیت و چاوی لە تۆلەبیت سینە سافان ھەرگیز رِق و کینە لە
 خویان ناگرن، لیبورده بە وەک ئەوھی هیچ پرووی نەدابیت.

((ئیمە ناسمانەکان و زەوی و ئەوھی لەناویاندا ھەبە بەحەق نەبێ دروستمان
 نەکردوون. کە بەدیمان ھیناون بەحەق و را ستی درو ستمان کردوون،
 بەعەدالت و ھیکمەت و زانایی و دانایی ھیناومانە گۆرەپانی بوونەومرەو،
 بەشێوی ستمکار و بەتال و بێھودە نەمان خستوونە پروا بۆبەمان دروست
 کردوون خەتکەکە سەرگەرمی عیبادت و تەقوا و پەکتاپەرستی بن. بێگومان
 رۆژی قیامت دێ و ھیچ شک و گومان لەھاتنەکەمی دا نیە، جا ئەو کاتە خودا
 تۆلە لەوانە دەستێنێ کە شیاوی سزاو تۆلەن، پاداش و بەخششی خۆی دەدا
 بەو کە سێنمی شیاوی پادا شی بەھە شتی رازاوەن. ئەھی پێغەمبەری
 خۆ شەوێستا نەتۆرو لەو مو شریکانە وەرگیرە، گوێیان پێ مەدە، لەناست
 نەزیمشو بەعزۆخ ستموھیان پ شوو درێژ بە، خۆگرەبە، بەرمو شتی جوان و
 بەرز تەگەتێیان بەو ھەلس و کەوتیان لەگەڵدا بکە، نامۆزگارێیان بکە،
 بیانرسێنە بەتکوو بەخویاندا بچنەووە و بێنە سەر رێگای راست و وز لەکوفر
 بێنن!!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾ (٤٢) الأحزاب: ٤٢

ئەگەر خۆر ھەلھات بە یادی خودا پیشوازی بکە..
ئەگەر خۆر ئاوابوو بە یادی خودا مال ئاوازی لێبکە..
ئەو دەبیتە چاودیری پەروردگار لەھەموو پۆژەکەتدا...
چاودیری دلت دەکات لە پەراگەندە و ماندوو بوون.

((ئەو ئەو کە سانە ئیمانتان ھیناوەو بپرواتان بەتاک و تەنھایی خوداو را ستی پیغمبەرایەتی پیغمبەرمکە ھیناوە، بەدل و بەزوبان یادی خودا بکەن، بەجۆریک ئەو زیکرو یادە ھەست و شعورتان داپۆشی، بەھەموو حال و مەزعیکتان لە سەرمەتای رۆژو ئیوارەدا، لەھەموو کات و شوپنیکدا تر سی خوداتان ھەبن، نوپۆژەکانتان بەریک و پیکى ئەنجام بدن. خودای مەزن لەھەموو عەیب و کەم و کورپیک بەدوور بگرن)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ
 الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ
 فَلَا يُؤْذَنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ الأحزاب: ٥٩

ئەى بەندەى خودا.. ئەگەر تو ئەتەوئت فەرمان بە چاکە بکەیت و
 رینگری لە خراپە بکەیت، ئەوە لە خانەوادە و خزمە نزیکە کانتەوہ
 دەست پئ بکە... چونکە ئەوان لە پئشترین خەلکانئکن گرنگیان پئ
 بەهیت و ئاموزگاریان بکەیت.

((ئەى پئغەمبەرى خو شەوئ ستا فەرمان بەهاو سەرمانت و ک چەکانت و
 ئافرمانئ مو سولمان بکەو پئیان بلئ: با پە چەو چار شئوہکانئیان بە سەر
 خوئان دا بدەن و داىبدەنەوہ بەسەر دەم و چاوو گەردن و ملیان دا، چونکە ئەم
 شئوہ نزیکترە بەوہ: کە ئەوانە بنا سرن و بزاندري کئ و چ کە سن، دورو و
 شەقاوہ و چاوبرسى و داوئن پئسەکان تئبگەن: کە ئەوانە ئافرمانئ روسور و
 خاوەن حەباو داوئنپاک و خاوەن رئزن، لەو ئافرمانە نئن سەرمرئیان ل ئ
 بگري و تەماعى بئ رەو شتئیان ل ئ بکري. ئئتر لئیان دور دمکەونەوہ و
 ئافرەتەکان بەق سەى نا شیرئ و نابە جئ نازار نادريئ، پەرورمردگار
 لەکەمتەرخەمى لەو مپئ شئان خوئش دەبئ: کە بەبا شئ پە چەو چار شئوئ
 خوئان دانە داوئتەوہ و پاشگوئیان خستوہ، هەر و مہا لئخوئشبوہ بو ئەوانەى
 پابەندى فەرمانئ پەرورمردگارن دمربارى پە چەو چار شئو، وە ل ئ بەهەئە و
 رئ دمکەوئ کەمتەرخەمى تئدا دمکەن، رەحمەت و مئهرەبانى خودا و سئعو
 بەر فراوانە)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا
 إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ ﴾
 يوسف: ٣

((خودای پەروەردگار باشترین چیرۆک بۆ پەيامبەر (ﷺ) و هاوێله
 به پیزهكان دهگێڕێتهوه! تۆش برواداران بێ بهش مهكه له وهی كه
 چیرۆك و پەند و ئامۆژگاری و وتهی پەند ئامیزهكانی چیرۆکی
 پەيامبەران بۆ خەلك باس بكهیت.

دهزانیت بۆچی؟!)

چونكه چیرۆك دل نهرم دهكات و دهست له دلهكان دهدات و، دهبیته
 هاوده می خه مهكان.

لاوازهكان بههیز دهكات، كهوتوووهكان دهردهچینیته،
 شكستخواردوووهكان سهركهوتوو دهكات، كهمهتەرخه مهكان
 دهگهڕینیتهوه بۆ لای خودا، چاكهكاران چاكتر دهكات)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ

السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ الشورى: ٢٥

برای نیماندار..

خوشکی نیماندار..

دهستپیشخه ری بکه ن و، په له بکه ن بؤ په شیمان بوونه وه ... خودای
په روهردگار زوری پیخوشه تو په شیمانی دهربریت، وهک چون تو له
مردن رزگارت بییت خوشحال ده بییت .. له و کهسه نه داره زیاتر
خوشحالتر ده بییت که له پریکا ناز و گوزینکی زوری دونیای دهست
بکه ویت.

((په روهردگار توبه و په شیمانی له بهنده گونا هباره کانی و مردمگری،
له تاوانی رابوردویان خوش دمی، دزمانی چی دهکن له خیر و شهر)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴾ ﴿٤٧﴾
الزخرف: ٤٧

گالته کردنی پوچگه را و سه رگه ردانه کان به یه کتا په رستی شتیکی
سهیر و نوی نییه!

هیچ په یامبه ریک نه بووه که هوزه که ی گالته ی پی نه کرد بیت!
له سه ر راستی نارامگر و، خوراگر به..

خودای په روه ردگار راستی سه رده خات و لووتی نه یاران و
پوچگه رایان ده شکینیت،

راستی بهرز راده گریت، به لا و مهینه تی له سه ر هه موو په یامبه رانی لا
ده بات.

((کاتیک چه زرمتی موو سا نهو موعجیزانه ی نی شانندان یه که سه ر فیرعه ون و
جه ماعه ته که ی پی که نیندیان پی هاتن و گالته یان پی کردن و به درویان
خسته وه، سه ر رمقییان نیشاندا)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾

فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ ص: ٢٣

چەند گوتاریکی جوانه!

چەند گله‌یه‌کی جوانه!

خودا له هه‌له‌یه‌ک خوش ده‌بیت به‌ر له‌وه‌ی له هۆکاره‌که‌ی بپرسیت!

چەند میهره‌بانیت!

خودایه‌ گیان چەند جوانیت!

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأْمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ﴾ (الأعراف: ١٨٣)

ئەي پەيامبەر (ﷺ)

ئارخەيان بە..

فَيْلٌ وَ تەلەكەي نەيارانى دین ھەرچەند گورە بیت، تو دنیابە کە
بەرپەرچدانەوہی خودا
زۆر گورەترە لە تەلەکەیان..

((مۆلتی ئەو گرۆھە بەدرۆخەرەوانە دەدەم، تەمەنیان درۆز دەکەم، ھۆکاری
ژیانیان بۆ زۆر دەکەم، مال و سامانیان دەدەم، بەلام بێگومان نەخ شەو
تەگبیری من بۆ لەناو بردن و تۆلە ئی ستانسیان بەھێزو تۆکمەبە)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ﴾ ﴿٧﴾ التين: ٧

مرۆفه كان...

چی وای لیکردوویت که په یامبه ران و رۆژی لیکرسینه وه و
وهرگرتنه وه پاداشت به درۆ بزانیته؟!

خودای په روهردگار توی له نه بوونه وه بهدی هیناوه و، به جوانترین
شیوه دروستی کردوویت، هه رکهس بت بینیت ستایشی خودا دهکات
لهو بهدی هینانهی و، لهو توانا بی کوتایه له دروستکردنتدا..
ئهوه دهسه لاتی خودای گه ورهیه...

((وێرای ئەم هه‌موو به‌لگه‌و ده‌لیلانه له سه‌ر ده‌سه‌لاتی خودا به سه‌ر هه‌موو
شتیکدا، چی وا له‌تۆ ده‌کا ئه‌ی ئاده‌میزاد که هاتنی قیامه‌ت به‌درۆ بخره‌یه‌وه؟
ئه‌ی ئاده‌میزاد ئه‌تۆ به‌چاوی خۆت ده‌بینی سه‌ره‌مئای ئاده‌میزاد چۆنه‌و چۆن
پێ ده‌گا و هیزو توانا په‌یدا ده‌کا و دوا‌یی چۆن پیر ده‌بی و هیزو توانای
نامین، ده‌ی که سیک بتوانی ئاده‌میزاد له‌نه‌بونه‌وه بینیته‌و وجود و ئه‌و
هه‌موو گۆرانکاریانه به‌سه‌ر ژيانیدا بین، بیگومان ده‌توانی دوا‌ی مردنیشی
جاریکی تر زیندوی بکاته‌وه و کێ شی بکا بۆ سارا‌ی مه‌ح شه‌رو حی سابو
لیکۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ بکا، که‌وابی ده‌بی ج شتیک هه‌بی تۆ هه‌لنی بۆ ئه‌وه‌ی
بپوا به‌ر‌ابوونی قیامه‌ت نه‌که‌ی؟)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ﴿٨﴾﴾ الشرح:

٨ - ٧

هەرگیز پشت به مروفه کان مه به سته تهنه هاوار بو خودای تاک و تهنه و خاوهن دهسهلات بیه له هه موو کاروباره کانی دونیا و دواپوژدا تهنه داوا له خودا بکه.

((هه رکاتیك له پراگه یاندنی بانگه وازی بویته وه، یان جیهادو تیکۆ شان و کاروباری خۆت نه نجام دا، پرووبکه ره عیبادت کردن و له خودا پارانه وه و داوا له خودا بکه کاره کانت بو هه ئسورپینی، به راستایی و دلسۆزی پرووبکه ره خودا و نیازو مه به ستت پاک و خاوین بکه ره وه. پرووبکه ره خودا هه موو نیازو مه به ستیکت ئارا سته ی خودای خۆت بکه، نزا بو خودا بکه و لئی بپارپره وه تر ست له دۆزه خ بئو به ته ما به هه شتی رازاوه به، پادا شی ماندوبوون و هه وئو ته قه ئلای بهرده وامت هه ره له خودا داوا بکه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾﴾ الكافرون: ١

ئىبنو عەباس دەفەر مۆيت:

((ھىچ سۈرھتىك نىيە ئىبلىس ھىندەى سۈرھتى (كافرون) رقى لىنى بىت
لە قورئاندا، چونكە يەكتاپەرسىتى تەواو و، پشت كوردنە ھاوبەشى
دانانى تىايە)).

((ئەى محمد! بەكافرەكانى قورمىش بلى: ئەى بى برۋاىپنە، ئەى ھاوبەش
دانەران بۆ خودا، من ھەرگىزاو ھەرگىز عىبادەتى ئەو بتو سەنەمانە
ناكەم: كە ئىوۋ دەيانپەر ستن، بەھىچ شىۋەيەك بەندەيەتى ئەو خودا
دروژنانە ناكەم)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (١) الإخلاص: ١

یه کتابه رستی ته و او له ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ دایه.

خودای په روه ردگار تاک و ته نه یه له بالادهستی و سیفه ته کانی، هیچ که م و کورتی و نارپکی تیا نییه..

گوره ترین یاد و وه بیر هیتانه وه گوته ی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ یه.

چونکه نه مه وشه ی یه کتابه رستی و بی هاو به شیه، یه کتابه رستیش واته هاوشیوه و هاوچه شنی نییه.. خودای په روه ردگار تاکه په رستراوی راستیه، هیچ شتیک هاوشانی خودای په روه ردگار نییه، نه و ته نها و بی هاوه له...

((نه ی محمد! به و که سانه بلئ: که پر سیارت لی دمکن خودای تو چونه و چیه؟ بلئ: خه بهری راست و واقع نه و میه نه و خودایه که (واجب الوجود)ه، بوونی پیوی سته و نه بوونی نابئ، ناوی (الله) یه و تاک و ته نه یه له زات و سیفاتیدا، کهس هاوه لی نیه و بی نمونه و هاوشانه، واته: نه و خودایه نیوه دهینا سن و دان به و مدها دهنین، که به دیهینه ری ناسمانه کان و زهوییه نیوه شی به دیهیناوه یه که و تاک و ته نه یه له خودایه تیدا. کهس هاو شانی زیه له خودایه تیدا، له هه موو رویه که وه تاک و ته نه یه!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ الإخلاص: ٢

((هەر ئەللا داواى لى دەگرى بۆ دابىن گردنى پىوى ستى، بۆ هەموو كارىك داوا لەو دەگرى، چونكە هەر ئەو دەتوانى بەهەنای ئاتا جانەوہ بى، واتە: (الله) ئەو خودایەيە هەموو درو ستکراویك پەنای بۆ دەبا، كەس بى ئەو ناتوانى بىو بۆى، هەموو كەس موحتاجى ئەوہ)).

پەناپىگىراو ناویكە بەر لە جەستە دلەكان هەلدەلەرزىت بە هوى شكو و جوانىيەوہ پەناپىگىراو هەموو بەندەيەك پەنای بۆ دەبات
هەموو تاكىك هاوارى تى دەكات
داواى رزگار بوونى لى دەكات
بەدى هینراو زۆرتر پىويستى بە كەسىكە پشتى بگرىت، بەسە خودای
نەمر لە پشتى بىت.
بۆیە...

پەنا بۆ خودا ببە، لە كاتى ناخوشیدا توى لە بىرە، بە ئەندازەى
پەنا پىگرنتت توانا و هیمەتت بەرز دەبیتەوہ، غەم و پەژارەكەش لا
دەبات..

پاشان خودای پهروهردگار، پاک و بیگه‌رده له خه‌سه‌له‌ت و ناوه
په‌روزه‌کانی، ده‌رگا نه‌ک ته‌نھا به‌ پرووی

دوسته‌کانی، به‌لکوو به‌ پرووی هه‌موو بوونه‌وه‌ردا ده‌کاته‌وه،

ئه‌مه‌ش له‌ سووز و میهر و به‌خش‌نده‌یی خودای په‌روهردگار ه‌ بو
به‌نده‌کانی...

ئه‌وه بیناوه‌رانن کاتیک تووشی ناخوشییه‌ک ده‌بن، یه‌کسه‌ر ده‌یانه‌وئیت
بمرن و

په‌نا بو خوکوژی ده‌به‌نه‌وه..

په‌نا بو بینیازی تاک و ته‌نھا به‌ره...

هاواری لی بکه: خودایه! خودایه!

بو بزگار بوون..

خوای په‌روهردگار ده‌فه‌رموئیت: قَالَ تَمَّالِي: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ العنكبوت: ٦٥

ئه‌و موشریکانه دانیان نابوو به‌وه‌ی که (الله) خودایانه، به‌لام به‌ هوی
لووت به‌رزی و ملهور بوونیان یه‌کته‌په‌رست نه‌بوون.

بویه ئه‌مانه په‌نایان نه‌ده‌برد بو په‌روهردگار تا ئه‌و کاته‌ی خوایان
ویستیان نه‌بووئیت، واته له‌ کاتی بوونی زیاندا په‌نایان ده‌برد بو.

په‌ئوسته ئارخه‌یان بیت..

خوای گه‌وره له‌ کاتی ناچاریدا وه‌لامی بیناوه‌ران ده‌داته‌وه..

ئه‌ی چی ده‌لئیت ده‌رباره‌ی ئه‌و به‌ندانه‌ی دانیان ناوه به‌ یه‌کتایی خودا
و، محمد نیردرای خودایه!؟

بۇ ساتىكىش خۇت دلگران مەكە، ئەوھى پەنای بۇ دەبەيت ھەرگىز بى
ئومىد و، دەستبەردات نابىت.

بىرت بىت چاۋەروانى سەرکەوتن پەرسىشىكى زور گەورەيە پىنويستە
چىزى لى ببىنيت...

لە سوننەنى ئەبو داۋدا ھاتوۋە..

پەيامبەرى خۇدا (ﷺ) رۆشەتە ناۋ مزگەوت گونى لىبوۋ پىاۋىك
دەبوت:

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ))

پەيامبەر (ﷺ) فەرمۇى: 'بە راستى لىخۇشبوۋنى بەدەست ھىنا
سىنچار ئەمەى دووبارە كردهۋە.

لە گىزانەۋەيەكى دىكەدا ھاتوۋە: 'بە راستى بە ناۋىك داۋاى لە خۇدا
كرد داۋاى ھەرچى بكات بەۋ ناۋانە پىنى دەبەخشىت.

ئەۋ تاكە پەرسىتراۋىكە كە ناۋەكانى ھاۋتاي ماناكەيەتى و، ھەموۋ
ناچارەكان پەنای بۇ دەبەن و، ھاۋدەمى وىژدانە بىنكەسەكانە.

خۇدايە ئەى تاكى پەنا بۇ ھىتراۋ.. داۋاى فىردەۋسى بالە دەكەين و،
ھەرچى بە كردهۋە و وتە لە بەھەشتمان نزىك دەكاتەۋە، پەنا دەگرىن
بە ئاگر و، ھەرچى لە وتەۋ لە كردهۋە كە لە ئاگرمان نزىك دەكاتەۋە.

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (الإخلاص: ٣)

پهنا به خودا ئه و تاکه و
هیچ هاودهم و مندالی نییه
ئه و گورهیه و تهواوی مانای گورهیی تیایه
خاوهن شکویه و تهواوی شکومهندی تیایه
مهزنه و تهواوی مهزنی له و دایه
لهسه رخویه و تهواوی لهسه رخویی ههیه
بینیاز له هه موو شتیک
به راستی ئه م تاییه تمه ندیانه تهنا له پهروه ردگاردا ههیه..
خودای پهروه ردگار هیچ ناخوات و هیچ ناخواته وه..
ئه و خوی پوزیده ر و پوزی گره وهیه له بهنده کانی.
ئه و پادشای هه موو جیهانیانه و خاوهنی دهسه لاته.

((مندالی لی نه بووه، له که سیش نه بووه، نه مندالی ههیه نه باوک و دایکی
ههیه، چونکه زاتیکه له کهس نا چی، هه دیمه و سهرمتای بوونی نیه، کاتیک
نه بووه ئه و نه بووبی، هه باره و ماده نیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ٤)

بهنده‌یه‌کی به‌دیهینراوی لاواز گه‌وره مه‌که‌ن و، پشت بکه‌نه ده‌سه‌لاتی
خودای په‌روه‌ردگار، له کاتیکدا ده‌زانن نه‌وه‌یه یه‌که‌میان سه‌ر نه‌نجام
ده‌بیته‌وه خول و، ده‌سه‌لاتی دووه‌میان به‌هیچ هیژ و ده‌سه‌لاتیک
به‌راورد ناکریت و هه‌رگیز له‌بن نایه‌ت،

ته‌نها نه‌وه ده‌مینیته‌وه، هه‌مووان کاروانچین..

پاک و بیگه‌ردی بو نه‌وه خودایه‌ی له رۆژیک هه‌موو بوونه‌وران
ده‌مرینیت و، نه‌رز و ئاسمان وه‌ک نامه ده‌پیچیته‌وه و ده‌فه‌رمویت:

من خاوه‌ن ده‌سه‌لاتم!

من خاوه‌ن ده‌سه‌لاتم!

من خاوه‌ن ده‌سه‌لاتم!

((که‌س نیه‌هاو شانی نه‌وه‌بی، نه‌له‌حه‌قیقه‌تی بوونیدا، نه‌له‌حه‌قیقه‌تی

فه‌رمان و کرده‌وه‌میدا، خودایه‌که به‌بی ئیزن و مه‌ شینه‌تی نه‌وه‌هیچ کاریک

نه‌نجام نادرئ)).

قَالَ تَمَّالِي: ﴿وَتَدِينَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾
 مريم: ٥٢

ئەگەر ئەتە ویت نزیك بیت لە پەرۆردگارەوہ..
 پێویستە زۆر نزا و پارانەوہ ئەنجام بدەیت.

((لەلای را ستی کیوی طورەوہ بانگمان لەمو سا کردو ئاخاوتنمان لەگەڵدا
 ئەنجامدا، واتە: لەو شوینەوہ: کہ کہوتبوە دەستە را ستی موو سا لەو کاتەدا
 کہ لە(مەدیەن)وہ دەگەراییەوہ بۆ میصر ئیمە نیگمان بۆ کردو هەوالمان پێ
 دا: کہ کردوو مانە بەپێغەمبەر و رابەری نەتەوہی ئیسرائیل. لەو کاتەوہ
 بوو تە (کلیم اللہ) و فرو ستادە ئەمجار دواى خنکانی فیر عەون و دارو
 دە ستەگەى وادەمان پێدا بۆ سەرکیوی طور و لەوئ تەوراتمان بۆ ناردە
 خواری. پلەو پایەى ئەومان لەخۆ نزیك کردەوہ، ریزو شکۆمەننیمان پێدا،
 لەکاتیئکدا راستەوخۆو بێ ناوهند بەنهیینی گوفتو گۆی لەگەڵ کردین، واتە:
 ریزو شەرەفیئکمان پێ بەخشی گەیی شتە ئەو پلەو پایە: کہ ئاخاوتنمان
 لەگەڵدا کردو کردمانە قسە لەگەڵ کراوی خویمان، لەعالمی ئەرواحدا پلەو
 پایەمان ئەوهندە بەرز کردەوہ، وەکووئەوہ قسە لەگەڵ کہ سێکی نزیكدا بکا
 بەشیوہی چپە کردن!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ

رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾﴾ القارعة: ٦-٧

چی پټوانه‌ی کرده‌وه‌کان قورس ده‌کات؟!

(سبحان الله وحمده سبحان الله العظيم)

خودایه پټوانه‌ی کرده‌وه‌کانمان قورس بکه.

((جا هه‌رکه سټک له‌ته‌رازوی نه‌عمالدا کرده‌وه چاکه‌کانی زۆرترن له‌کردموه
خراپه‌کانی، نه‌وه ده‌که‌وێته ژیانیکى خو شه‌وه وه‌ها لټی راز په‌هیج
ناگوزریه‌کی لټی نیه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا
 مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ الشورى: ٢٩

خودای پهروهردگار دهتوانیت رُوژی دوابی هه موو پیشین و
 بوهونه و رانی ئیستا و ئهوانه ی که له ئاینده دا دین له یهک دهشتدا کو
 بکاته وه!

ئایا ناتوانیت دووان له بهر ئه و یهکیان خوشبویت کو بکاته وه؟!

ئایا ناتوانیت دووان له پیناو ئه و له یهک جیا بوو بیته وه کو بکاته وه؟!

پهنا به خودا وانیه.. به لکوو خودا توانای هه موو شتیکی هه یه.. نه و
 خودای پهروهردگار و به دهسه لاته!

((بریک له بهلگه و نیشانه ی دهسه لات و توانای خودا به دیهینانی ناسمانه کان و
 زهوییه به و شیوه ریک و پیکه. ههروه ها به دیهینان و بلا و کردنهومی نه و
 هه مکه زینده و ههرو گیانله بهرانه ی له ناسمانه کان دان و نهومی بهنا و زهویدا
 دین و ده چن. به فریشته و ئاده میزاد و جندوکه و ئازمل و باقی گیانله بهرانی
 زورو هه مه جور به هه موو شیوه و شکل و روخسار و سروشتیانه وه... کهوابی
 ئاده میزاد چی بکا ناتوانی بزانی ژیان چیه و له چیه وه پهیدا بووه، به دهقی
 قورئان خودا زانیاری له و بواره دا عانید به خوئی کردووه. به لام زیندمومرکان
 بو خویمان نیشانه ی قودرمتی خودان، بهلگه ن له سه ر دهسه لات و کار دروستی
 پهرومردگار)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا

مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ مريم: ٢١

په یامیک بو دلت بنیره پیی بلی: نه سستم پروودهدات! وهک چون
زه که ریا و، مهریه، پنیان سهیربوو چون ده بیت نه و کاره نه ستمه یان
تیا پروودهدات.. خودای په روهردگار وه لام ده داته وه ﴿هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ﴾
ئارام به هه موو شت لای خودا ئاسانه..

((جوبرائیل وتی: کاره که بهو شیوهیه: که پیت راگه یاندر، نه وهی پیم
گوتی: هه وائیکی را سته و خوت بو ئاکامی نه و روداوه ناماده بکه. خودای تو
فهرمووی: به خ شینی کوریکی پاک و خاوین و رهو شت بهرزو بی گوناھ
له لای من کاریکی ئاسانه و ماندوبوونی تیدا نیه. ئیمه نه م کوربه م شیوهیه،
به خاتو مهریه دمبه خشین، بو نه وهی بیکهینه نیشانه بو ئاده میزاد، بزنان:
خودا چند به ده سه لات و توانایه، چند موختارو ئازاده، چون هر چی
بیهوی دمیکاو کس نیه بتوانی به رهه لا ستی بی، هه روه ها بو نه وهی نه و
کوره ببیته مایه ره حمهت بو نه ته وهی ئی سرائیل به تابه تی و بو هه موو
ئاده میزاد به گشتی. کاریکه بریار دراوه و براوته وه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ كَذَبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا
 بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجِازٌ يُنخَلُ
 خَاوِيَةً ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ ﴿ الحاقة: ٤ - ٨

هاوری گیان..

بزانه خودای پهروهردگار زور نارامه

بهلام گرتنی زور به نازار و به سونیه

له پیشوو و ئیستا و ناینده هر هوز و گهل و نهتهوهیهک دژایهتی
خودایان کردبیت

تیا چوون..

نهوهی لووتبه رزی مملانیی پهروهردگار بکات، به سه رکه رمبوون به
چاوچنکوی دهیره نجینیت، هیزی له ناو دهبات،

ریشه کیشی دهکات، شوینه واری نامینیت و، وهک نه بووی لی دیت..

به ره وهی لووت به رز بیت له یادت بیت..

تو به کهم کهس نه بوویت که مملانیی پهروهردگار بکهیت

سهیرکه بزانه کنی سه رکه وتوووه!؟

گومانی تیا نییه خودای پهروهردگار، خویهتی خوی دهکات، ئهوان
کوان؟! ماوهیهکی زور بهسهر ئهواندا تیهپویه ﴿فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ﴾
بیربکهروهه و تیرابمینه.

((و شهی ﴿الْحَاقَّةُ﴾ بهمانای قیامهته. چونکه وادمو ههپه شهکانی خودای
تیدا دینهجی و حهقیقهتی تیدا دهردهکهوی. واته: ئهه قیامهتهی : کهوادمو
بهئینی خودای تیدا دینهجی و روژیکه ههر دئ و ههرده بی بی، یارهو
صیفاتی چونه؟ حهقیقهت و چونیتهی ئهه روژه ههر خودا خوی دزمانی
چونهو که سی تر دهرکی ناکا. ئهتو چوزانی ئهه پیغهمبهه؛ ئهه روژه ج
روژیکه، ئهه روژه زور لهوه گهورمتره زانیاری و تیگهیی شتی ئادمیزاد پهی
بی بهری، گهلی ئهمودو (قهومی. صالح) و گهلی عاد(قهومی هود) هاتنی
قیامهتیا بهدروزانی. و شهی(قارعة)که مهبه ست پی قیامهته، بهمانا:
بهلاو کاره ساتیکه: کهدلی ئادمیزادهکان دمکوتی و ههموو شتیک لیک
ههلهوه شینی و تهرهرو. تونای دهکا. ئههجار سزای گهله ستهمکارو
بهدروخهروهکان ده ست نی شان دمکاو دهرهروئی: گهلی ئهمودبتهواوی
لهناوبران بهگرمه و پیا ههلا شاخانیکی لهرادهبهدمر، دهنگیکی تا سینهره
راتلهقاندنیکی بی ئههنازهو گرمه و نالهیهکی زهندهقبر، لهماومیهکی کورت
و کهمخایهنا دا ری شهکی شی کردن، گهلی عاد لهناوبران و ئا سهواریان نهما
بهپهشهباپهکی دهنگ تیرو زور ساردو ریشهکیشکهرو ترسناک و درپزخایهنا،
بهتهوومی و درپزخایهنی ره شهباکه برستی لی برین، خودا ئهه ره شهبایه
له سهر ههکردن جهوت شهوو هه شت روژ بهردهوام بوو بی وه ستانهوهو
بروکه پیدان، زیخ و بهردی لهگهلی خویدا دههیناوه به سهریدا دمکردن و
لهناوی دهردن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلَهُ﴾
 وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ آل عمران: ١٤٠

الدوله: گواستنه وهيه له دؤخنيكه و بو دؤخنيكي ديكه

له نيگه رانييه وه بو خوشي

له نه خوشييه وه بو ته ندروستي

له هه ژارييه وه بو دهوله مهندي

به پيچه وانه يشه وه.

نيگه ران مه به..

پشت به خودا هه مووي چهند رۆژنيكه، نهك چهند مانگ و سال.

پيويسته نهو بزانيت كه رۆژگار له سه ر بهك شيوه جيگري نيه.

كه شيبين به، گوماني باشت به خودا هه بيت..

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ البقرة: ٤٥

حوزه یفه دهگیریتته وه: "هه رکات په یامبه ر (ﷺ) تووشی نه هامه تییه ک
بوایه ده رۆشت نویتزی ده کرد" نویتز و نزا فیرت ده که ن چون له کاتی
که وتندا خۆراگر بیت. بۆیه کاتی ک ئیبن و عه باس هه والی مردنی
براکه یان پیدایا، له کاروانییه که لایدا و له رۆخی ریگاکه نویتزی کرد بۆ
شوینکه وتنی ئه وه فه رمانه ی خودای په روه ردگار: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ﴾ ئه ی به نده ی خودا مژده ت لیبتت چاره سه ر په ژاره کانت
ئه وه یه له به رده ست په روه ردگاردا به ملکه چی و ریزه وه بوه ستیت.
وابکه ئه م ئایه ته له ناخندا ره گ دابکوتیت و به ناخندا برواته خواره وه
و هه میسه له به رچاوت بیت.

((له هه موو تهنگانه و پیدایه ستییه کانتانا، له کاتی به لآو مو سیبه تدا په نا
به رن بۆ صه برو خۆراگری و گه رانه وه بۆلای خودا و رۆژوو گرتن، واته:
صه برو نویتز بکه ن به فه ئغان و سوپه ر بۆ هه موو تهنگانه و ئاستهنگ و گرو
گرفتیک. بیگومان به جی هینانی نویتزه کان له کاتی خۆیاندا و نه نجام دانیان
وه کوو پیوی ست کاریکی قورسو گرانه، مه گه ر بۆ که سانیک نه بی که
له خوداترسن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ التوبة: ٢٦

ئيبنو قهيم دهفه رمويت:

ههركات ئيبين و تهيميه توشى نار هه تيبهك بوايه ئايه ته كانى دنيايى
 دهخويند، منيش بؤ خوّم ئه وهم تاقي كردووه ته وه،
 كاريگه رى زور زورى له سهرم هه بووه و ئاسووده و دنيايى كردووم،
 خواي پهروه رديگار له م پينج ئايه ته ي كه ئارامى به خش ناسراون،
 خوداي پهروه رديگار مروفي دنيا كردووه ته وه:

١- قَالَ تَعَالَى: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ
 جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ التوبة: ٢٦

((ئهمجار عينايه و كومه گى خودا فرياتان كه وت، دل ئارامى و خوگري به سهر
 پيغه مبهرو ئه و هاوه لانه ي له خزمه تيا مابوونه وه باراند، دلى پر كردن
 له هيو او ئاواتى سهر كه وتن، ئه و غه م و په زاره ي كه توو شى پيغه مبهر بوو
 به هوى تيا شكان و هه لاتنى زور به ي مو سولمانه كانه وه لا چوو نه ما، هه لاتنى
 ئه وان زيده ورمبه رزى و نازايه تى به پيغه مبهر به خ شى و زياتر سوور بوو
 له سهر هيرش بردن و په لا ماردانى دوژمن. بؤ به هيز كردنى دلى
 مو سولمانه كان فري شته ي ناردنه خوارى بؤ كومه گى بيكر دنياي كه ئيوه

به چاو نه تان بینین، به لکوو ناسه وار که بیان له دلی خوتان دا بینو و همستان
 پی کرد، که بریتی بوو له وره به رزی و به خودا چوونه و هوو سهر له نوین
 هه لمهت بردن و په لمار دانی دوزمن و شکاندنی لی کو شتن و به دیل گرتنی
 زور لی بیان. سزای نه وانهی دا که کافر بوون به کو شتن و به دیل گرتنو
 تیشکان و راوان و ریسوا بوونیان نانه و میه: سزای نه وانهی کافرن له دونیا دا،
 هه تا نه وان کوفر به سهر نیسلام دا هه لبریزن و دزایه تی مو سولمانان بکه نو
 شهریان له دز بکه نه وه حالیان دمی)) .

۲- قَالَ تَعَالَى ﴿إِلَّا تَتُوبَ لَهُ فَكَلَّمْنَا بَدِيعًا قَالُوا نَحْنُ نَعْبُدُ اللَّهَ مَا شَاءَ لَهُ وَنَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ وَأَتُونَ السُّبُلَ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ التوبة: ٤٠

((نه گهر نیوه یارمه تی پیغه مبهری خودا نه دمن، له گه لی دا نه چن بو جیهاد،
 نه وه خودا کو مه گی پی ده کاو یار مه تدمری دمی، که سیکیش خودا
 یارمه تدمری بی به سیه تی و چه و یجه ی به که سی تر نیه. خودا یارمه تی دمداو
 و مکوو چوون سالی کوچ یارمه تی دا کاتیک کافره کان تهنگیان پی هه ل چنی و
 پیلانیان بو دادر شتن به کو شتن، به به ندکردن، به دمرکردن. پیغه مبهمر (ﷻ)
 به فهرمانی خودا کو چی کرد له گه ل هاوه لی خو شه و یستی دا نه بو به کری
 صلیق حالی پیغه مبهمر بهم جوړه بوو یه کی بوو له دوو کهس، نه سوپای
 کو چکه ران و نه سوپای یارمه تیدمرانی له گه ل دا بوو، به لکوو ته نیا دوو کهس
 بوون، خو ی و نه بو به کری هه والی له و کاته دا که له ناو غاری حیرا دا بوون،
 که نه شکه و تیکه له کیوی (نه ور) سه عاته رینی له مه که که دووره. له و کاته دا

که نهبو بهکری هاورئى چاوى به کافره کان کهوت که هاتبوونه دمرگای
 نه شکهوته که تر سی ئى نیه شت لهوه که بیان بینزو بیانگرنو بیانگوزن،
 به پیغه مبهری وت: نه گمر تهما شای بهرقا چی خوڤان بکمن نیمه دهبینن.
 پیغه مبهر (ﷺ) بو دلدانهوی نهبو بهکر فهرمووی: مهتر سه خودا
 له گه ئمانه، یار مهتیمان دهداو ده مان پاریزئى. نه مجار پهرو مردگار نارامی
 خوڤی نارده خواری بو سهر دلی پیغه مبهر (ﷺ) یان بو سهر دلی نهبو بهکر،
 نیبنو عه عباس و هی تریش ده فهرمون: مه به ست نهبو بهکر بی با شتره
 چونکه پیغه مبهر (ﷺ) هه موو کاتی دلنارام بووه تر سی نه بووه. کۆمهگی
 پیغه مبهری خوڤی کرد به سهر بازو له شکرێک که ئیوه نه مان بینی، که بریتی
 بوو له فری شته روژی جهنگی به درو روژی جهنگی نه جزابو روژی جهنگی
 نو خود یار مهتیمان دا. پهرو مردگار وای کرد دروشمی کافرانی ژیر خ ستو
 ناواتو هومیدیان نه هاته دی و تیشکانو زهلیل و ریسوا بوون. رستهی (لا اله
 الا الله، محمد رسول الله) ی سهرخ ست بانگه وازی بو ئی سلامی پیش خستو
 وه گهرخ ست. نه مه نه گمر به (مهز صوبی) بخویندریته وه. نه گمر
 به مهرفووعی بخویندریته وه نهو کاته ماناکه ی به هیتر دهبی واته: ههر
 دروشمی خودا، رستهی له سهره وهیه و پایه داره و ههر نهو سهرکهوتوووه. خودا
 عهزیزو بالا ده سته، ههر که سیک په نا به نهو بهرئ پاریزراوو سهرکهوتوووه،
 چه کیم و دانایه له کردارو گوفتاری دا، هه موو گوفتارو کارێکی له جی خوڤی
 دایه وه و هیج شتیکی بی حکمهت نیه)).

۳- قَالَ تَعَالَى ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرُدُّوْا إِیْمَانًا مَعَ
 إِیْمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ الفتح: ٤

پهرو مردگار خودایه کی وه هایه روژی صولحی خوده بیبه نارامی و وره بهرزی
 خسته دلی خودا په رسته نه وه، لهو روژهدا مهردایه تیان نواندو فهرمان بهرداری

حوكمى خودا بوون، بەدلا سۆزى و لىپرانەو خۇيان نامادە كرد بۇ جەنگ
 وروو بەروو بوونەوئە دوزمن، خودا ورمبەرزى پى بەخ شىن بۇ ئەوئە دئە
 كوتە يان پى نەگا و لەتەنگانە دا ئەزۇنۇيان نەلەرزىن و چەوا شەپى پويان تى
 نەكا، ھەروەھا بۇ ئەوئە دئنىيى زياتريان پى بەخ شى و ئيمانان بەھىز
 بىي. گيانى مەعنەو پيان بەرز بى تەوئە! پەرومردگار خۇي ھەلسورپنەرى
 بوونەومرە بەفرى شتە و ئادەمىزاد و جندۇكە و شەياتىنى و ھەموو ھىزو
 وزمكە و نىيەكانى و ھەكوو بوومەلەرزە و بورگان و زريان پە شەبا و لافا و دىريا و
 شتەكانى تر).

٤- قَالَ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
 فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾﴾ الفتح: ١٨
 ((بىگومان خودا پرمزەمەندى خۇي لەو مو سولمانانە راگە ياند: كە لەژىر
 درەختى (سەرە) دا بەئىنيان بەتۇدا ئەي پىغەمبەر: لە سەر ئەوئە: كەدزى
 قومرە شىەكان بچەنگن و بەگيان و مال بەرگرى لەپەيامى ئى سلام بكن و
 گۆرەپانى رو بەروبوونەو چۆل نەكەن، رىواپەت كراوئە: ئەو ھاوئەلانەي
 بەئىنى فىداكارىيان بەپىغەمبەر دا، ژمارمىان ھەزارو چوار سەد كەس بوون،
 پەرومردگار ئاگادارى ناودئىان بوو، دىزىانى بىروباومرە را ستى و دلا سۆزى و
 ئەمەك و فەرمانبەردارىيان تىداپە، ئارامى و تە سكىنى زياتر خ ستە ناو
 دەررونيانەوم، سەرگەوتنى خەيبەرى بەنسىب كردن، دوابەدواي سەرورمى
 غەزاي خەيبەر، رزگار كردنى مەككە شى بۇ دە ستە بەركردن، ئەمجار
 سەرگەوتن و بالادە ستى فرەي پى بەخ شىن و ولاتى تريان كۆنترۆل كردن
 سەرورمى يەك لەدواپەكى باقى كىشومرو ولاتانى تريان بۇ دەستەبەرگرا)).

ه- قَالَ تَعَالَى: ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ الفتح: ٢٦

((لهوگاته‌دا سزامن دهدان: که نهو بی باومرو بتیهر ستانه که‌لله رمقی و نه‌فامی خوئیان خ سته‌کارو گوئیان به‌به‌لگه‌و نی شان‌و حیوارو مهنیقی عه‌قل نه‌دا، تیکرا وتیان سویندمان به (لاتو عوزا) ناهیلین مو سولمانه‌کان بیینه ناو مه‌ککه‌وه، هه‌روه‌ها نه‌یانهی شت له سه‌ره‌تای نا شتینامه‌ی (خوده‌یبیه)‌دا ر سته‌ی (ب سم الله الرحمن الرحيم) و (محمد ر سول الله) بنوسری .. نیتر په‌روه‌ردگار نارامی و پشوو دریزی خسته ناو دلی پیغه‌مبمرو هاوه‌لانیه‌وه، ده‌مارگیری نه‌یگرتن و به‌مه‌رج و پی شنیاری کافره‌کان رازی بوون و نا شتینامه‌ی خوده‌یبیه‌ی ل س که‌وته‌وه: که‌دمروازه‌ی رزگارکردنی مه‌ککه‌ بوو، له‌هه‌مان کات دا خودار شته‌ی شایه‌تومان و بیروباومری یه‌کتاپه‌رستنی له‌دلی موسولمانه‌کان دا به‌هیترکردو وای ل س کردن ریزی هه‌رم بگرن و شه‌ری تییدا نه‌که‌ن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا نَطَعُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾ الإنسان: ٩

((نه‌وه‌کوو نیمه‌ نه‌م خواردن و پییداوی ستیانه‌تان پی دمدین ته‌نها له‌بهر خاتری ره‌زامه‌ندی خودایه‌و به‌س! هیج منه‌تتان به سه‌ردا ناکه‌ین، پاداشمان له‌نیوه‌ ناوی، شوکرو سوپاسی نیوه‌مان مه‌به‌ست نیه، به‌ته‌ما هیج پاساودانه‌وه‌یه‌کی نیوه‌ نین)).

نیگه‌ران مه‌به‌ نه‌گه‌ر تو چاکه‌ت له‌گه‌ل خه‌لک کردووه، نه‌وان به‌ گوفتار و کردار به‌ خراپه‌ پاداشتیان دایته‌وه..

ئەم ئايەتە بىكە دروشمى خوت لە ھەموو كارەكانتدا: ﴿لَا يُزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً

وَلَا شُكْرًا ۝﴾

خودا ھەرگىز چاكەكانى تو لە ياد ناكات، پاداشتى چاكەكانت
دەداتەوھ..

چونكە تو بەندەى ئەويت.

قَالَ تَمَّالِي: ﴿ فَإِنَّ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا
 الْبَلَّغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
 سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿١٥﴾ ﴾ النورى: ٤٨

مژده بيت نه گهر براكهت يان كوره كهت يان هاوريكهت له په يامى
 راستى لايان داوه! ثايا دلى به ده سستى تويه؟! ده كان به ده سستى
 په روه ردگار خودا چؤنى بويت ده يخاته نه و باره. به لام نه وهى له سهر
 تويه: ﴿ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَّغُ ﴾ نارام بگره له سهر نه و تاقيردنه وه. به
 شيويه كهى دروست و په سهند به شه و به رؤژ به رده وام به له سهر
 گه ياندنى بانگه وازه كهت، پاشان چاوه پروانى سهر كه وتن له خودا بك.

((نه گهر مو شريكه كان همر سوربوون له سهر كوفرو بندينى خؤيان، بهر
 بانگه وازيه كه ته وه نه هاتن گوځيان به په يامه كهت نه دا، نه وه خؤت دلگر مه كه.
 خؤيان بهرپر سيان، نيمه تو مان ناردووه په يامى خودايان به رابگه به نى. نكت
 چاودپرو ژمپريارى كارو كرده وه يان بى. نيمه نه گهر له لوظو نيج سانس
 خؤمانه وه نازو نيعمهت به ناده ميزاد دهبه خشين ساماندرلو لهش ساغو به ترس
 بى، له ناو نازو نيعمهت نيمه دا به تهنندرو ستى و نارامى زهان به سهر بهرئ كمه
 خؤش و تهرده ماغه، شا به سه پانى خؤى نازانى و له خؤى بايى دهى، خو نه گهر
 به هؤى كرده وهى ناپه سهندي خؤى توو شى جورتميكى بگهين. همزارى و گرانى و
 نه خؤشى و ترسى تووش ده بى، نيتر دهست دمكا به ماشوكرى و كردن و نازو نيعمهت
 له وه پي شى له بير ده چپته وه كوفرانى نيمه ته گانى خودا دمكا! نه وه سرو شتى
 ناده ميزاد، بى چلپيدانه و سپنه و به نهمه))

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ غافر: ٦٠

تو دست پیشخه ری بکه، خوداش کاروباره کت جیبه جی دهکات.

((ئهی بهندهکانه هاوارم لی بکهن، لیم بپارینهوه دوعاتان گرا دمکه، چونکه
دوعا و پارانهوه بو خوی عیبادهته، به لکوو کاکلهی عیبادهته، دوعا بریتیه
لهوهی له خودا بپارینهوه بو هینانی سوودو لابردنی زیان، بو سهرفرازی
دونیا و قیامت، بو بهمرز گهی شتن و شاد بوون به بههه شت، نهوشمان
لهیاد نه جی پارانهوه له غهیری خودا بی سوودو بی بایهخه تمنیا خودا
دمتوانی دوعا قبول بکاو مه بهست بینیته جی...)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَا أَرَدَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾
النساء: ١٠٥

خودای پهروهردگار له گهل په یامبهه (ﷺ) ده دویت و، بابه تیک بو ئیمه
پوون ده کاته وه بو پرواداران زور گرنگه خویمان رادهستی ئهم
په یامه ی پهروهردگار بکه ن، ئهو کارهش بریتیه له وهی: په یامبهه
دهست وهرناداته کاروباره کانی خودای پهروهردگاره وه، ئهو تنها
گه یه نه ری په یامی پهروهردگاره، له سهه ئیمه ی پرودارانیش پیویسته
که گویرایه لی په یامبهه بکه ن و، بلین: گویرایه لی فرمانین.

ئاگادار به هه رگیز دهست وهرنه دهیته کاروباری خودایی، نه لیت: من
وام پی باشه!

پیویسته خوت بدهیت به دهستی ئه وه وه، چونکه کاتیک فرمانی خودا
هات بو چوونی تو دهورن نابینیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِيْنَ وَجٰهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا

كَبِيْرًا ﴿٥٢﴾ الفرقان: ٥٢

بو هموو بانگخوازيك..

ئه گهر سهر كه وتنت دهويت

پتويسته بانگه وازه كه ت هاوتاي قورئان بيت..

((ئمتۆ نهی پیغه مېمرا! به گونی کافرمان مه که لهو شتانهی داوات لیدمکن،
که ده لئین: دژی خواکانی نیمه مه دوی، و مره سهر بیرو باومری نیمه نه م
جوړه شتانه، به لکوو جیهادیان له دز بکه، به هموو چه کیک مادی و
مه عنه وی له گه لیان بکه وه شهره وه، نه وه قورئان بیکه چه کی کو شندهی
خوت و دژی مو شریکه کان بوه سته. بنگومان نه م قورئانه هیزو تواناو
کاریگه ریبه کی وای هه یه، ناتوانن بهر هنگارت ببنه وه، به نا سانی دمتوانی
بۆر یان بدهی و به سهر یان دا زال ببی، به بی ستنی نا یه ته کانی
دلایان وه له مر زهدی و هه نا سه هر کینیان بی دمکه وی و چی بکن دمره هفت
نا یهن)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا
 أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى
 ضُرِّ مَسَّهُ ۗ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ يونس: ١٢

خودای په روهردگار ده زانیت ټاينده چی ده بیت، دهی چی ده بیت نه گه ر
 نه وه پرووبدات..

بروانه ټیره..

خودا ناخوښی له سهریان لابرده، له گهل نه وهی نه شیزانی که بی ټاگان
 له سوپاسگوزاری بو خودا!

خودایه چهند میهره بانیت بو بهنده که ت!

چهند جوان له گه لی ده جولینته وه.

خودایه سوپاس و ستایش بو تو، له هه موو ټان و ساتیکدا...

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا يَصُدُّنَكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ
إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿٨٧﴾
القصص: ٨٧

ئەگەر تۆ دەتەوینت بازارگانییەک بکەیت سوود بەخش بیت و زیان تیا
نەکەیت، بانگەواز بۆ پەيامی خودایی بکە.. بە راستی بانگەواز بو خوا
بازارگانییەکی پر قازانج و سوود بەخشە، کوی قازانجی راستەقینە
سەرجه م دەستکەوتی دنیا و دواوژیشە.

((سەرمەنج لە کافەرەکان مەدە، وریا بە کارت تێ نەکەن، گوی مەدەرە
دزایەتیکردنیان بۆ تۆ، پابەندی و بەست و بەزی ئەوان مەبە. چونکە ئەگەر
نەرمییان لەگەڵدا بنوینتی و بەقە سەیان بکەن، ناهیلن پەيامەکت بگەینن،
دەبنە کۆ سپ و لەمپەرولە شوینکەوتنی پەيامی خودا دەتگێرنەمۆ. ئە
پێغەمبەر! بانگەوازی بکە بۆ عیبادەتی خودای خۆت. بەبێ ترس و راپرسی
ئایینەکە ی بلۆ بکەرەمۆ، بەئا شکرە بانگەوازی خۆت رابگەپەنە. نەکە
لەگەڵ ئەوانە بی: کە هاوێلیان بۆ خودا داناوە، نەچیە پیری موشریکەکانەمۆ
بەفتارە دە چی و دەفەوتیت، چونکە کە سیک رازی بی بەرئبازی ئەوان
لەوانە و عەزایی ئەوانی بەردەکەوی)).

قَالَ تَمَالَى: ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً

بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

المائدة: ٣٨

دزی ناشرینترین کاری ژن و پیاوه، به لام بو پیاو ناشرینتره، چونکه پشت دهکاته ههولدان و کوششکردن بو پیداکردنی رۆزی خوی و مال و مندالی.

((پیاوی دزو نافرمتی دز حوکمه که بیان نهوه په که بو تان دهخویندریتهوه، سزای تاوانه کانیانتان بو دیاری دهکهن، دهستیان بپرن، وککوو چون دهستی ناژاوگیرو چته و ریگر دمپرن! به پنی حوکمی نه نایه ته همرکسی - پیاو بی یان نافرمت دزی بکاو له سه ری بچه سپی مهرجی دزیه تی تیدا بیه جی، ده سستی را سستی له جوموژگه وه دمپردری، نه گهر دزیه که هی دووباره کردهوه قا چی چه پی دمپردری، له قاپه رقه په وه! نه مجار ده سستی چه پی، نه مجار قا چی را سستی، نه گهر همر وازی له دزی نه هی ناو ته می نه بوو به مند دمکری! بپینی ده سستی پیاوو نافرمتی دز، تۆله و سزای کرده و مکه یانه، چونکه ده سستد ریژیان کردۆته سهر مالی خه لک، ریسوا کردن و په مند پیدان و ته مبی کردنه له خوداوه بو یان، بو نه وهی جار یکی تر هه ول نه مدن نه و تاوانه دووباره بکه نه وه، ههروه ها په ندو ناموژگاری به بو خه لکی تریش که خو له و تاوانه بپاریژن. په روه ردگار به تواناو بالا ده سته بو جی به جی کردنی هه رمانه کانی، چۆنی بو ئ ناوا یا سا دهرده کا، به هیزو توانایه بو تۆله سه ندنه وه له وانیه تاوانی دزی نه منجام دهن، دانایه له یاسا داناندا، شمرع و یاسایه ک دانانی که به رزه مهندی گه لو ولاتی تیدا نه بی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهَادَتَا عَلَيْهِمَا إِذْ قَامَا ظَاهِرًا عَلَيْهِمَا أَنَّهُمَا قَدْ فَجَرَا وَلَوْ أَنَّ لِي قُرْآنٌ مِّمَّا تُتْلَى لَأَكِيدُنَّ بِهِ لَعْنَتِي عَلَيْهِمَا أَزْوَاجًا وَلَئِنْ أَشَاءَ اللَّهُ لَخَرَجْتُ بِهِمَا لَعْنَتِي عَلَيْهِمَا أَزْوَاجًا﴾ النور: ٢

داوین پیسی ناشریتترین کاری ژن و پیاوه، به لآم بق ئافرته
ناشرینتره، له بهر سروشتی میننه ی خوی.

((سزادانی ئافرتهی زیناکارو پیاوی زیناکار ئه گهر ئازادو بالغو عاقل بوون،
ئافرته که شووی نه کردبوو پیاوه که ش ژنی نه هیئا بوو، نه وه هه ریه که بیان
سه دجلدی لی دهدری. شایانی سه رنج لی دانه، لی رمدا له باسی زینادا ئافرتهی
پیش پیاو خ ستووه که چی له با سی حه دی دزی دا پیاوی پیش خ ستووه،
چونکه ریخو شکه ره و دهوای زینا زوربهی کات له ئافرته که وه دهبی،
عه یبدا بوونی ئافرته به زینا له له که که دار بوونی پیاو کاریگه رتره، به لآم
له کاری دزی کردن دا زوربهی کات له پیاوه وه دهبی و ئافرته که متر پیکه شی
دهکا. بویه له باسی دزی دا پیاو پیش ئافرته خراوه. ظاهری ئایه ته که نه وه
دهگه یه نی: که حه دی زینا لی دانی سه د داره. به لآم به فهرموده ی سه حیجی
پیغه مبه ر ﴿جوداوازی خراوته نیوان ئافرتهی شوو کردو شوونه کردوه وه،

ھەروا پياويك زنى ھيئابى يان نەيھيئابى ھەديان جياوازه. واتە، (محسن) و
 (غير محسن) ھەدى موحسەن نەو زنى شوى كرديى و نەو پياوى زنى
 ھيئابى بەگوپرى ھەدى پيغەمبەر ﷺ بەردەباران دمكرين تا گيانيان
 دمردە چى. نەم ھوكمە بەگوفت و بەكردەو لە پيغەمبەرەو ھە سپاھو
 بەموتەواتەر رىوايەت كراو. بابەزمىي و شەفەقەت پال بەنيومو نەنى
 ھەد لەسەر زيناكەر لاپەرن، چى بەجى كرنى ھەد لەسەر زيناكەر ھوكمى
 خودايە، نابى بەھيج جۆرى ھوكمى خودا رابگيرى و ماتەل بكرى. نەوى
 لە سەر نيوە پيوە ستە پابەندى دەقى بربارى خودا بن و دەبى بەرامبەر
 ھوكم و بربارى خودا بەغیرت بن، ھەرگە سى سنوورى خوداى شكاند دەبى
 نيوە لى قبول نەكەن. نەگەر نيوە ئيماننان بەخودا بەرؤزى قيامەت
 ھەيە ھەد لە سەر زيناكاران نەنجام بەدن و بەتوندىي تۆلەيان لى ب ستينن،
 بوئەوى ئەوان و ھى تريس تەمى خواردو بن و پەندو عيرپەت و مربيگرن،
 نەمە ھەئنان و تەرغيبكى زورى تيدايە لە سەر چى بەجى كرنى ھوكم و
 ھەدەگانى خودا لە سەر تاوانباران. پيوە ستە ھەد لى دمركردنەكەيان
 بەئا شكرا بى و بەبەر چاوى خەلكيەو بى، باكۆمەئيك لەمو سولمانان
 ناگادارى ھەد لى دمركردنەكەيان بن بوئەوى زياتر نازارى دمروونييان
 بدرى و پتر كاريگەر بى لەسەريان و سزاكەيان توند تربى).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا

إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا

الْأَوَّلِينَ ﴿ ٣٦ ﴾ القصص: ٣٦

پنویسته هه‌موو بر‌واداریک پشتگیری راستی په‌یامه‌که‌ی بکات و،
بانگه‌وازی بو بکات بو ئه‌وه‌ی هیچ نه‌وه‌یه‌ک نه‌یه‌ت،

ده‌باره‌ی ئاینه‌که‌مان بلیت:

﴿ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴾

((کاتیک هم‌زمتی مو سا ^ص و هارون ^ص هاتنه سمر فیرعه‌ون و تاقم و
کۆمه‌لی، په‌یامی خویان به سمردا رانواند، وتیان: ئه‌م په‌یامی ئیوه جگه
له سحرینکی نا شکرا هی چی ترنیه، درۆیه‌کی هه‌لبه سترامو ههرگیز ئیمه
له‌وه‌پیش په‌یامی ئاوامان نه‌بیه ستووه، با سی تاک و ته‌نهایی خوداو
به‌ندایه‌تیکردن بو خودامان له‌پیشینانی خۆمان به‌گویی دا نه‌دراوه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَأَسْتَمِسِّكَ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ الزخرف: ٤٣

نه گەر خەلک رۆچوو له ئارهزوو بازی و ویسته مه نیه کانیان:

﴿فَأَسْتَمِسِّكَ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

تو دەست به قورئانه وه بگره بو ئه وهی له گه له ئه واندا رو نه چیت.

((ئهی پیغه مبهرا! ئه تو پا به ندی ئه و قورئانه به: که به نیگا بو ت

نیردراوه، بیگومان تو له سه ر ری بازیکی را ست و حهقی، به پیره و

پرۆگرامت مایه ی به خته موری ژیا نی دنیا و قیامه ته)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾ ﴿٣٥﴾ النازعات: ٣٥

هموو کردهوه چاکه و خراپه کانت له ییاد کردووه، به لام له نامه یه کدا
نووسراوه ئه و به لگه نامه یه سته می له هیچ کهس له کهوره و بچووک
تیا ناکریت.

کار بوخوت بکه بو ئه وهی رۆژی به یه ک گه یشنتت به پهروه ردگار
ئاسان بیت.

((ئهو رۆژه ئاده میزاد کردهوهی خوئی دیته وه یادو چاکه و خراپه ی
خوئی دیته وه ری و بیری ده که ویته وه، چی کردهوهو چی نه کردهوه)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ آل عمران: ١٣٩

ئىبنو قەيم رەحمەتى خواى لىتەت دەفەرموئەت:

((ھەركات باسى نىگەرانى ھاتىت لە قورئاندا فەرمان كراوھ پشتى تى بگەين، چونكە ھىچ بەرژەوھەندى دلى تيا نىيە، لە ھەمان كاتدا كارىكى خوشەويستە لاي شەيتان)).

نىگەران مەبە!

چونكە تۆ بەندەى بەھىزى خودايت، نەوھك بەندەى لاوازى شەيتان.

((ئىوھ خۆتان بە زىبوون و لاوازتر و تر ساو لە شەرىپى شان مەدەن، خەم و خەفەت بۆ كوزراوان مەخۆن، ئەوانە نەمرن و ميوانى خودان ئىوھ سەربەرزو سەرفرازن، دوا رۆژو سەركەوتن ھەر بۆ ئىوھ ئەى كۆمەلى مۆسولمانان! بەمەرجىك ئىوھ خاومن باومپى راست و دروست بن!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ الأنعام: ١١٠

کاره‌کانی دل به دهستی تو نییه، دل به دهستی په‌روه‌ردگاره، ته‌نانهت
بو بژارده‌ی دله ساغه‌کانیش هر به دهستی خاوه‌نی گۆرانکاری
دله‌کانه، خوت ناتوانیت به نزیکیت له دلته‌وه سوود و قازانجی پی
بگه‌یه‌نیت.

((چی به ئیوه‌ی زانا ندووه که داوا کار‌یه که یان جی به جی کراوه
موعجیزه‌کانیان بو نه‌نجام درا ئیمه دل‌یان لاندمین له تیگه‌ی شتنی حه‌ق و
را ستی و چاوی دل‌یان کویر ناکه‌ین له بینین؟؟ کی ده‌لی له‌مپه‌ر ناخه‌ینه
نیوان نه‌وان و حه‌ق و را ستی! به جوړیک که حه‌ق به‌دی ناکه‌ن! چی ئیوه‌ی
فیر کردووه که ئیمه له گومرایی خویاندا نایانه‌یلینه‌وه هتا سهرگردان
بین؟ واته: له توغیان و سنوور به‌زینیدا ده‌یان هی‌لینه‌وه، وازیان لی ده‌ینین
له گومرایی خویاندا به سهرگردانی بمیننه‌وه! بیگومان دل‌یک که ئیمان به
نایمتی زۆرو زه‌به‌ندی قورئان نه‌هینی؛ بروا به‌وه هموو نی شان‌ه جوړاو
جوړانه‌مکا که له که‌وندا بلا‌وبوونه‌وه و قورئان سهرمنجیان بو راده‌کی شی،
ئه‌وه دل‌یکی قه‌لب و هه‌لگه‌پراوه‌یه، هر ئه‌وه دله‌یه: که یه‌که‌مجار بانگه‌وازی
بو کراو به بیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌وه نه‌هات و حه‌قی و مرنه‌گرتا هر ئه‌وه دله‌یه:
که بانگه‌وازی قورئانی رمت کردموه!)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْلِى فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ
 وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا
 زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ
 إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ ﴿ الاحزاب: ٣٧

((بزانه پیوهری راستی بروا به خودای پهروهردگار و ترسان لئی،
 نه و کاته په که جگه له خودا هیچ کهسی دیکه ناتبینیت، دنیا به له وهی
 که جهوهر و کاندزای مروث له کاتی تنهایدایه دهردهکه ویت نهک له
 ناو ناپورهی خه لک، چونکه مروث له ناو خه لکدا بزاری هموو کاره
 دزیوهکانی دهکات نه گهر بچووکیش بیت، به لام مروثی زیر همیشه
 بزاری کرده وهکانی دهکات، نایا به راستی نه و پیاویکی چاکه یان پیاو
 خراپه، نایا نه و پیسه یان پاکه، هرکات مروث به تنه خوی بوو
 نه وکات ناخی دهردهکه ویت)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ﴿الفاتحة: ٥﴾

ھەركات بەندە لە نوێژەكەیدا گەيشتە ئەم ئايەتە...
خودای پەروەردگار دەفەرموویت: " ئەمە نێوانی من و بەندەكەمە و
ھەرچی داوا بكات پێی دەدەم".
خودایە..

نێوانی تۆ و ئێمە ئەوێه تۆ دەپەرسیتین
تۆ پەروەردگاری ئێمەیت و ھاوبەشت نییە.

((خودایە! ھەر تۆ دەپەرسیتین عیبادەت و پەرسشمان ھەر بۆ تۆیە و بەس!
ھەر لەزاتی پاكت داواي كۆمەکی دەكەین، ھەر بەھیزو توانای لە بن
نەھاتووی تۆ پەشت دەبەستین، ھەموو كاروباریك بەپشتیوانی تۆ ئەنجام
دەدری، ھەرچی بتهوی ببی دەبی، ھەرچی پزمامەند نەبی لە سەر بوونی
نایەتەدی)).

قَالَ تَعَالَى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾﴾ الفاتحة: ٢

ئىلامى..

پەروەرىنىم..

كەورەم..

من بەندەيەكى لاوازى تۆم..

دەمەويت ستايش و پەسنى تۆ بکەم..

هەرچى لە ناخدا بۆت هەلرژم..

بەلام..

دلم دەلهرزىت!

زمانم گۆناکات!

وشەکانم دەستەوستانن!

خودايە!

تۆ وەك ئەوەى خۆت پەسنى خۆت دەكەيت

وەك بەهرەمەندییەکانى دیکە، بە ئیمانیش بەهرەمەندیت کردووین،

بۆیە لیمان قبوول بفرموو،

خودايە لە کەم و کورتى من و خوینەر ئەم کتیبە خوش بە،

سەلام بۆ ئەوانەى شوینی رینموونی دەکەن.

كۆتايى

إلى الله اهدى مدحتي وثنائيا
وقولا رضيا لا يني الدهر باقيا

ھەموو سىتايىش و پيا ھەلدانەكانم ديارى بن بۇ خدا، بە وتەى
خۇشنىوودى ئەو ھەموو دنيا و ئەو ھىتى تيايەتى كۆتايى نايەت.

پشتيوان بەو خودايەى يارمەتى دام ئەم پەرتووكە تەواوبوو
لە خودايى پەروەردگار دەپارېمەو ھە ليمان و ھەربگريت و، سوودبەخش
بىت بۇ خۇشەويستانم..

دروود و سەلام لەسەر پەيامبەر و تەواوى خانەوادە و ھاوھەلەكانى
بىت.

عمر آل عوض
للأبي عبدك

له بلاؤكراوه كاني ناوهندي رؤشنبيربي نهديبان

